Sammanfattning för biotopkartering Allvarsån 2008

Allvarsån inventerades i mitten av juli 2008, ån ligger på gränsen mellan Åre och Bergs kommun. Det är ett relativt kort vattendrag på cirka fem kilometer och upplevs som ganska orört. Förmodligen är vattendraget så pass orört på grund av den svårframkomliga terrängen. Här finns många sand- och grusbrinkar. Få sträckor är påverkade av skogsbruk. Åns utseende visar tydliga tecken på stora variationer av vattenstånd mellan vårflodens höga flöden och lågvattnet i slutet av sommaren. Det tydligaste tecknet på att vattenståndet varierar mycket är den stora strandzonen som omger vattendraget.

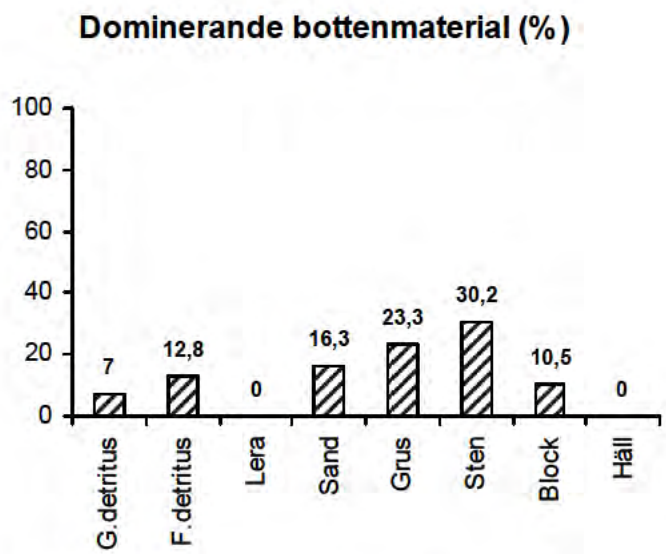

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

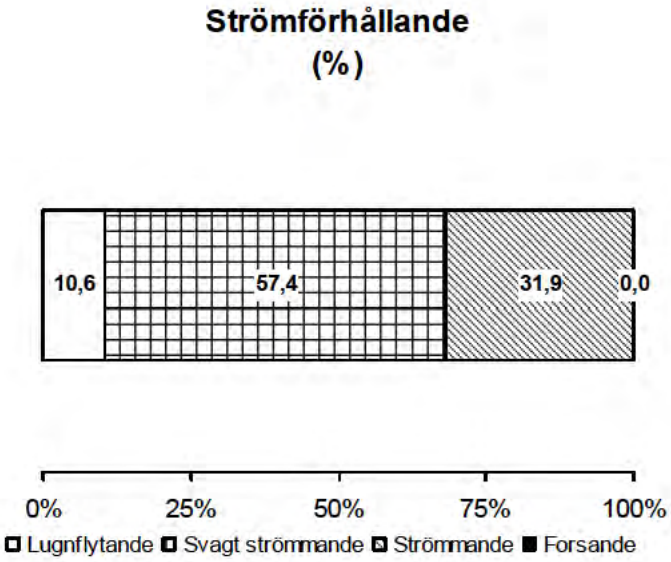

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte enbart på vattenhastighet.

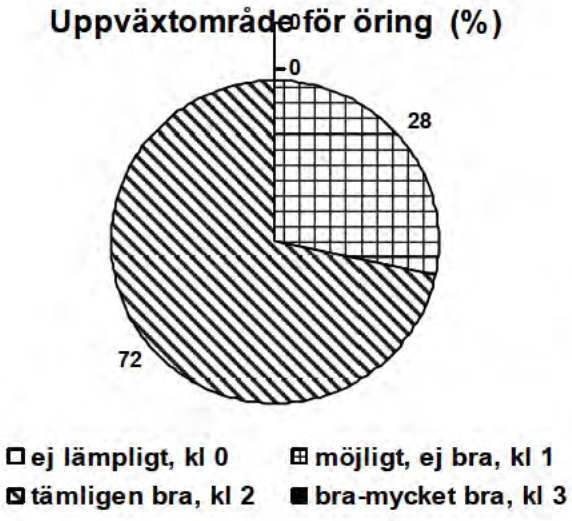

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

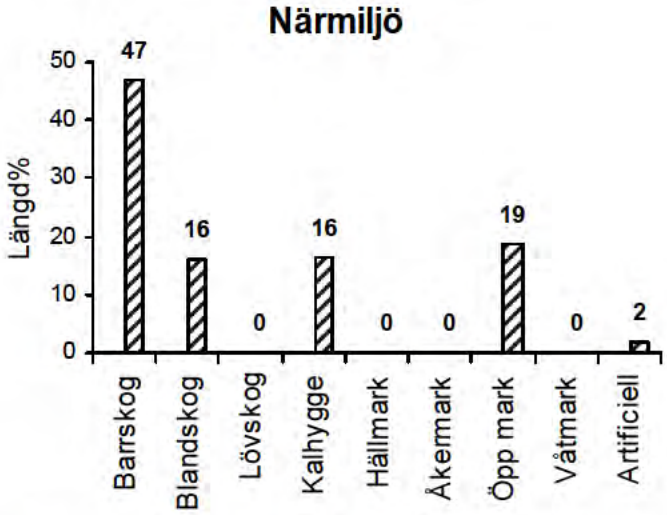

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

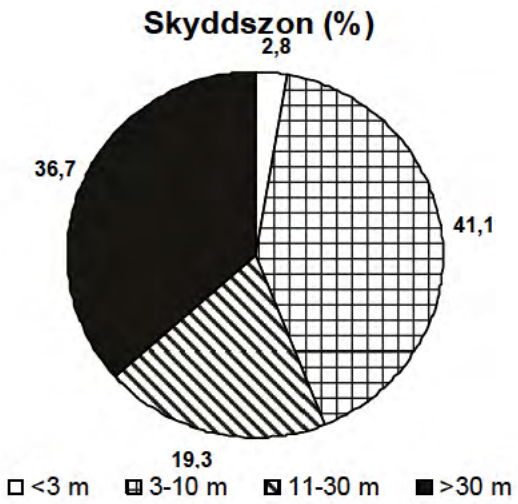

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 6995520

Y 1409410

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
6,85	1,61	0,092	28

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,059	0,038	0,041	0,003

Sammanfattning för biotopkartering Aloppan 2008

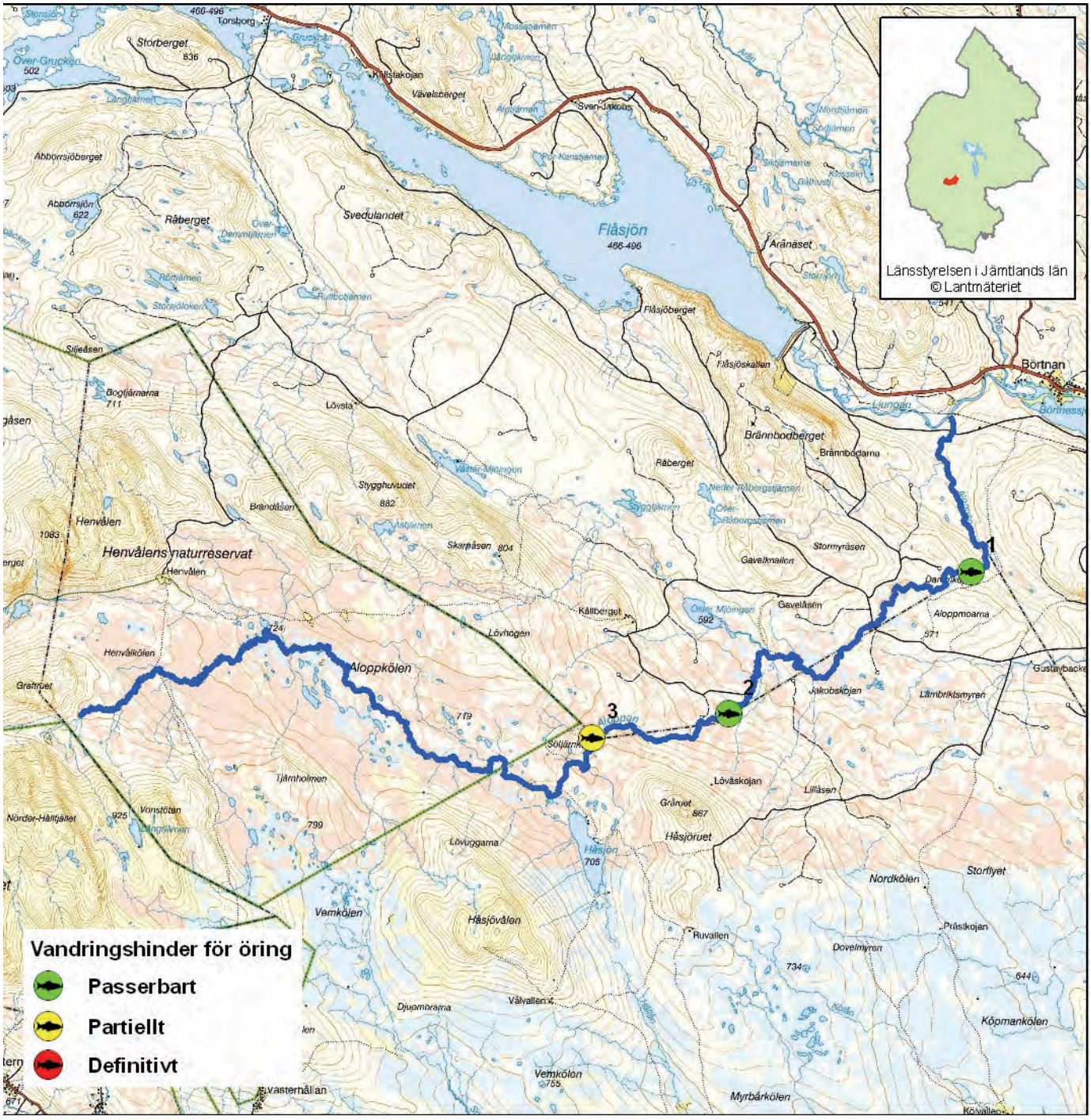

Aloppan inventerades i mitten och slutet av juni 2008, ån ligger i Bergs kommun och rinner ut i Ljungan ett par kilometer väster om byn Börtnan. Aloppan fick troligen sitt namn av en nybyggare i Börtnan vars namn var Alopp Jo. Första delen av vattendraget är väldigt blockig. Efter det blockiga området kommer ett område där vårfloden satt sina spår, där ligger träd kors och tvärs. I detta område har vattnet gått i 5-10 olika fåror, vilket har skapat ett väl karaktäristiskt kvillområde. Kortare sträckor av vattendraget fram till kalkdoseraren är rensade. Efter doseraren börjar det stora myrområdet Aloppkölen som den största delen av vattendraget rinner igenom. Den övre delen av vattendraget ingår i en fjällrandplatå som sträcker sig fram till Helagsfjällen i nordväst. Vattendraget och dess omgivning är väldigt homogent när de stora myrkomplexen börjar. Aloppkölen klassades i högsta naturvärdesklass i våtmarksinventeringen och ingår i ”Myrskyddsplan för Sverige”. Hela vattendraget är väldigt orört, de vandringshinder som fanns var naturliga. Under inventeringen syntes väldigt lite fisk och djur. Det finns dock uppgifter om att det skall finnas utter i området runt Aloppan. I slutet av den karterade sträckan fanns mycket av undervattensväxten Hästsvans (*Hippuris vulgaris L*). Övre delen av Aloppan är beläget i Henvålen – Aloppans N2000-område (SE0720200).

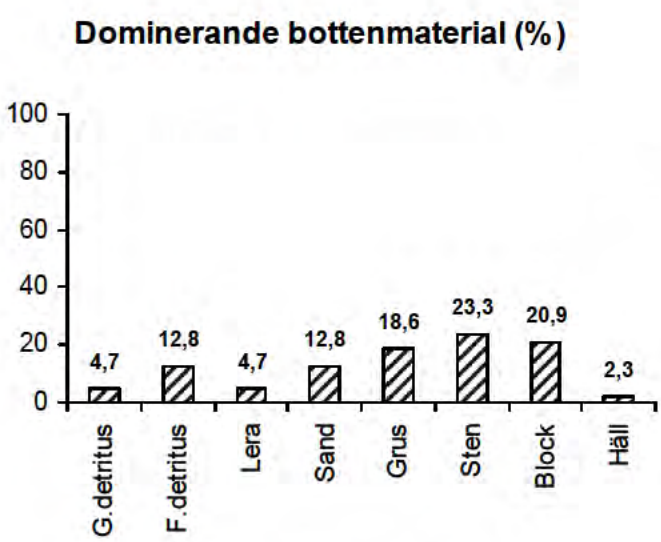

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

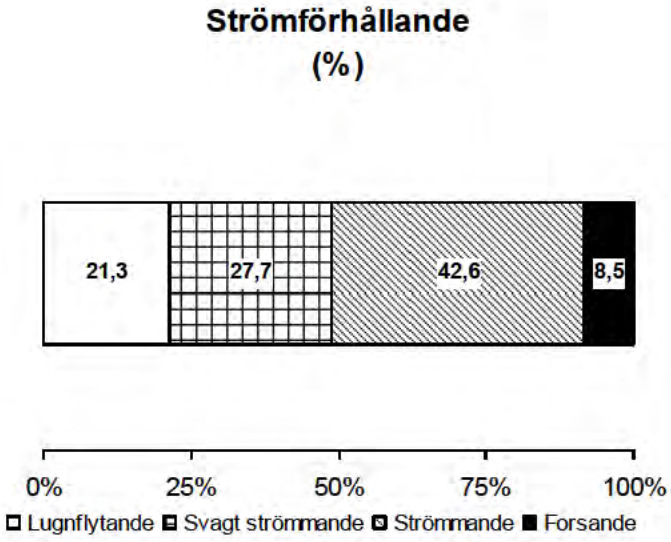

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

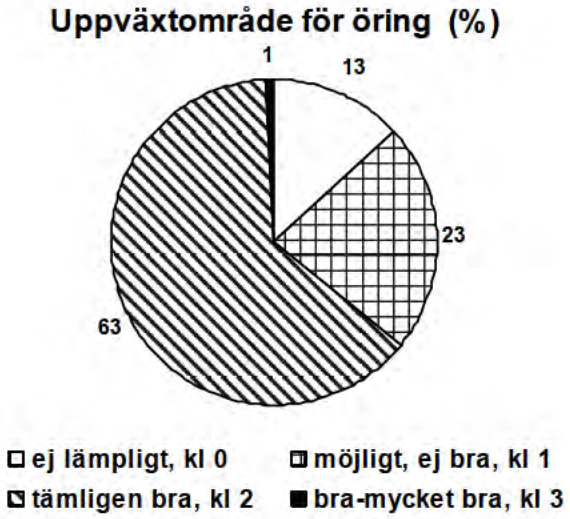

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

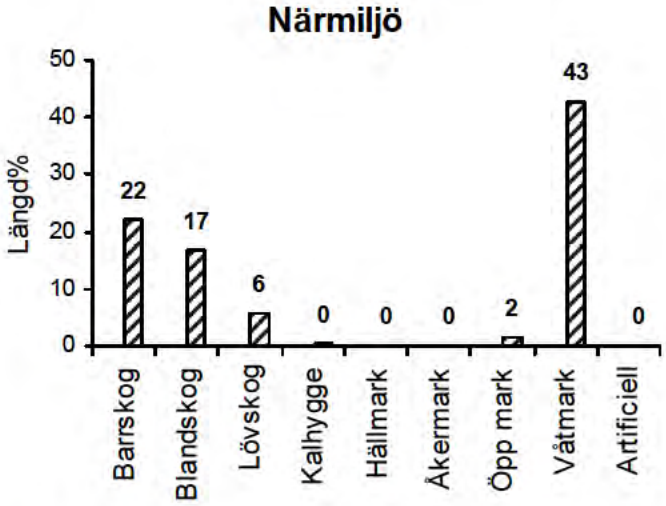

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

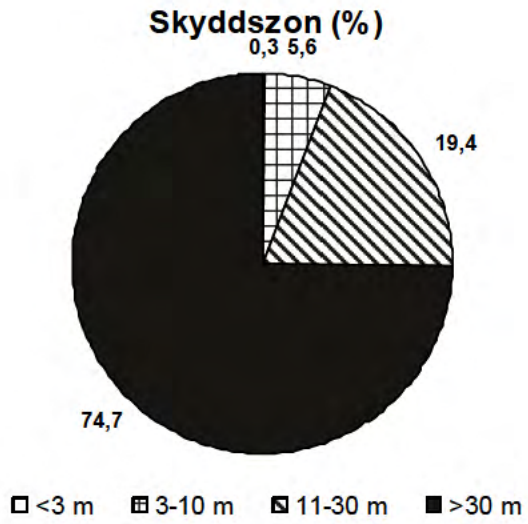

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 6960566

X 1397207

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
6,93	2,44	0,149	79

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,116	0,037	0,059	0,009

Sammanfattning för biotopkartering Ammerån mellersta 2009

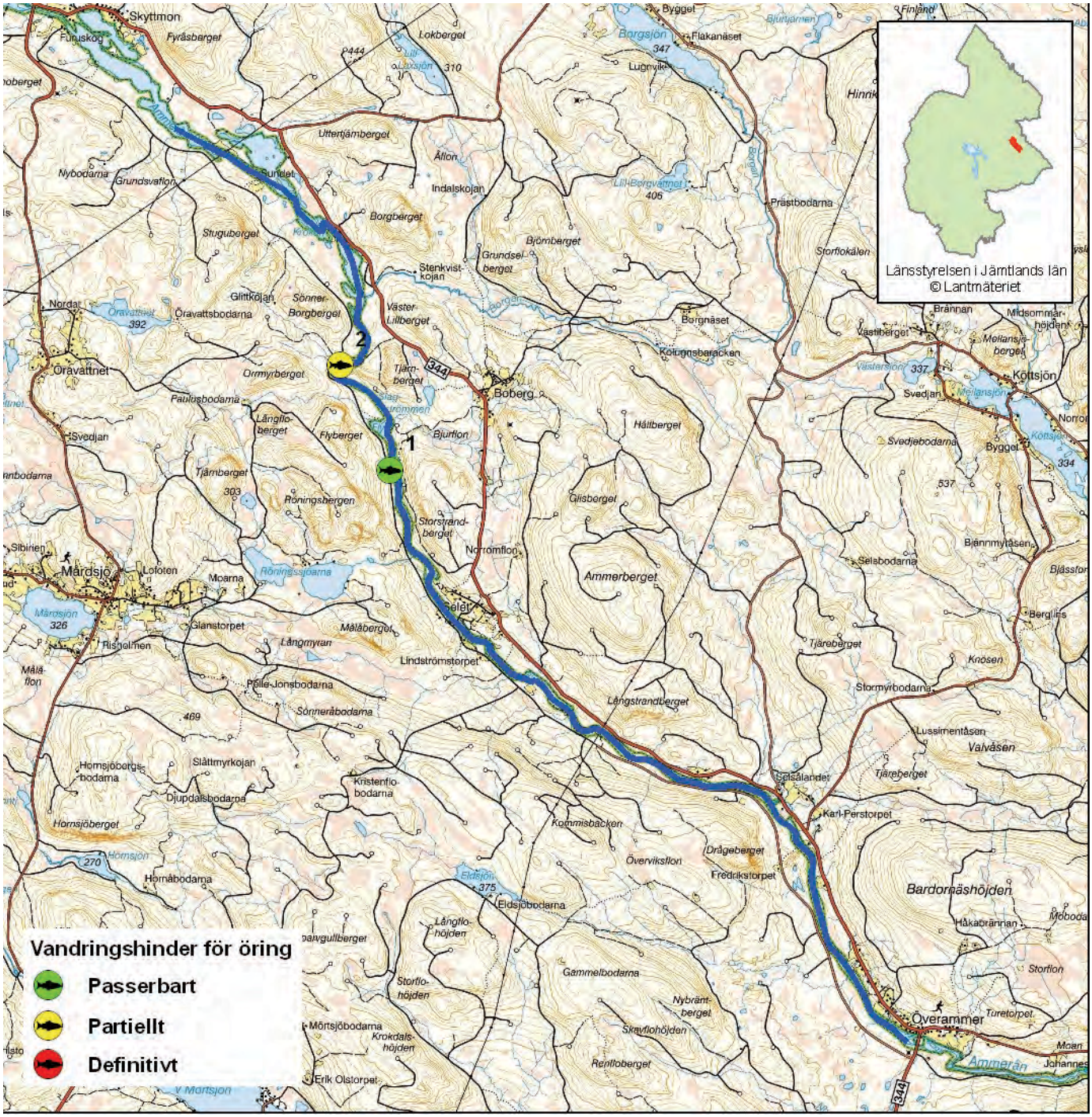

Under slutet av juni 2009 inventerades den mellersta delen av Ammerån, mellan de sträckor som tidigare inventerats. På grund av sin storlek inventerades Ammerån nedströms med hjälp av gummibåt. Ammerån bär bitvis mycket kraftiga spår från flottningsepoken, stora stenkistor och styrarmar finns på flera platser längs den inventerade sträckan. Huvuddelen är dock djup och lugnflytande vilket gör att flottledsrensning inte varit nödvändigt. Två vandringshinder har noterats på sträckan, båda är naturliga fall och uppskattades vara partiella vandringshinder för öring. Omgivningen runt Ammerån är omväxlande med mestadels naturmark där äldre barrskog dominerar, en mindre andel utgörs av tomt- och jordbruksmark.

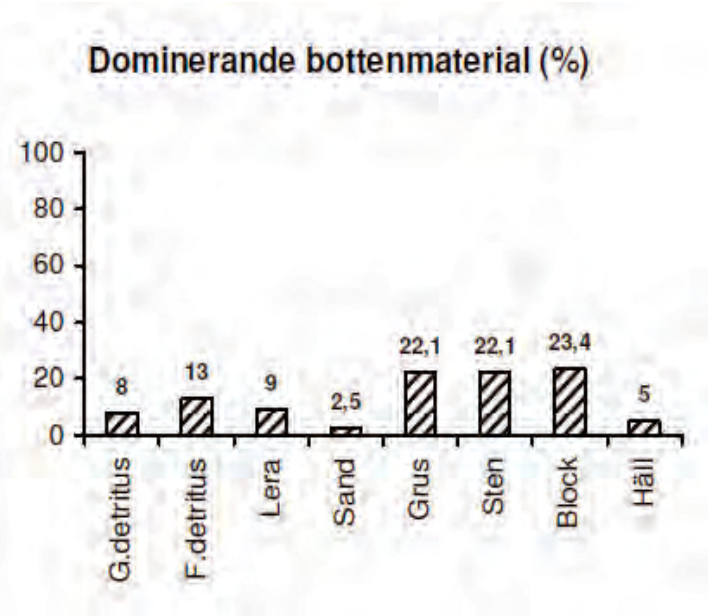

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

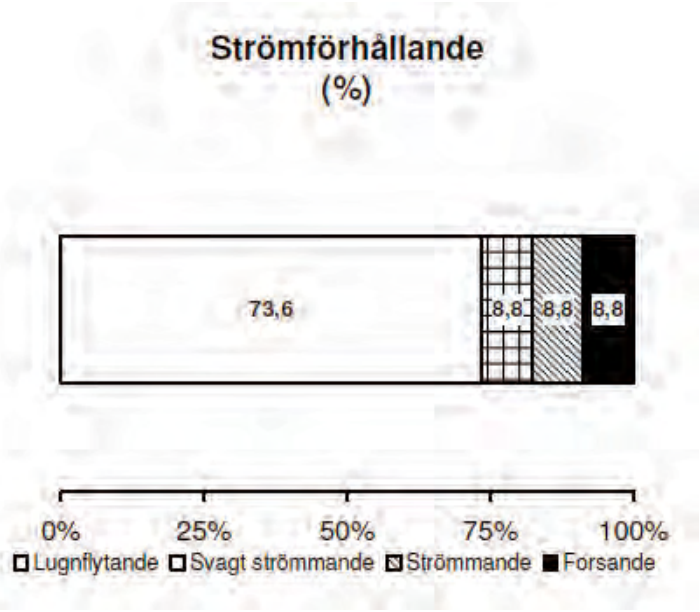

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

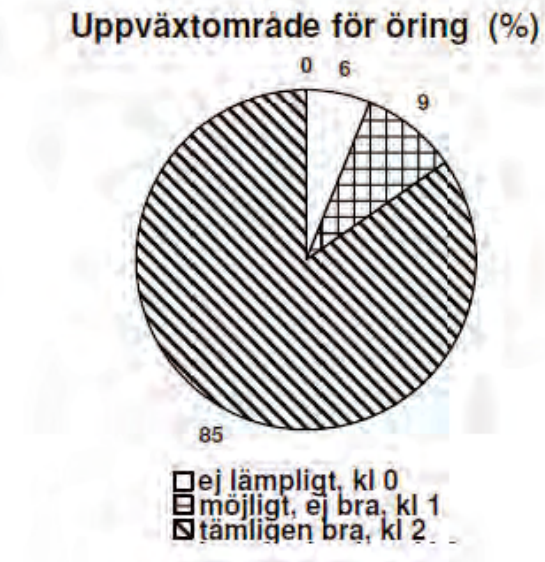

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

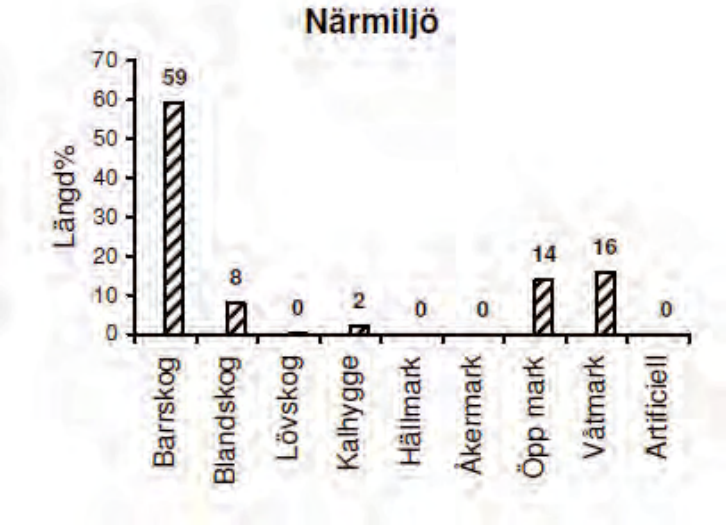

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

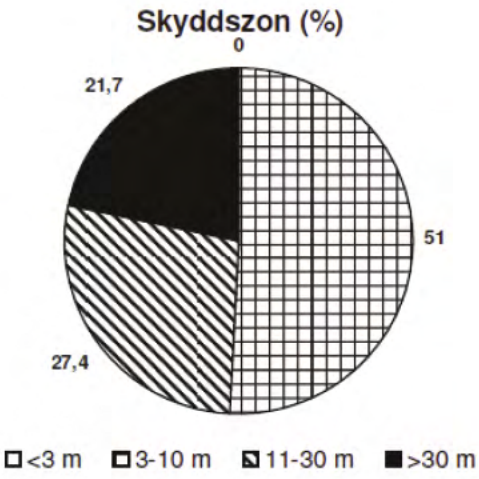

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l	CaMg mekv/l

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l

Sammanfattning för biotopkartering Ammerån nedre 2007

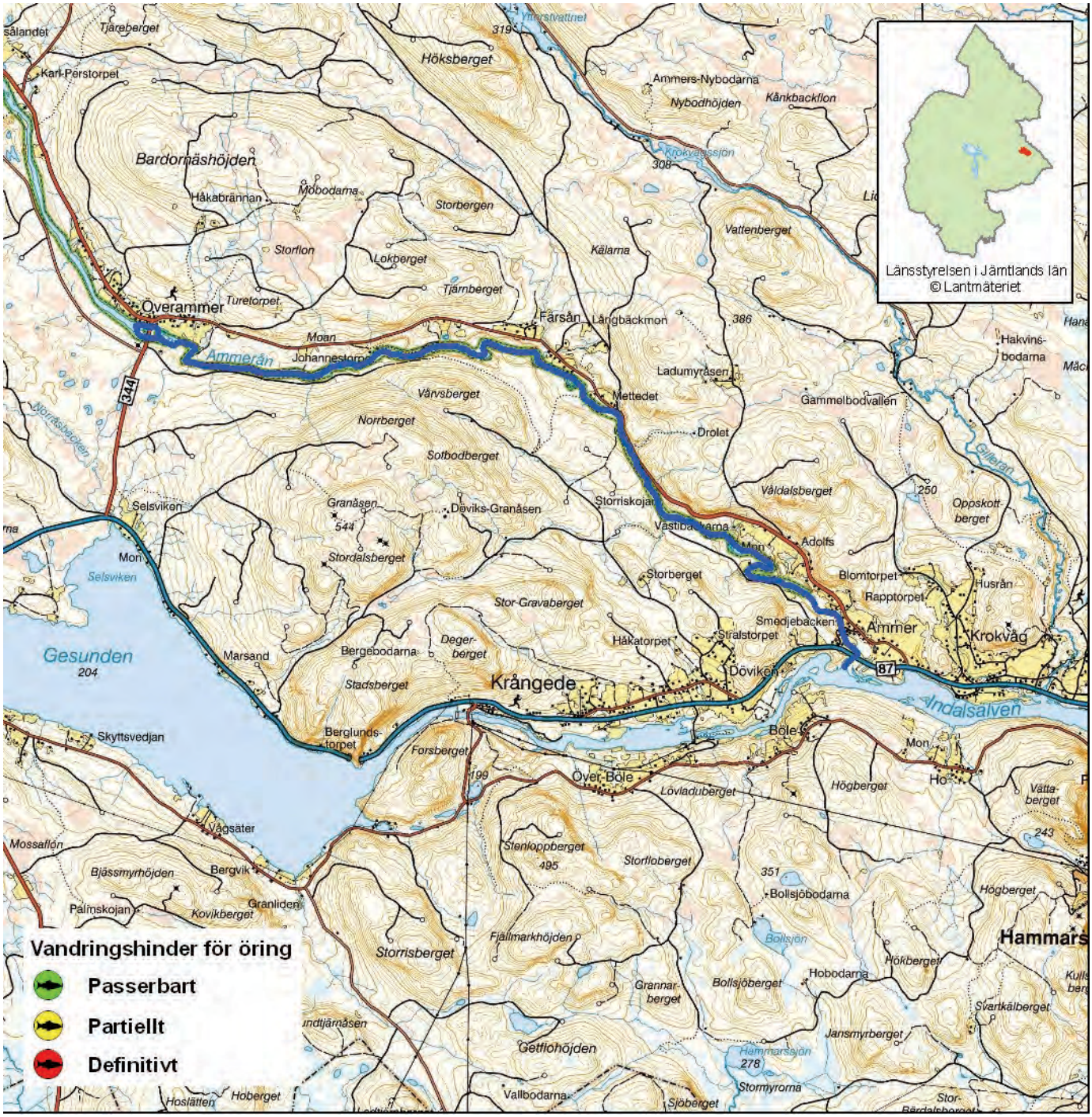

Ammerån nedre inventerades av Calle Lindström och John Nicklasson från Umeå universitet. Biotopkarteringen var en del i deras examensarbete med fokus på harrens lek- och uppväxtplatser. En skillnad mellan denna kartering och den övriga karteringen är att harrbiotoper lagts som komplement till Öringbiotopen. Kriterierna var samma för harren som för öring. Bedömningen baseras på vattendragets geomorfologiska/topografiska egenskaper som ligger till grund för habitatval under harrens utveckling och yngel liksom vuxen fisk har sina speciella habitatkrav. En annan skillnad är att inventeringen har gjorts medströms. Ammerån börjar i Hammerdalsjön och rinner ut i Indalsälven. De delar av Ammerån som är biotopkarterade är från utloppet i Indalsälven till Överammer och från Skyttmon till Solbergsvattnet/Hammerdalssjön. Ammerån är Indalsälven näst största tillflöde och var ett av de viktigaste vattendragen under flottningsepoken. De karterade delarna av Ammerån har många stenkistor som formar en varierad miljö där en stor del av strömmen får en ganska snabb karaktär. Men bakom kistorna finns många fina orörda fåror som har bra förutsättningar som uppväxtmiljö för öring. Ammerån saknar definitiva vandringshinder för öring. Området är helt oreglerat av vattenkraft och hyser stora naturvärden, både i och omkring älven och är idag ett naturreservat. Hela Ammerån och dess tillflöde Storån är idag N2000-område (SE0720359). Området huserar bland annat utter, flodpärlmussla, fiskljuse och stensimpa som ingår i art & habitatdirektivet.

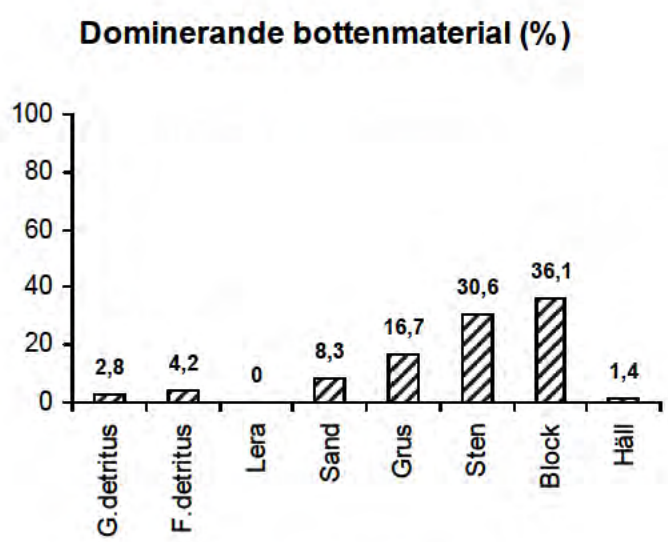

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

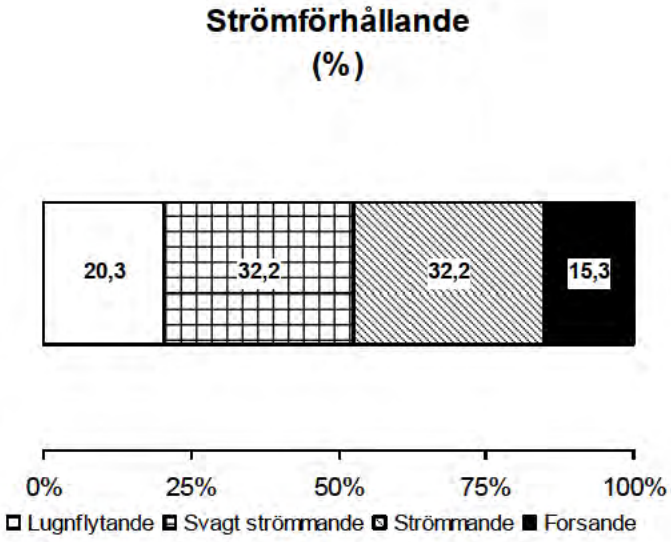

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

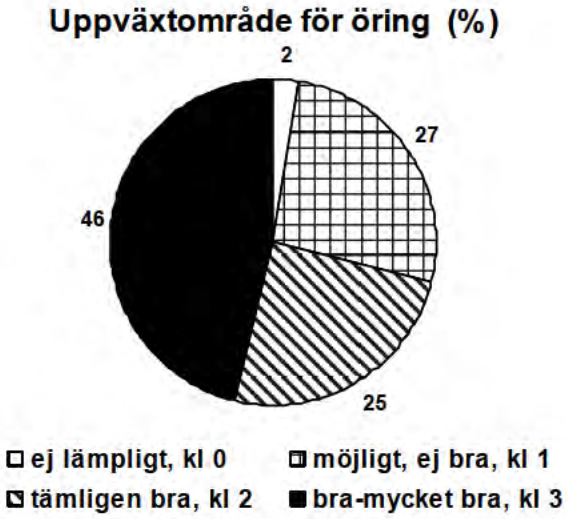

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

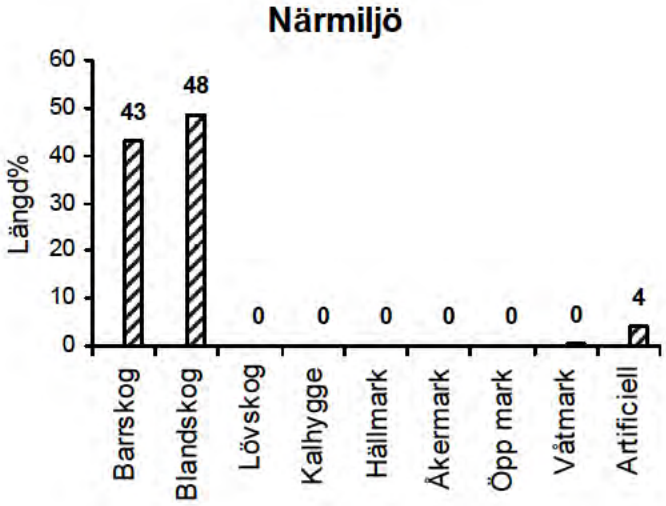

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

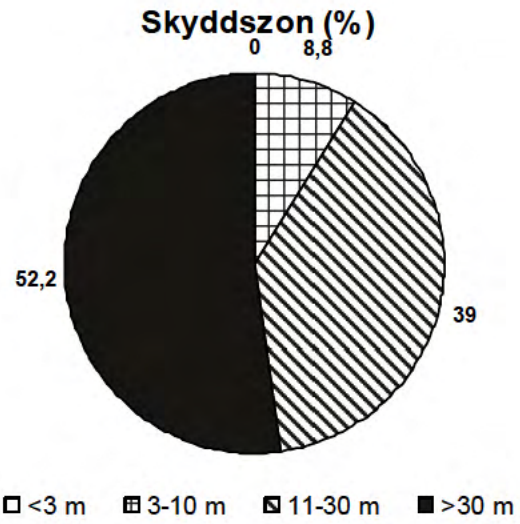

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 7011420

Y 1507177

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
7,85	10,06	0,841	39

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,853	0,080	0,034	0,008

Sammanfattning för biotopkartering Ammerån övre 2007

Länsstyrelsen Jämtlands län

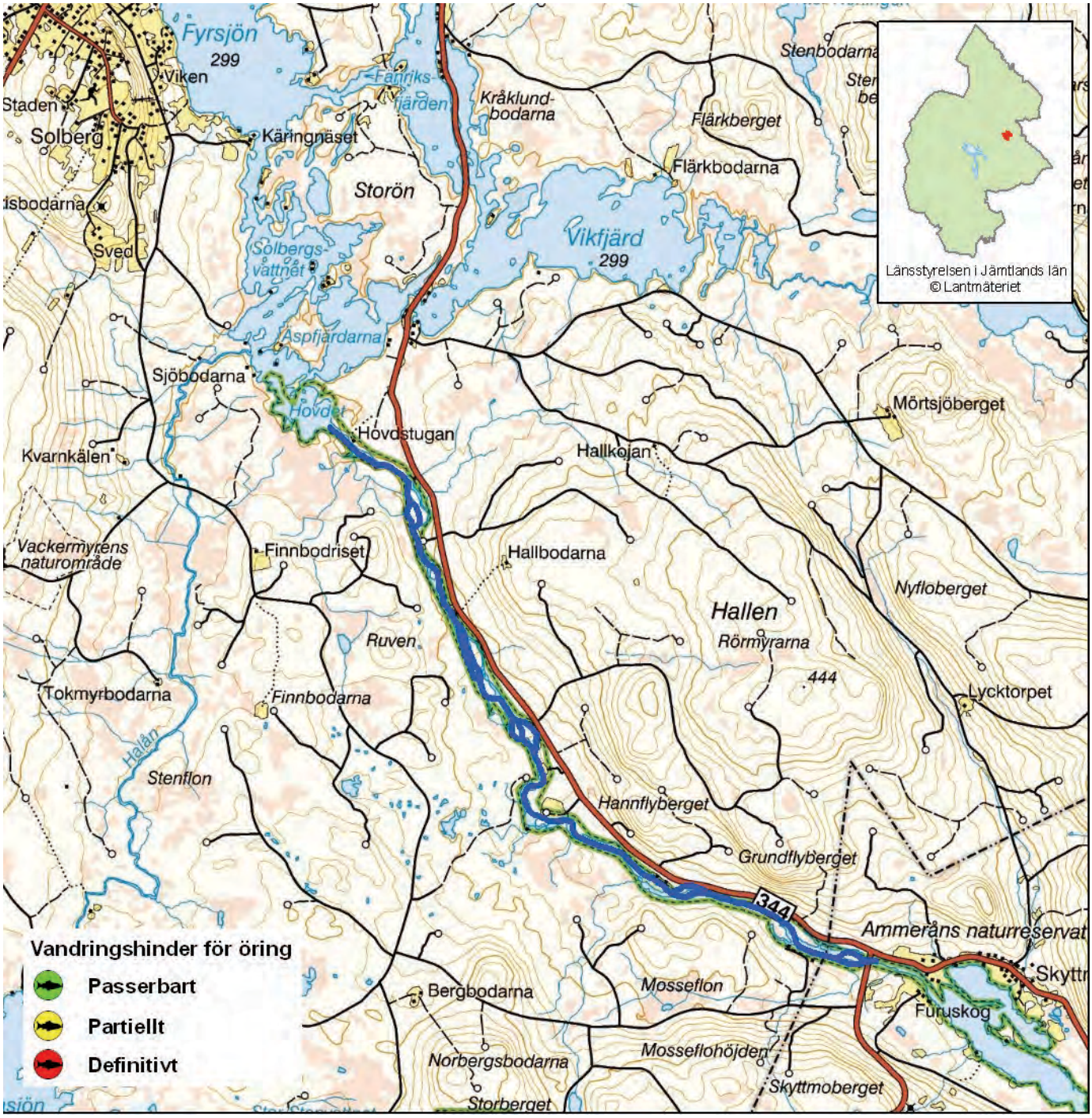

Ammerån nedre inventerades av Calle Lindström och John Nicklasson från Umeå universitet. Biotopkarteringen var en del i deras examensarbete med fokus på harrens lek- och uppväxtplatser. En skillnad mellan denna kartering och den övriga karteringen är att harrbiotoper lagts som komplement till Öringbiotopen. Kriterierna var samma för harren som för öring. Bedömningen baseras på vattendragets geomorfologiska/topografiska egenskaper som ligger till grund för habitatval under harrens utveckling och yngel liksom vuxen fisk har sina speciella habitatkrav. En annan skillnad är att inventeringen har gjorts medströms. Ammerån börjar i Hammerdalsjön och rinner ut i Indalsälven. De delar av Ammerån som är biotopkarterade är från utloppet i Indalsälven till Överammer och från Skyttmon till Solbergsvattnet/Hammerdalssjön. Ammerån är Indalsälven näst största tillflöde och var ett av de viktigaste vattendragen under flottningsepoken. De karterade delarna av Ammerån har många stenkistor som formar en varierad miljö där en stor del av strömmen får en ganska snabb karaktär. Men bakom kistorna finns många fina orörda fåror som har bra förutsättningar som uppväxtmiljö för öring. Ammerån saknar definitiva vandringshinder för öring. Området är helt oreglerat av vattenkraft och hyser stora naturvärden, både i och omkring älven och är idag ett naturreservat. Hela Ammerån och dess tillflöde Storån är idag N2000-område (SE0720359). Området huserar bland annat utter, flodpärlmussla, fiskljuse och stensimpa som ingår i art & habitatdirektivet.

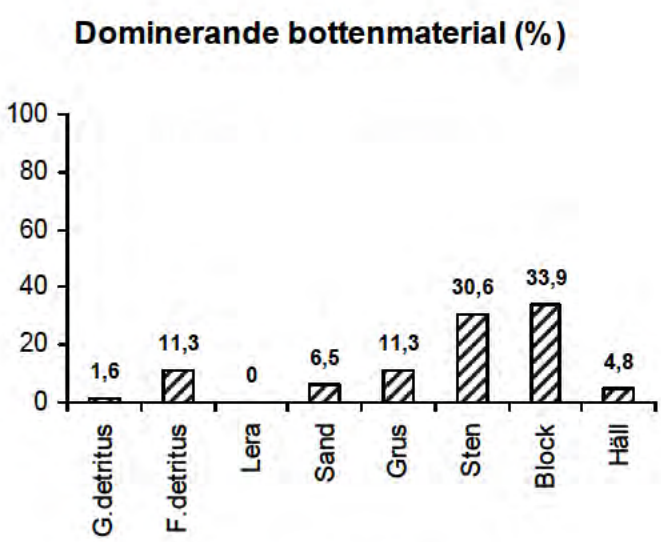

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

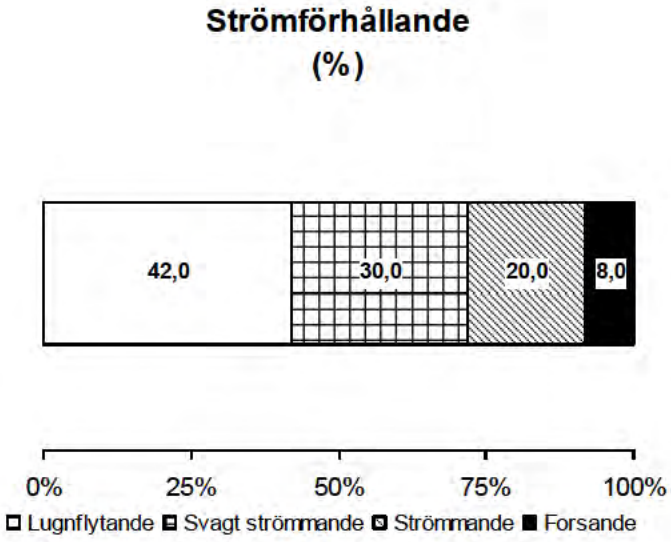

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

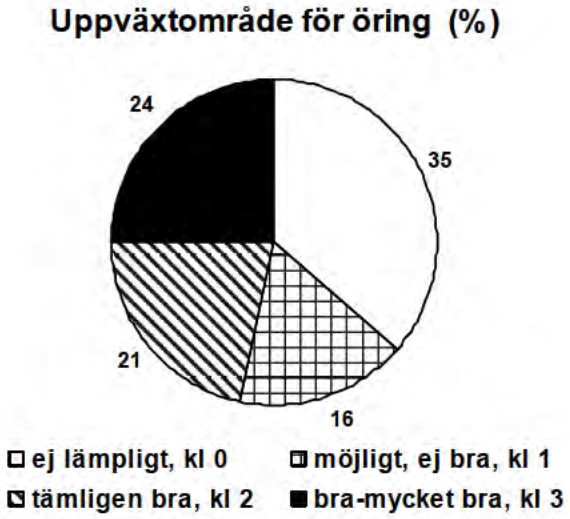

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

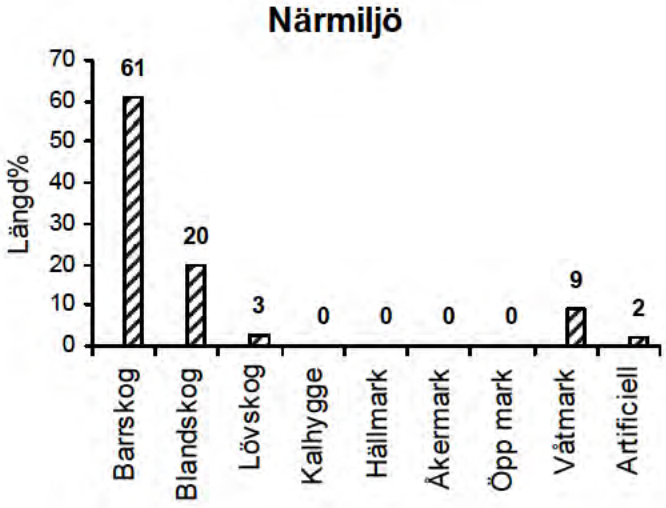

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

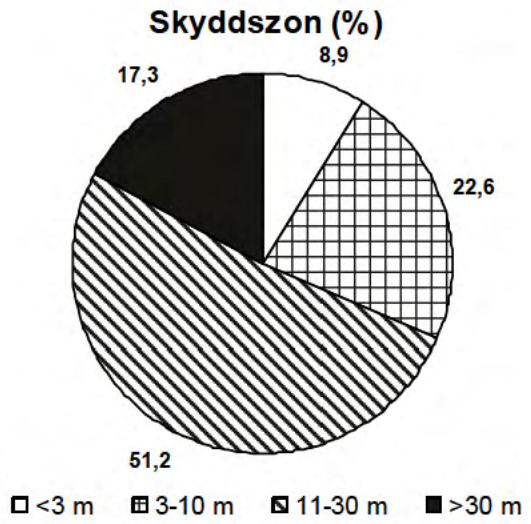

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 7020599

Y 1497284

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
7,85	9,96	0,836	43

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,842	0,080	0,031	0,008

Sammanfattning för biotopkartering Arån 2009

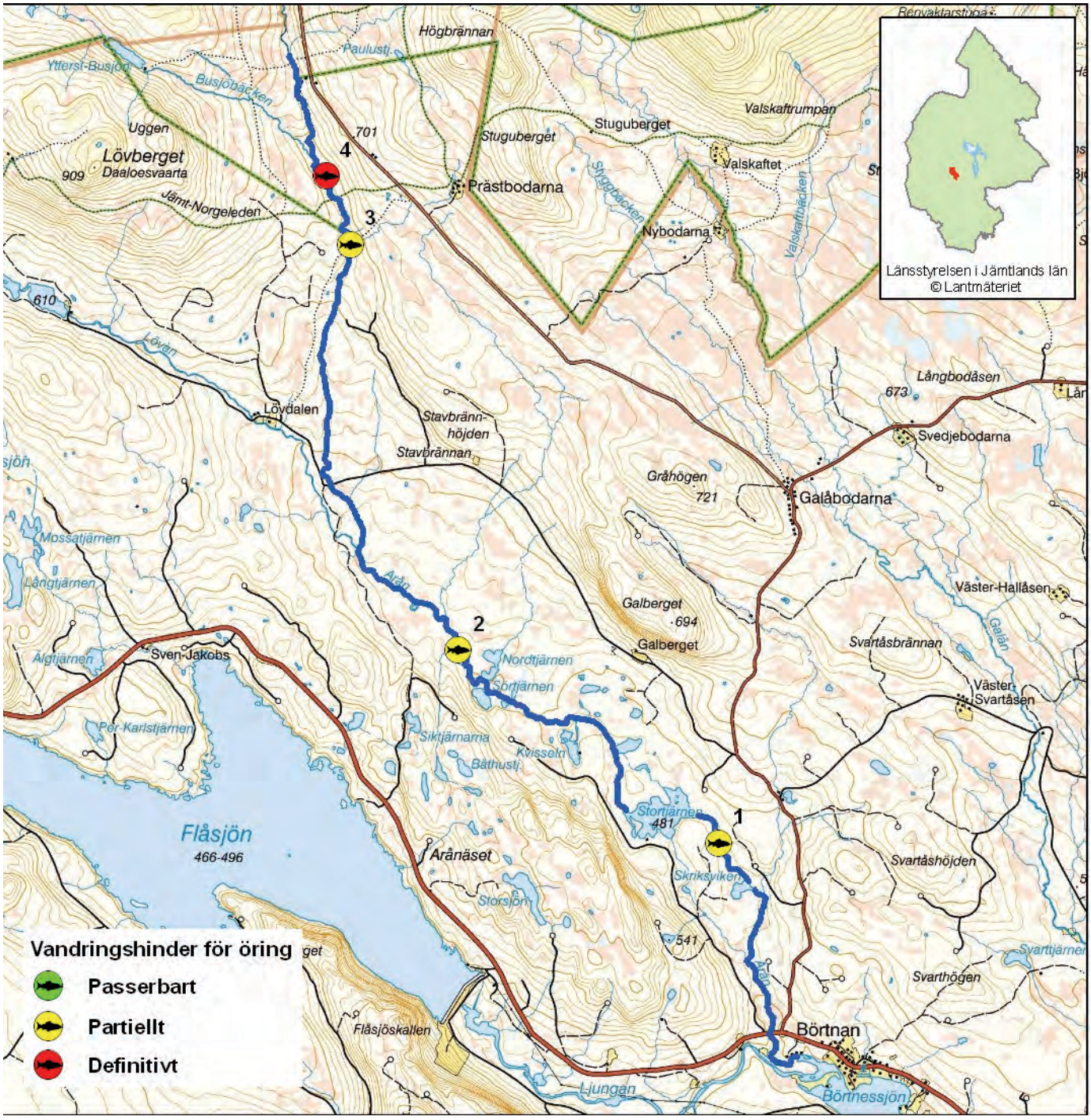

Arån inventerades i slutet av juni 2009, ån ligger i de centrala delarna av Bergs kommun. Vattendraget börjar i Visjön och i Mahkalahken tjåånne för att till slut mynna ut i Ljungan. Den biotopkarterade sträckan sträcker sig från Ljungan 1 kilometer uppströms utloppet från Busjöbäcken. Arån är ett fint vattendrag som börjar i skogslandet och slutar i fjällmiljö. På mitten av vattendraget rinner Lövan in i Arån. Arån och Lövan skiljer sig mycket åt trots att de är nära varandra geografiskt. Arån har få sjöar och tjärnar i sitt system medan Lövan har flera sjöar. Sten och block är de dominerande substraten i vattendraget. Omgivningen närmast Ljungan ´är uteslutande barrskog, högre upp har omgivningen lågfjällskaraktär. Här finns flera hotade arter ett exempel på en sådan är utter.

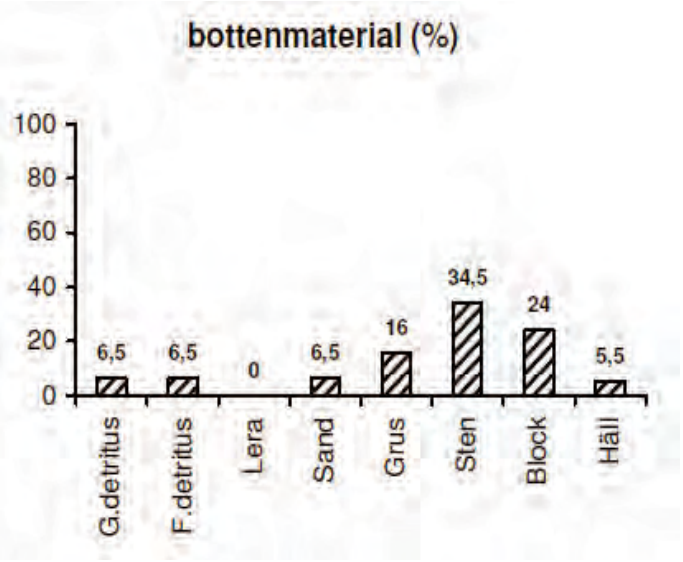

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

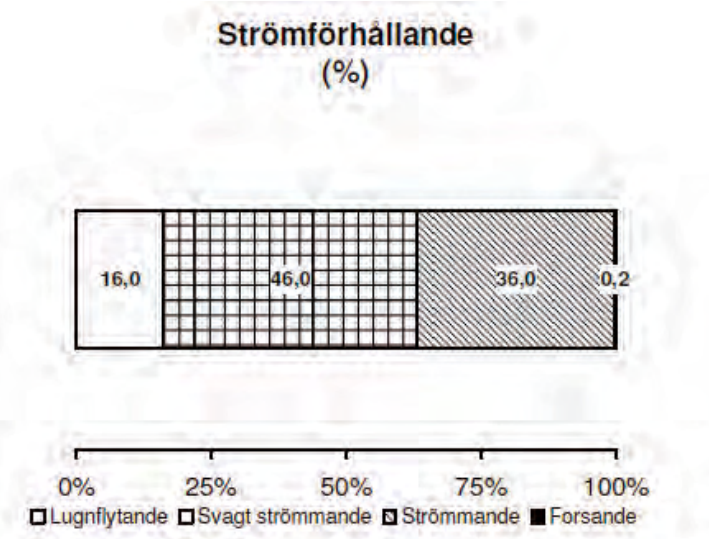

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

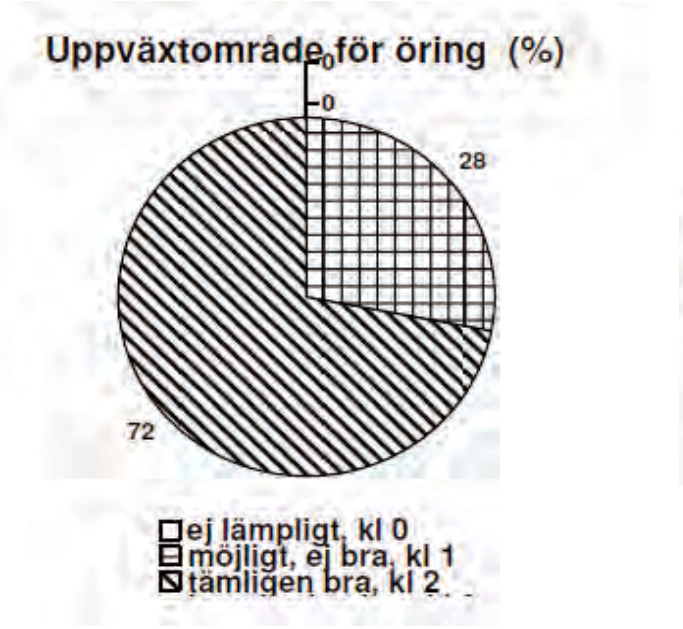

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

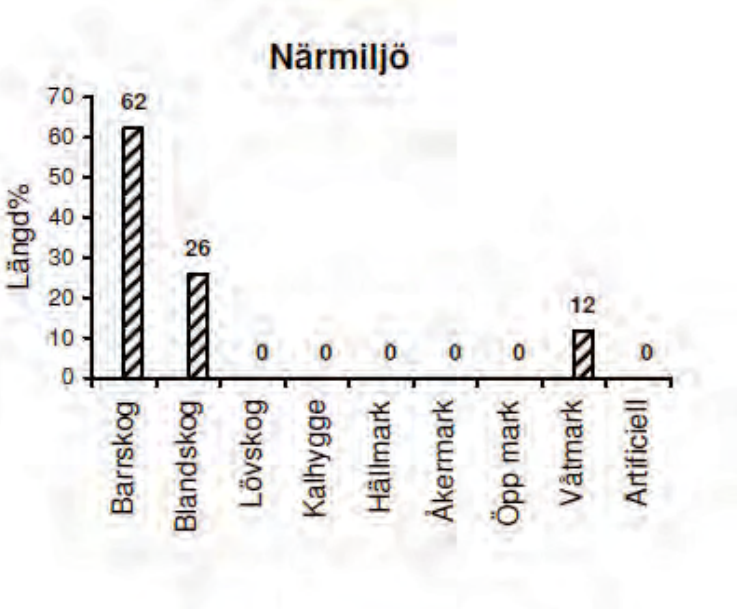

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

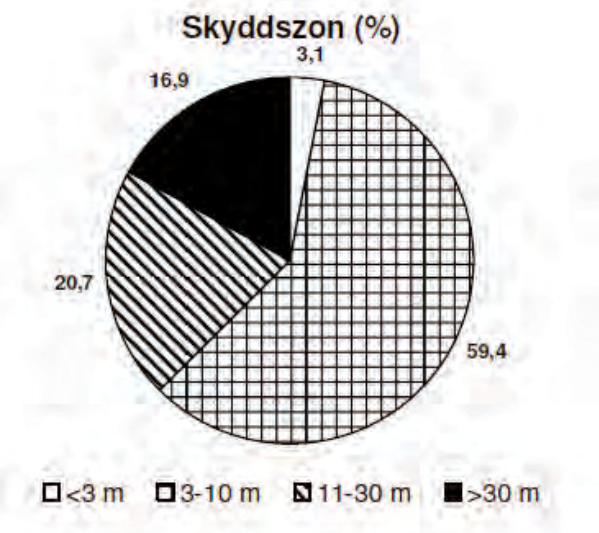

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 6971299

Y 1391186

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
6,99	1,63	0,082	26

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,070	0,035	0,034	0,005

Sammanfattning för biotopkartering Bastuån 2008

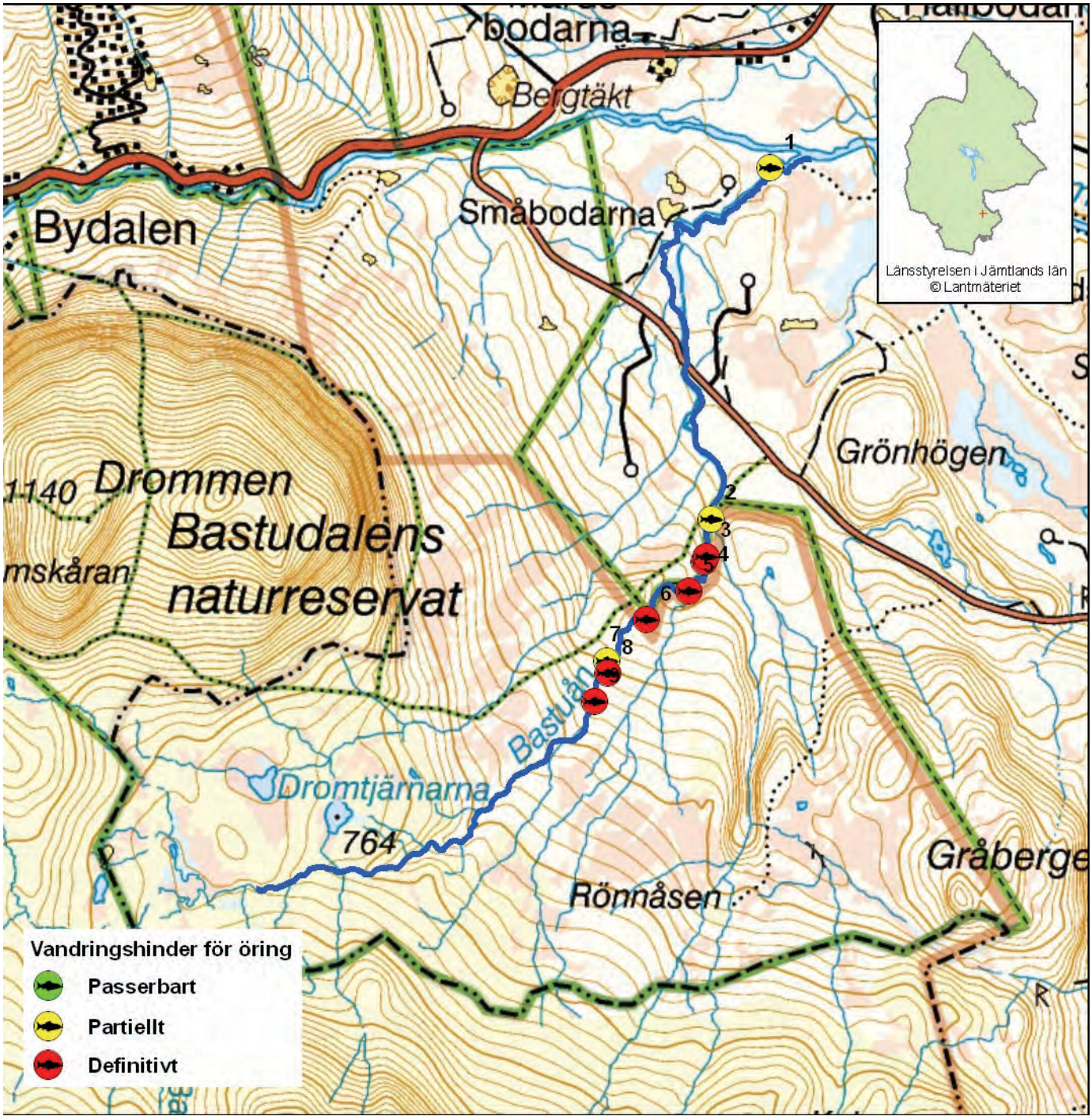

Bastuån inventerades i slutet av juli 2008, ån ligger i södra delen av Åre kommun. Vattendraget skiljer sig mycket åt mellan före och efter den vägbro som korsar vattendraget. Innan bron är landskapet platt och ser länge ut som det är rensat då stenar ligger fint upplagt efter sidorna. Dock är det endast rensat precis innan bron, det är vårfloden som har skapat det rensade utseendet. Efter bron blir vattendraget allt mer brant och det finns många fall. Bastuån rinner genom en dal och omgivningen ligger alltså relativt skyddad. Träden växer ganska högt upp längs vattendragets sidor, omgivningen består av kalfjäll. Karteringen bröts en bit upp på fjället när biotoperna varit homogena en längre sträcka och det syntes att homogeniteten fortsatte. Under karteringen fann man några Jämtlandsmaskrosor längs vattendraget. Cirka 1 kilometer uppströms vägbron börjar Bastudalens N2000-område (SE0720212).

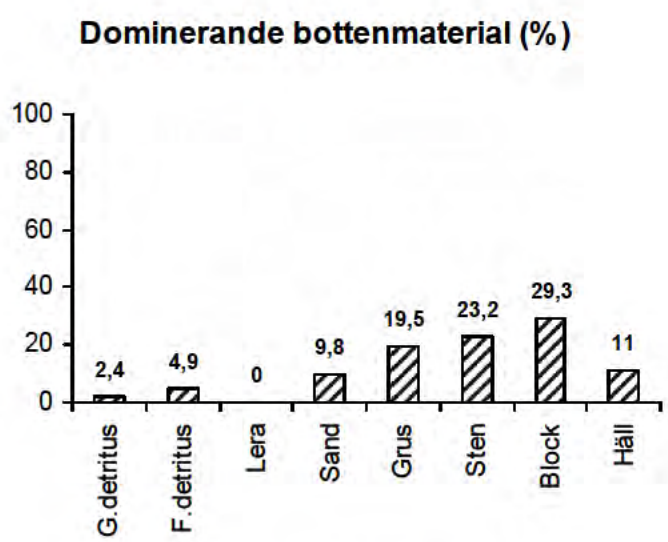

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

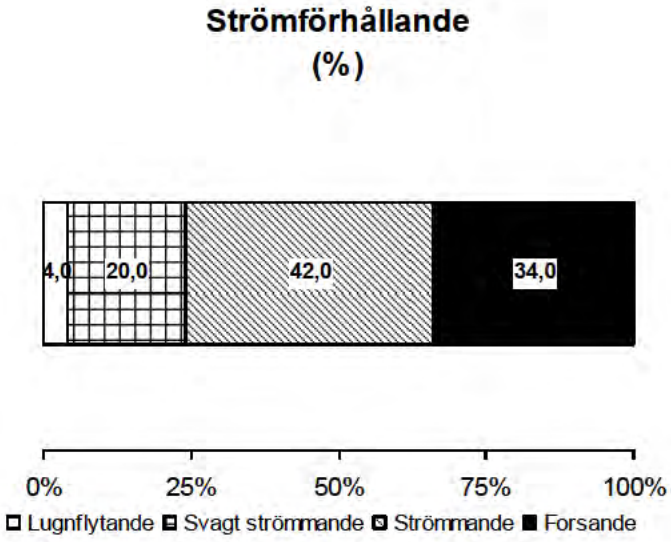

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

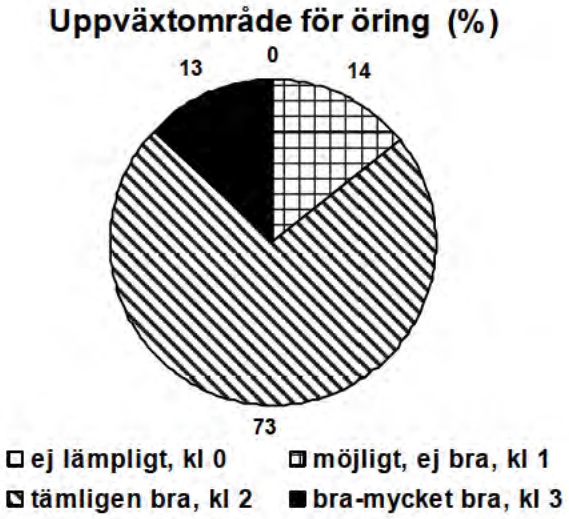

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

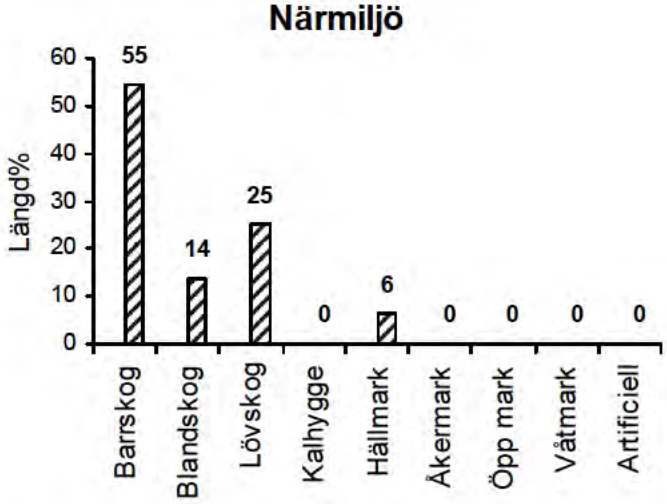

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

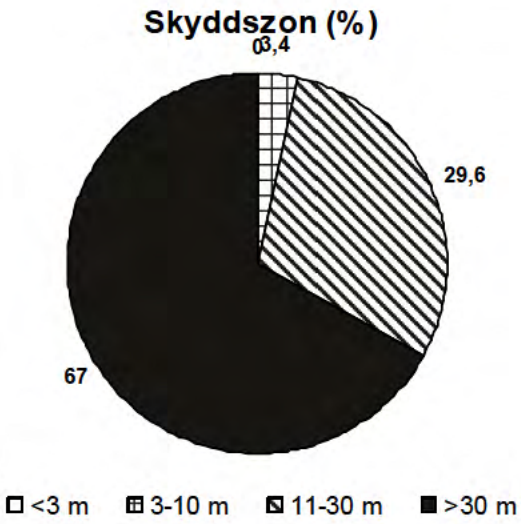

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 6999693

Y 1403560

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
6,69	1,15	0,050	32

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,041	0,025	0,029	0,002

Sammanfattning för biotopkartering Blädjan 2007

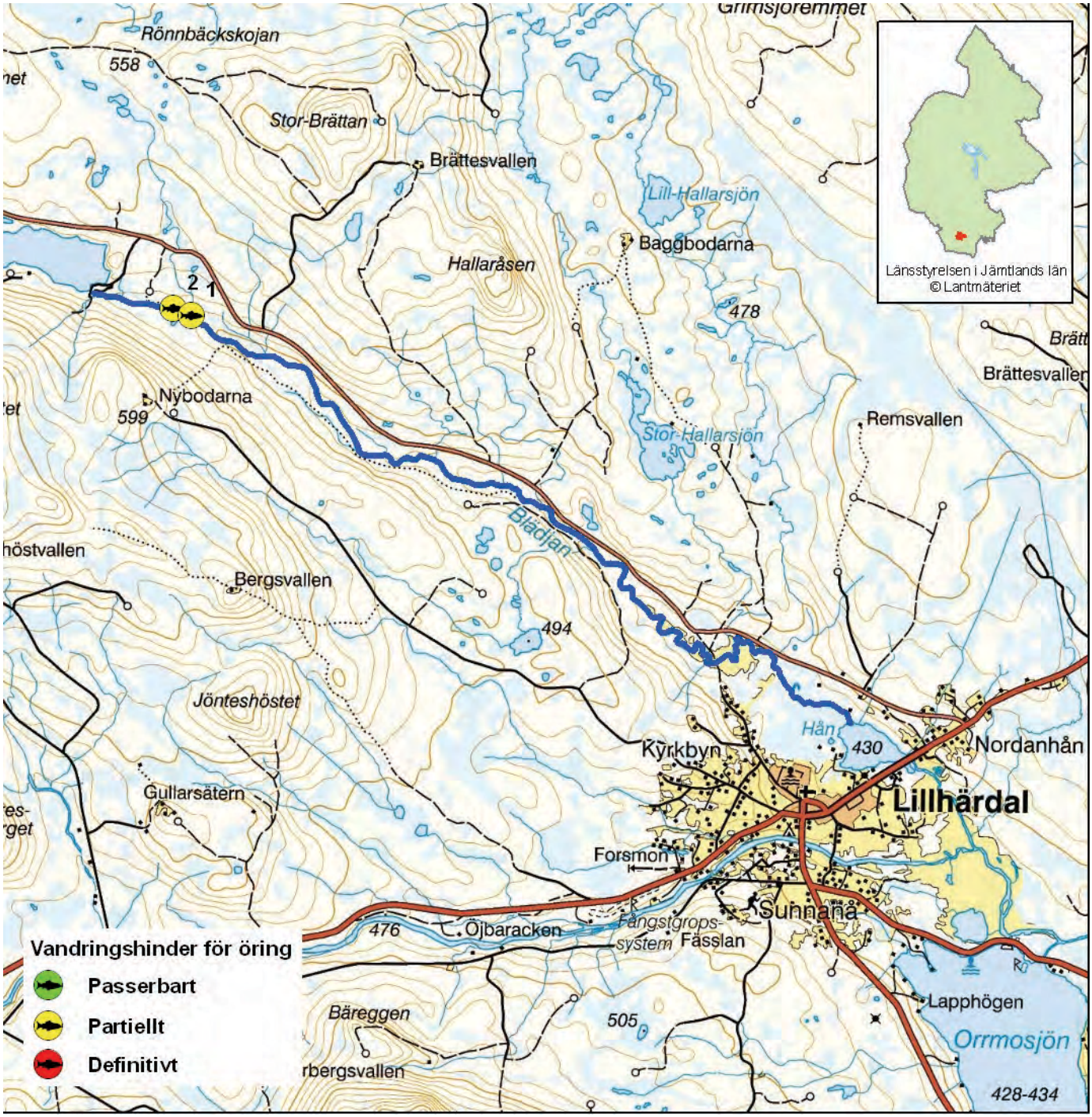

Blädjan inventerades i början av juli. Ån är reglerad vid Smedjemorasjön, vilket har bidragit till karaktären hos vattendraget, med låga sommarflöden och höga vinterflöden. Den lagstadgade minimitappningen är fastslagen till 80 liter per sekund. Blädjan är mestadels svagt strömmande med strömmande och lugnflytande partier. Bottenmaterialet domineras av sten, grus och sand. Sannolikt finns mer fin– och grovdetritus än det som noterats. Ån är mestadels försiktigt rensad, men kraftigt rensade sträckor förekommer. Vissa sträckor innehåller stora mängder aluminiumutfällningar. Närmiljön består till största delen av övrig skog, men en hel del gammelskog kantar även vattendraget. Två vandringshinder återfinns längs sträckan, båda bedömdes vara definitiva hinder för både mört och öring.

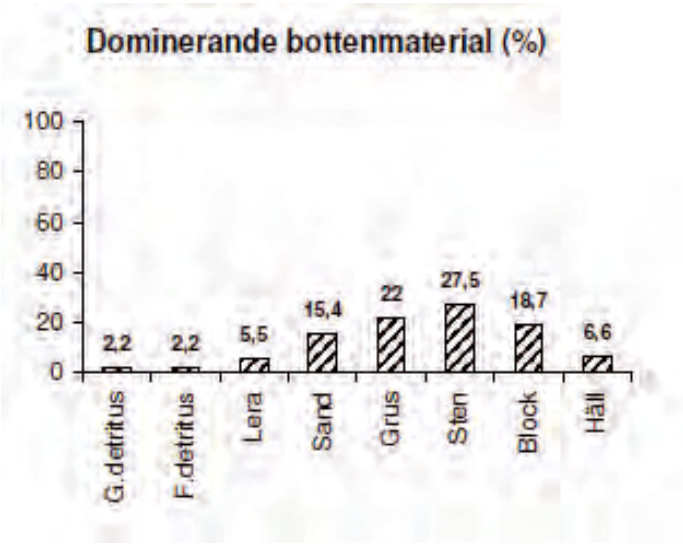

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

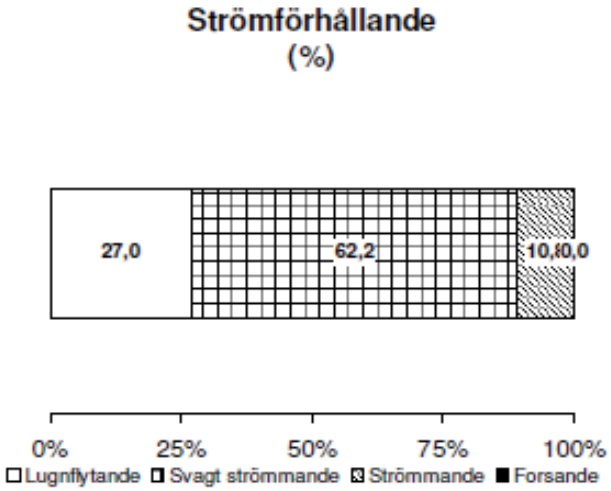

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

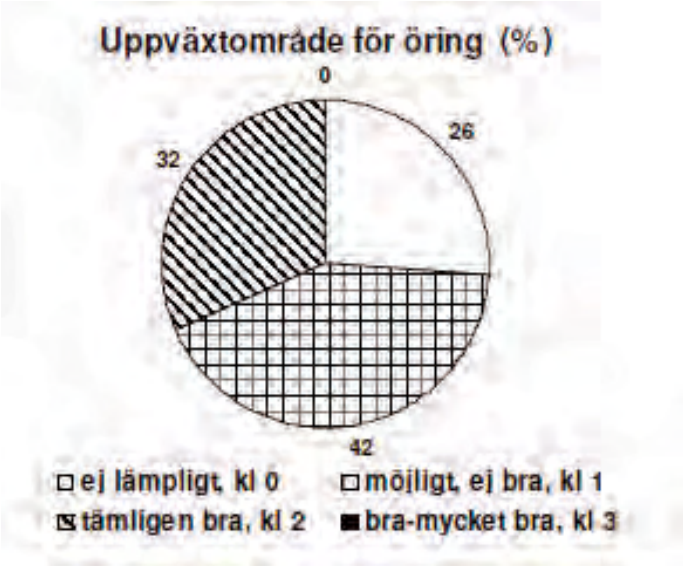

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

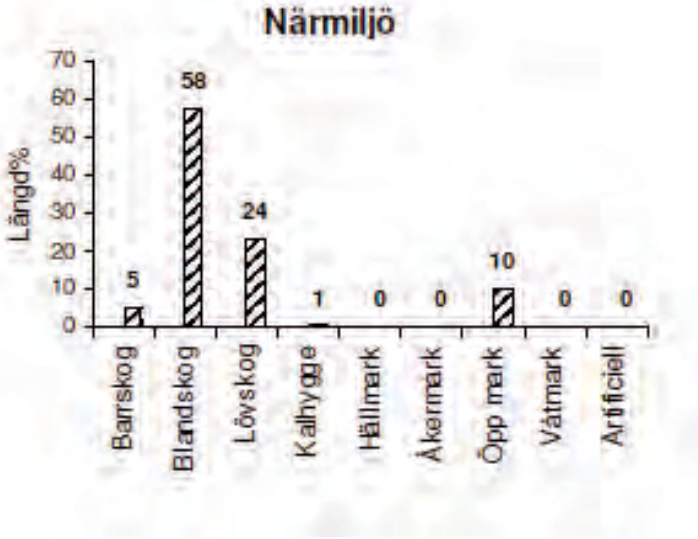

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

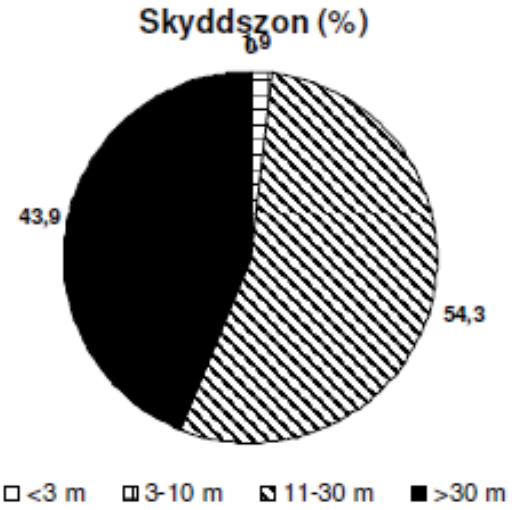

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Sammanfattning för biotopkartering Börmån 2009

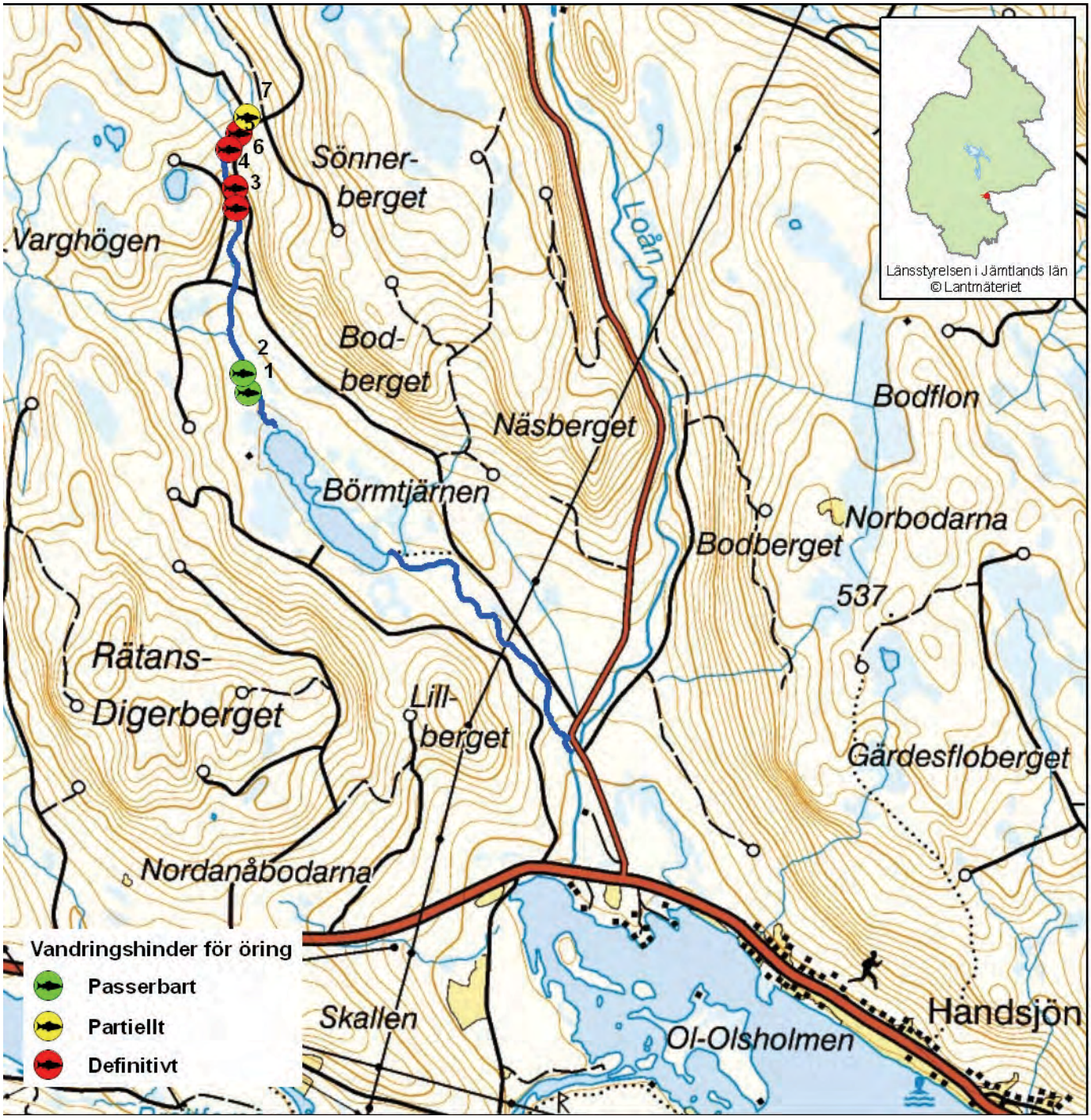

Börmån inventerades i slutet av maj 2009, ån rinner ut i Loån som i sin tur rinner ut i Handsjön öster om Rätan. Både Börmån och Loån är kraftigt rensade för flottning. Den första delen av Börmån är för det mesta strömmande eller svagt strömmande men med inslag av både lugna och forsande partier. Bottenmaterialet är i huvudsak sten, block och häll men de lugnare partierna har även finare fraktioner. Efter cirka 2,5 kilometer kommer man till Börmtjärnen och en gammal dammrest, efter denna blir flottningspåverkan påtagligt mindre. Här finns bäverdämmen där vattnet är lugnflytande. Ovan sjön noterades alla vattendragets vandringshinder, totalt sju stycken varav alla utom ett är naturliga. Omgivningen växlar mellan gran- och tallskog, insprängt i detta finns våtmark och en del avverkningsytor.

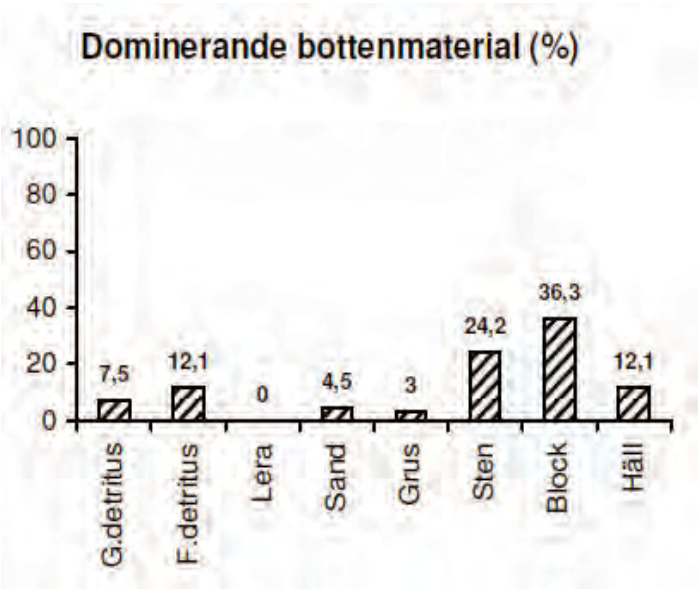

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

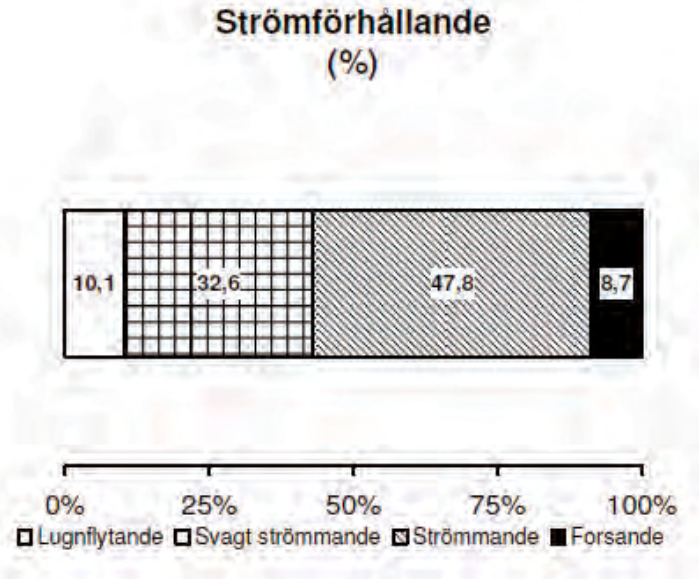

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

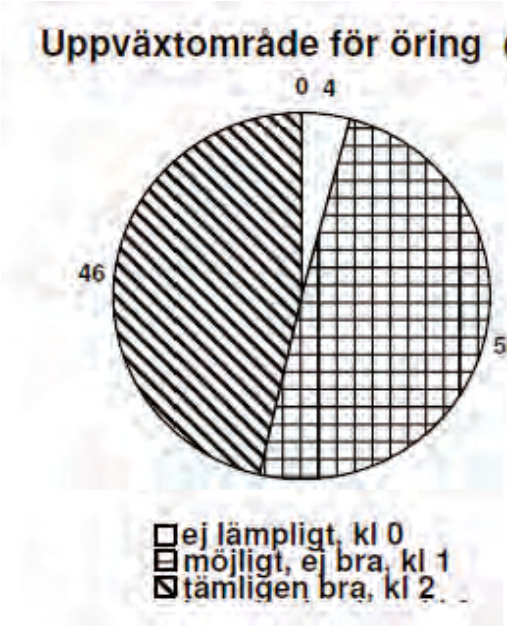

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

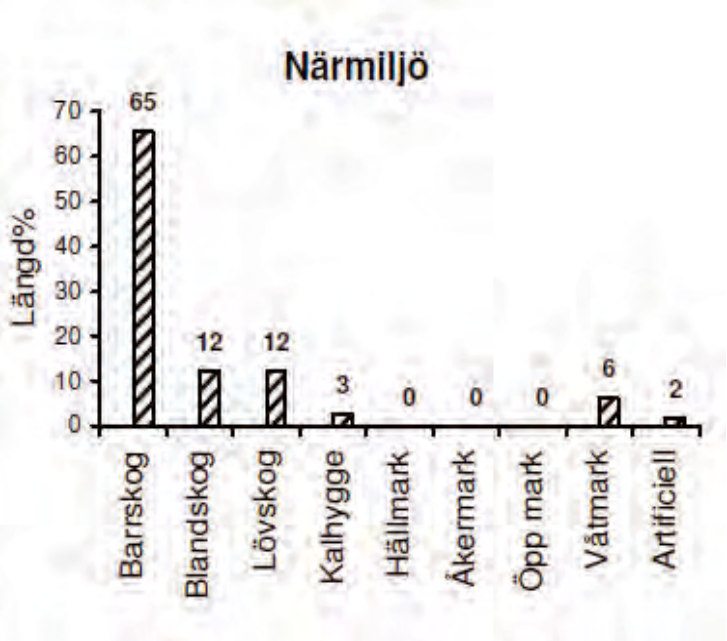

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

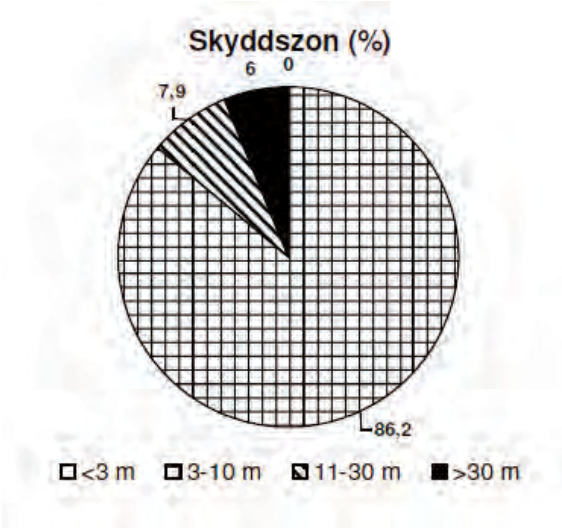

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 6936225

Y 1440525

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
7,10	2,96	0,188	69

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,172	0,051	0,049	0,006

Sammanfattning för biotopkartering Dammån 2008

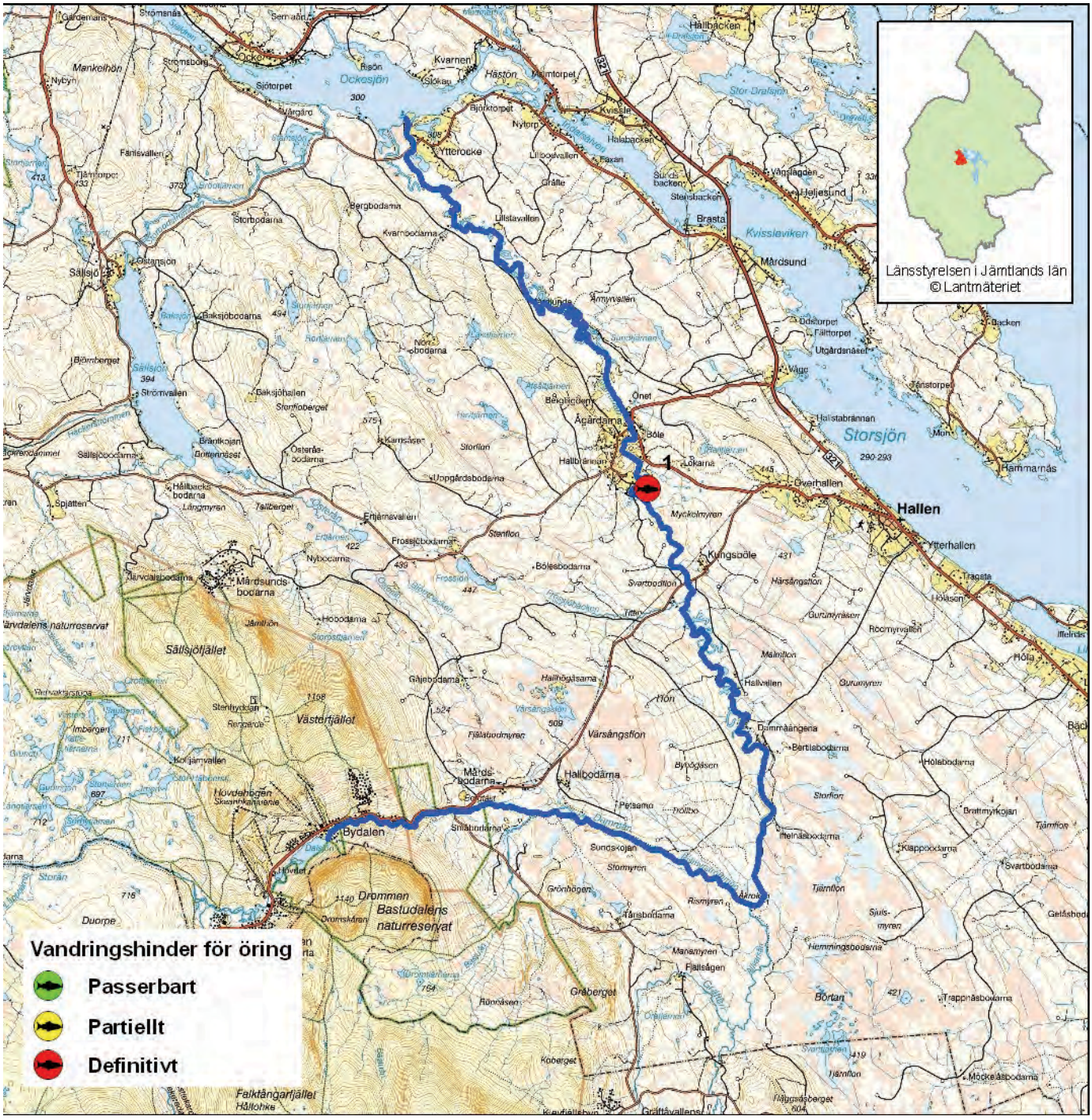

Dammån inventerades i slutet av juni och början på juli 2008, ån ligger i den södra delen av Åre kommun. Vattendraget är ett natura 2000-område (SE0720360) och ingår i Indalsälvens vattensystem. Dammåns vattensystem har sin upprinnelse i Anaris- och Oviksfjällen. Vattendraget är till en början väldigt bred, vilket gjorde det svårt att bedöma motsatt sida till den som inverterarna gick på. Första delen hade en hel del korvsjöar och även kraftigt meandrande partier. I Böle/Ån finns dammåns kraftstation, som är det ända vandringshindret i Dammån. Vid dammen finns en fisktrappa med en fiskfälla. År 2007 lyftes det över 834 fiskar och 2008 lyftes 704 fiskar. Mellan fiskecampen (Böle/Ån) och vägbron är terrängen väldigt brant och snårigt. Efter bron är det svårframkomligt på grund av korvsjöar, djupa biflöden och snårig vegetation. Dammån har förmodligen stora variationer i vattenflöde då vårfloden kommer, vilket syns på strandkanterna. Sträckan mellan Gräftåbron och Bydalen var lätt att överskåda då närmiljön består av grusbankar. Dessa grusbankar finns främst på den norra sidan av vattendraget vilket medför dålig beskuggning av vattnet. I området runt Dammån finns en stark population av strömstare, dessutom har utter återkoloniserat sig i området.

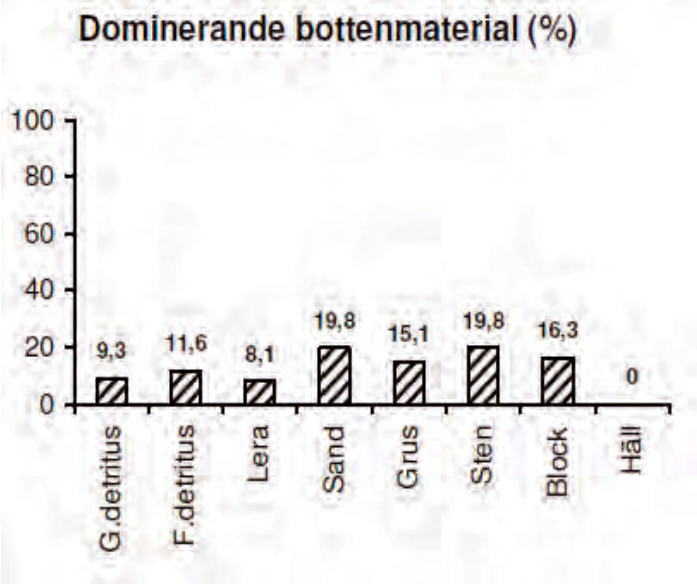

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

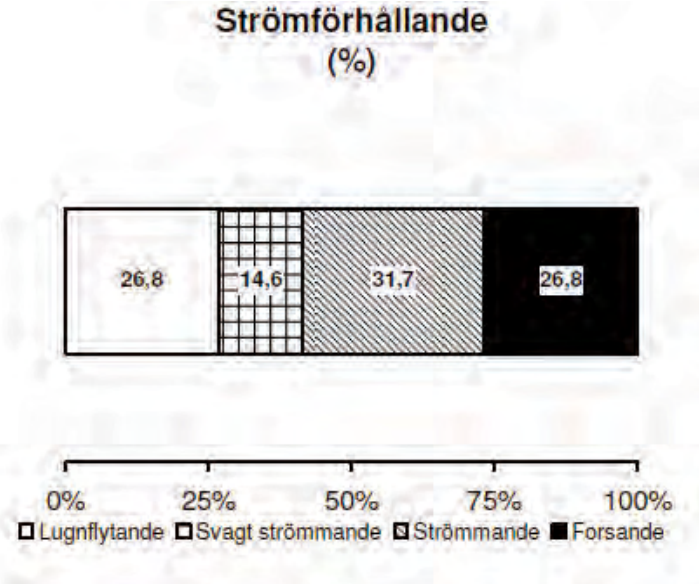

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

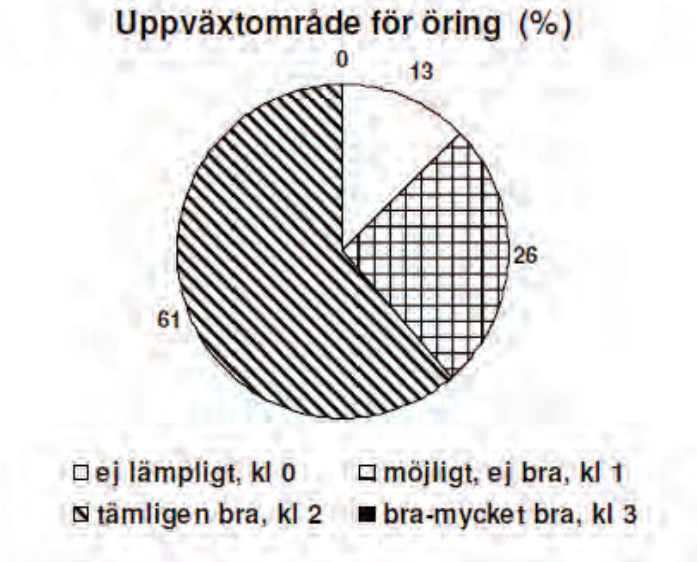

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

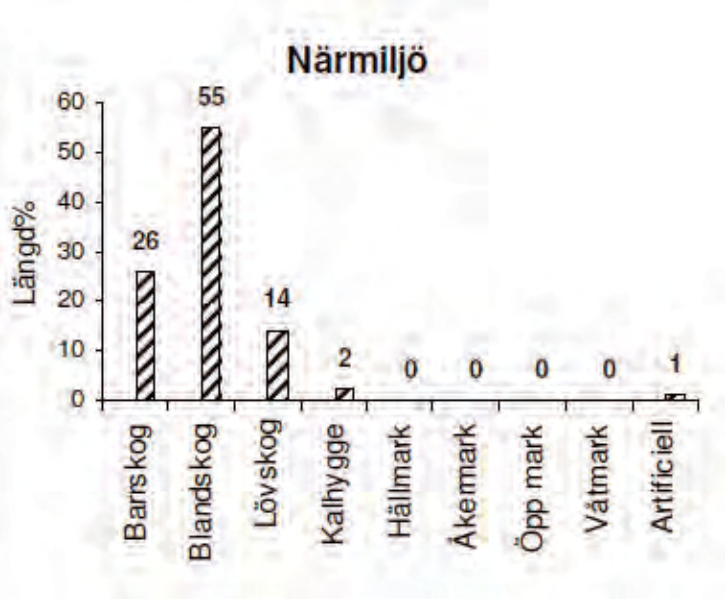

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

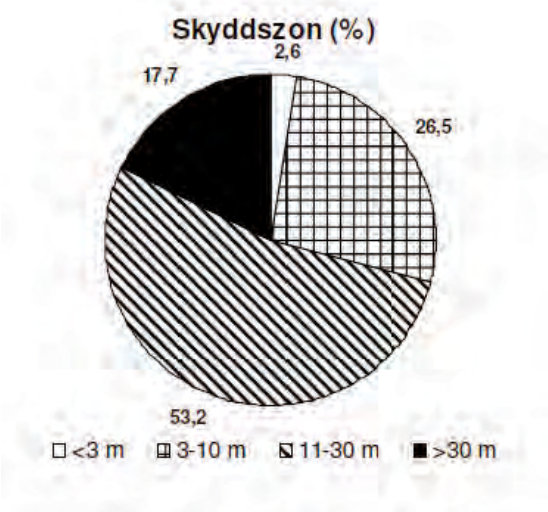

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 7001215

Y 1402138

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
6,87	1,40	0,070	12

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,049	0,029	0,033	0,005

Sammanfattning för biotopkartering Dörrsån 2008

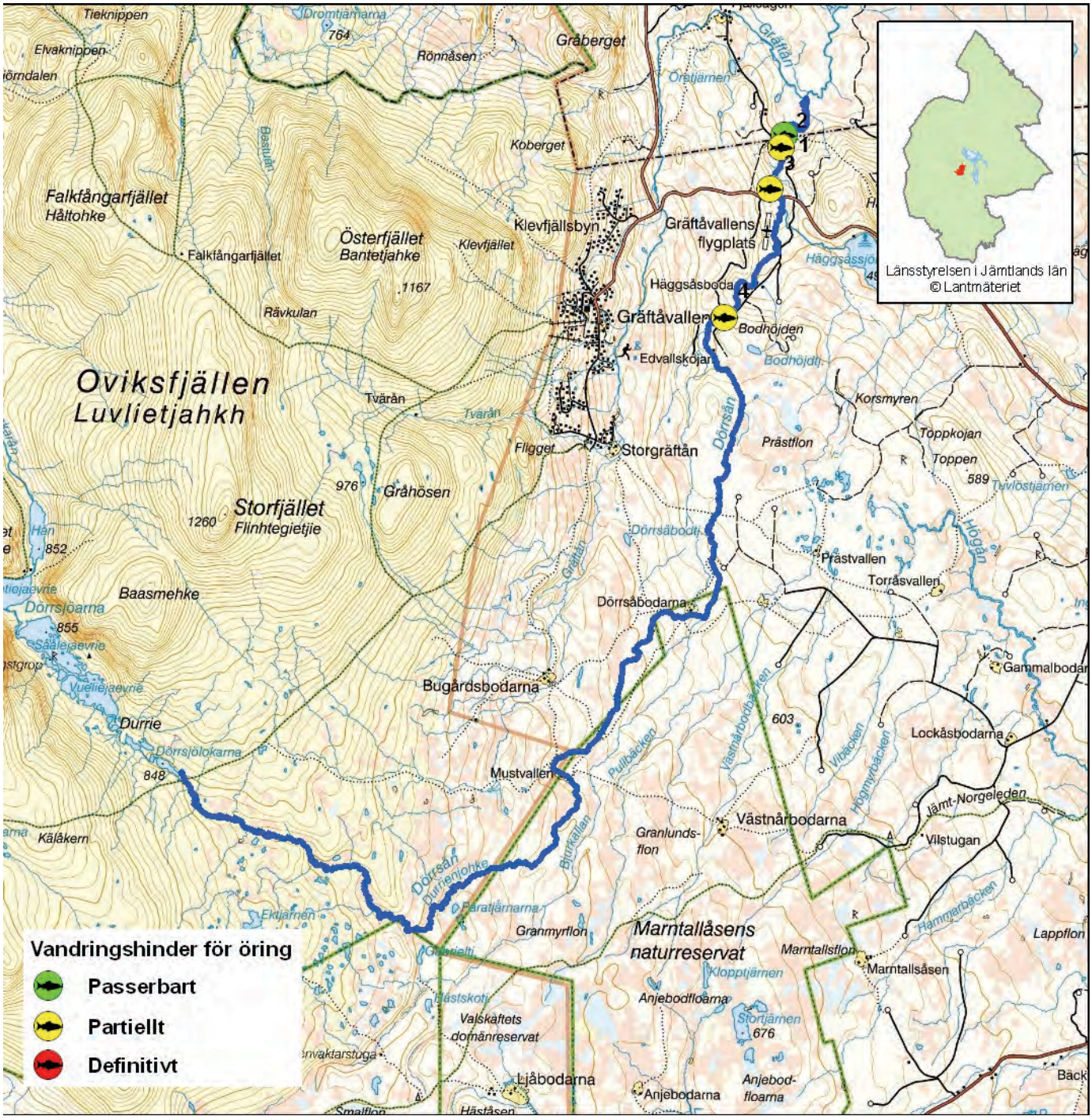

Dörrsån inventerades andra halvan av juli 2008, ån ligger i den norra delen av Bergs kommun. En fin närmiljö omger första delen av vattendraget trots att det ligger i skogsterräng och nära till väg. Närmiljön består mest av barrskog och blandskog. Direkt efter vägbron finns ett stort kvilleområde där vattnet går överallt vid högt vattenstånd, här finns stora mängder död ved i vattnet. På mitten av den inventerade sträckan var det ett stort område med hygge och ungskog. Efter hyggena kommer en lång sträcka med myrar innan fjället börjar. Ån går i en dal med fjäll högre upp på sidorna.

På kalfjället var det brant till och från, men för korta sträckor och ibland inte tillräckligt högt, för att ta med dem på protokollet. Omkring 4 kilometer av vattendraget ligger på gränsen eller inuti N2000-området Marntallåsen (SE0720213). Dörrsån biotopkarterades upp till Dörrsjölokarna.

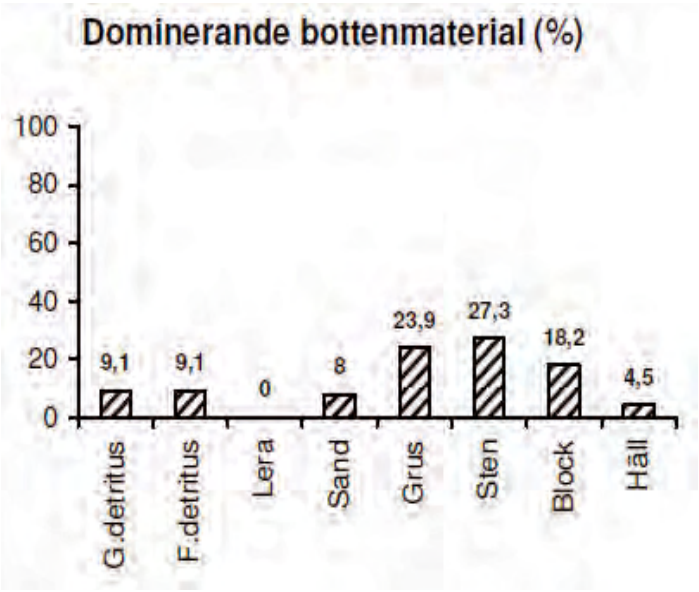

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

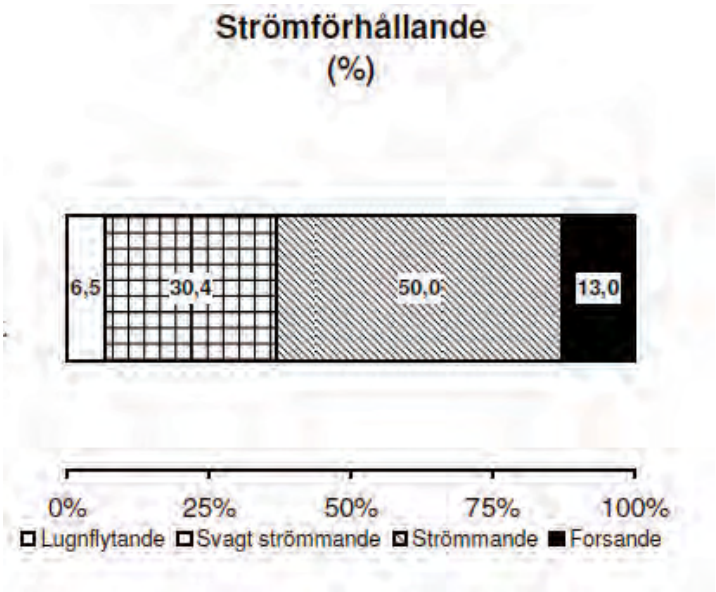

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

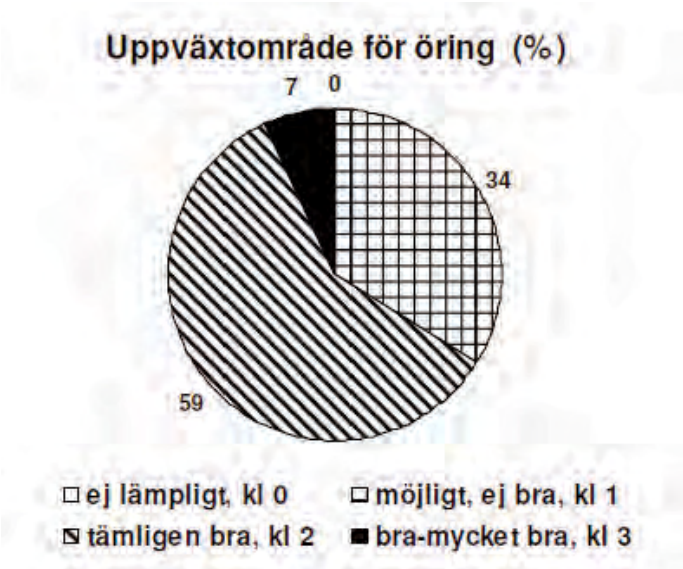

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

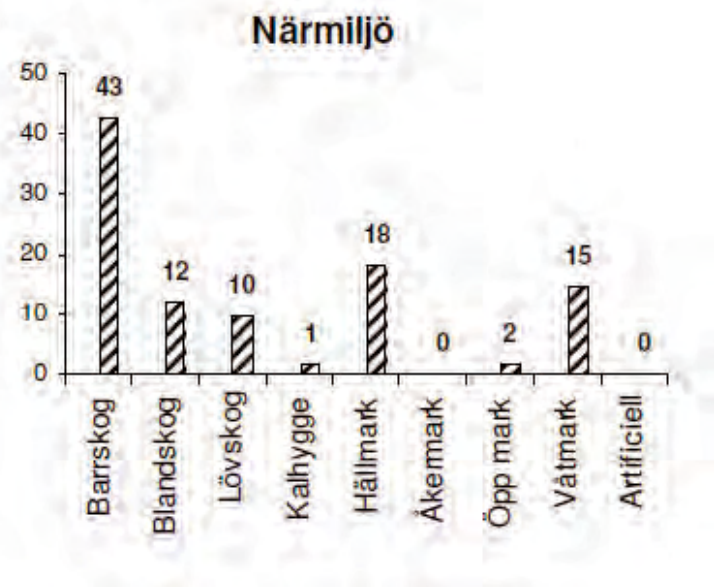

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

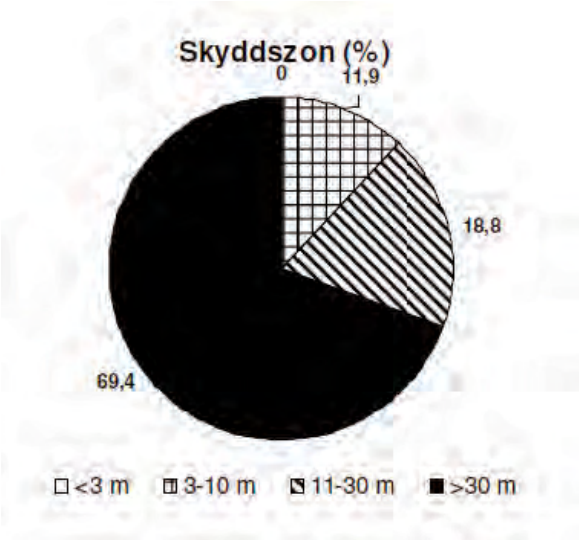

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 6984006

Y 1398732

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
6,58	1,20	0,082	15

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,030	0,037	0,029	0,002

Sammanfattning för biotopkartering Finnån och Sågbäcken 2009

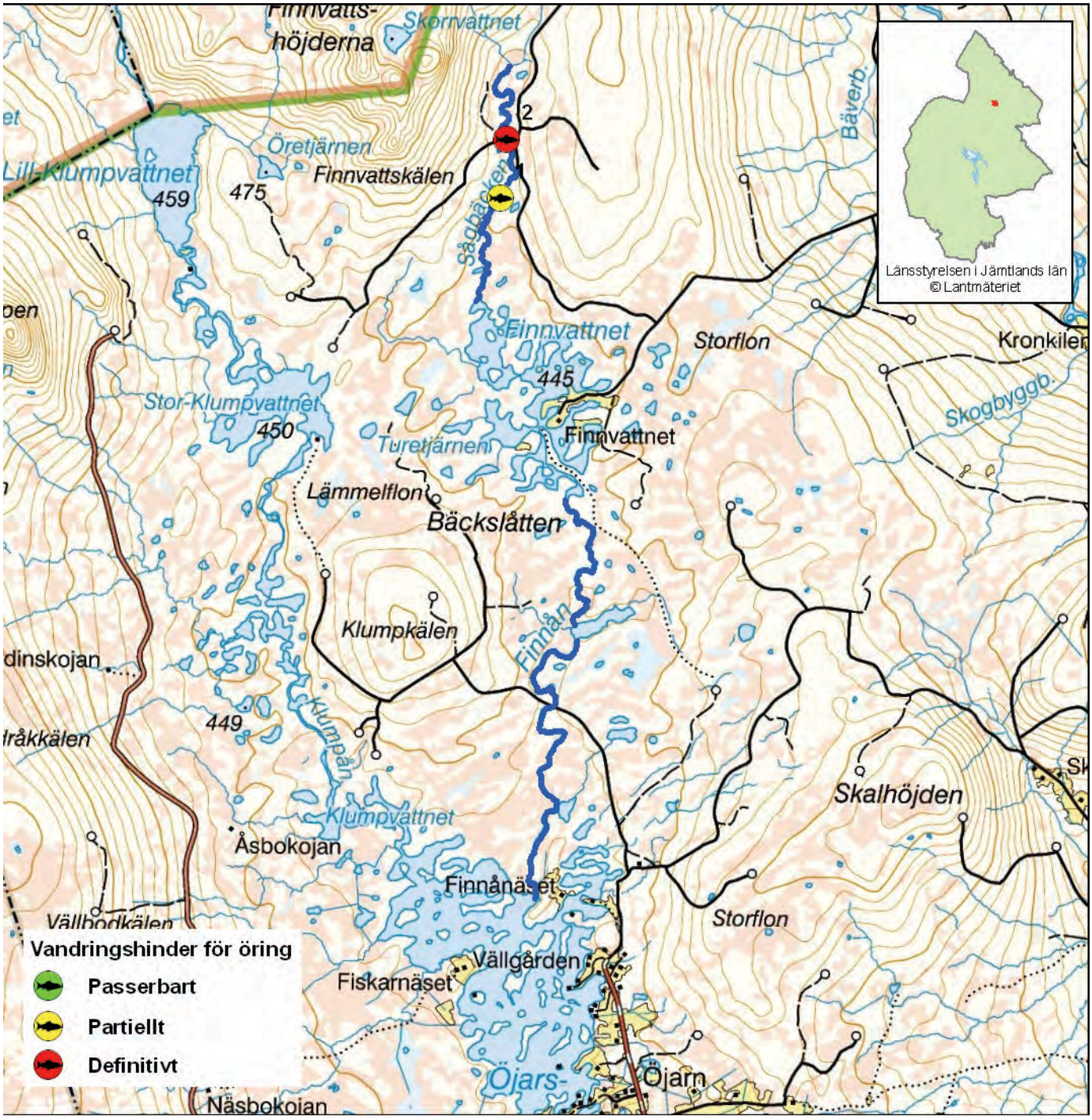

Finnån inventerades i slutet av juni 2009, ån rinner mellan Öjarssjön och Finnvattnet i Strömsunds kommun. Uppströms Finnvattnet kallas ån för Sågbäcken och har sitt ursprung från Finnvattshöjderna. Finnån varierar mycket i sin karaktär och är ömsom strömmande ömsom lugnflytande och djup. Flera dammrester återfanns och där ån är mer strömmande och grund har man flottningsrensat. Bottensubstratet varierar mellan strömhastigheterna, allt från findetritus till block förekommer. Två vandringshinder återfanns, en gammal dammrest som bedömdes till partiellt vandringhinder och en vägtrumma med fri ände, även den bedömdes som partiell för öring. Omgivningarna präglas av barrskog där gran dominerar, i närmiljön är inslaget av våtmark stort.

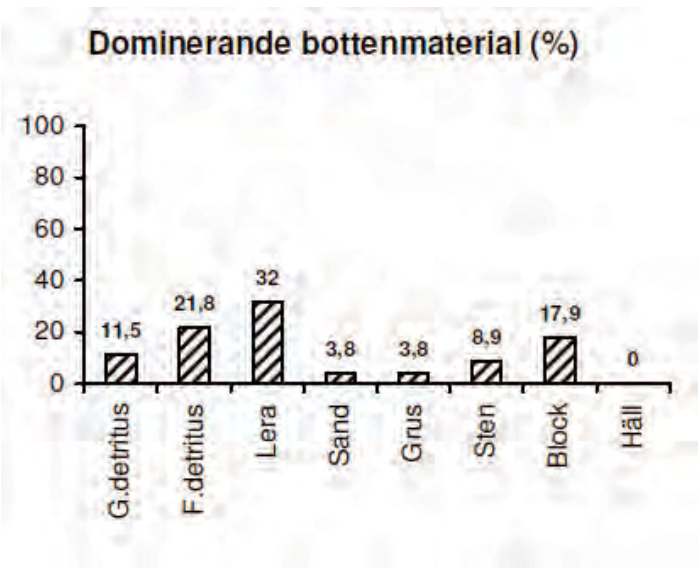

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

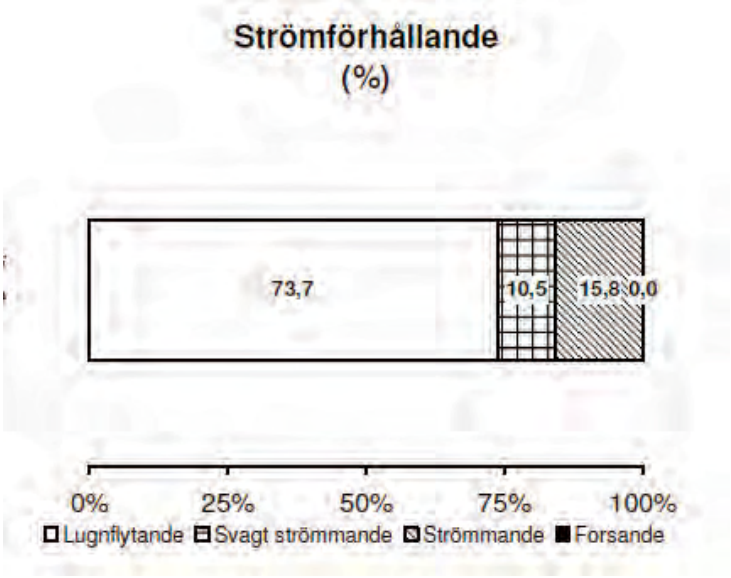

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

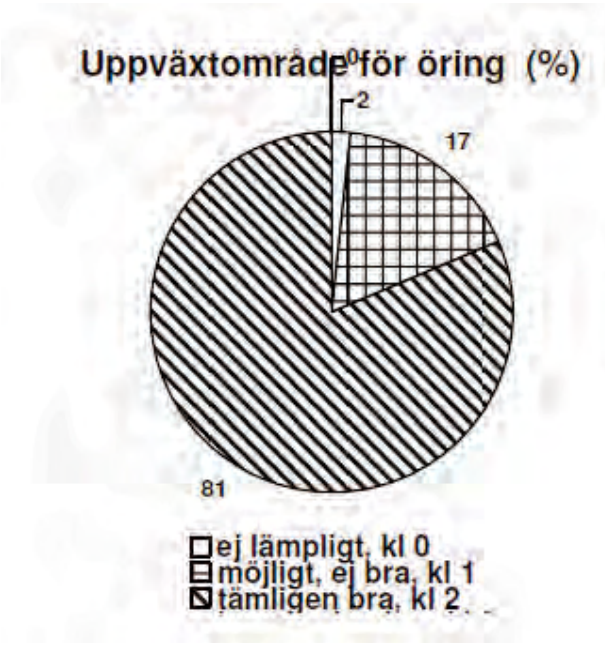

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

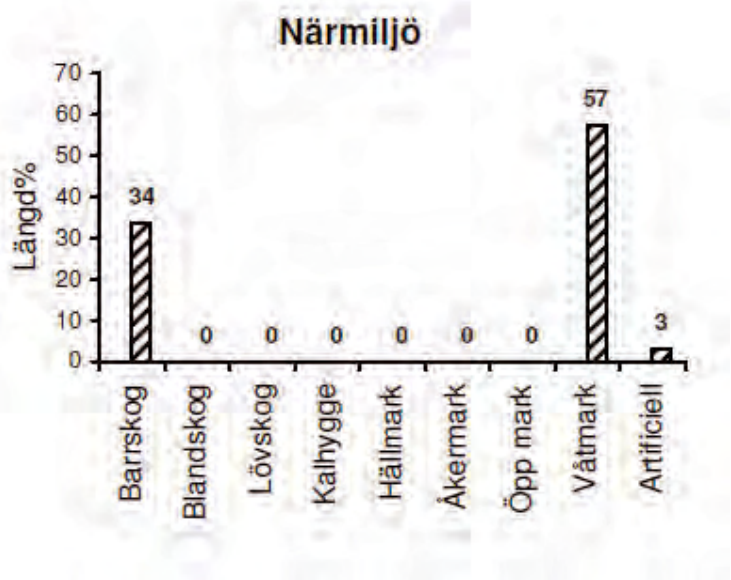

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

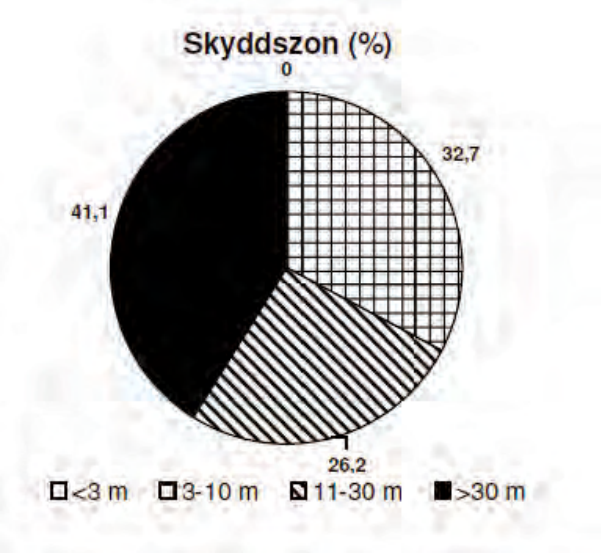

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 7104182

Y 1463034

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
7,08	4,89	0,367	51

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,291	0,114	0,059	0,004

Sammanfattning för biotopkartering Fuan 2009

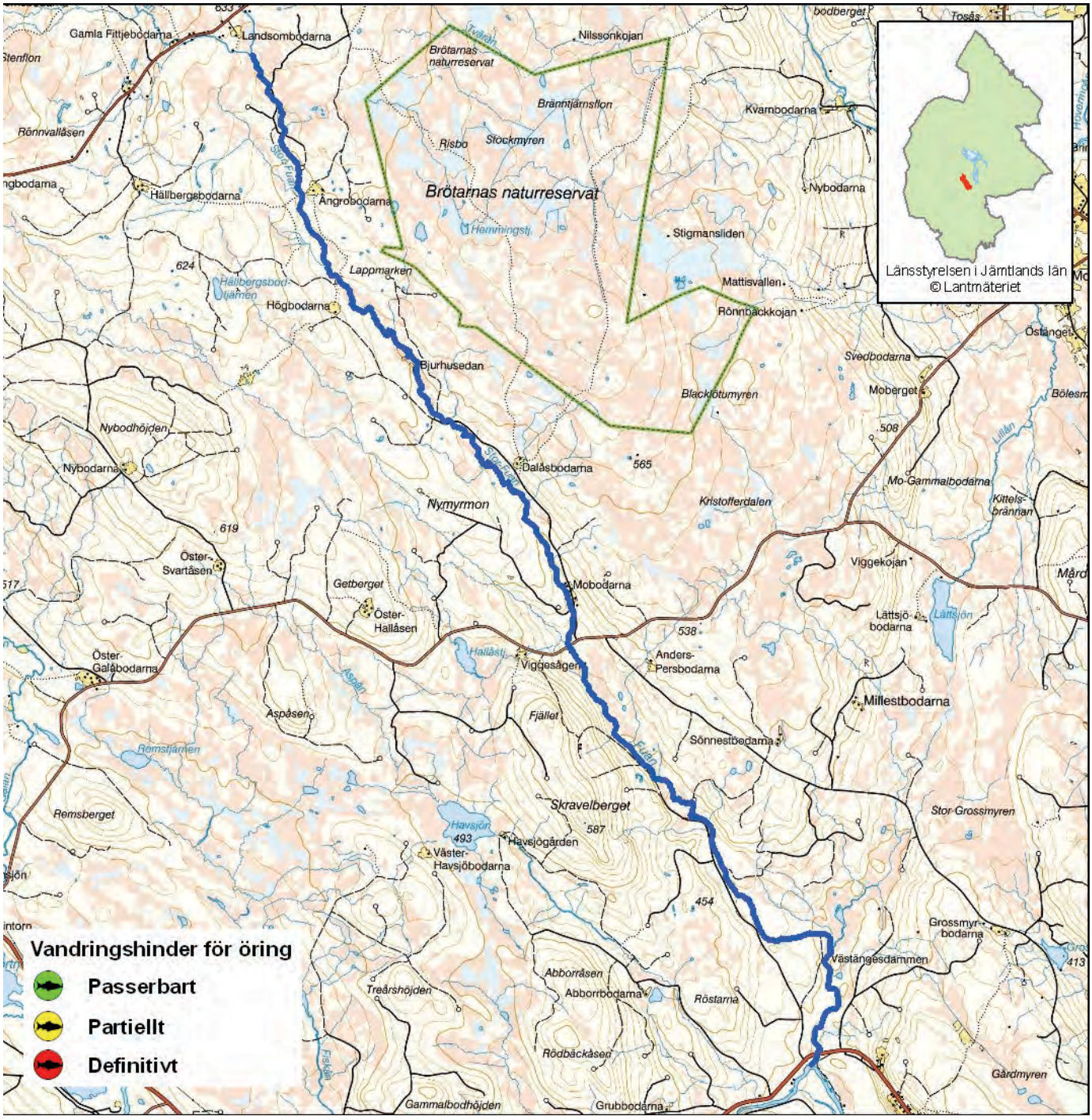

Fuan inventerades i mitten av juni 2009, ån bildas där Ljåbodsfuan och Landsombodsfuan rinner samman. Fuan rinner tillslut ut i Ljungan väster om Tossåsen i Bergs kommun. Då Fuan inventerades bedömdes vattenflödet som högt efter flera dagar regnande. Merparten av Fuan är strömmande, men lugnflytande och svagt strömmande partier förekommer. Bottensubstratet är uteslutande block, sten och en mindre del sand. Omgivningen är mestadels barrskog med litet inslag av våtmark, bitvis finns mycket spår efter bäver. Fuan har inga vandringshinder men är däremot bitvis flottningsrensad.

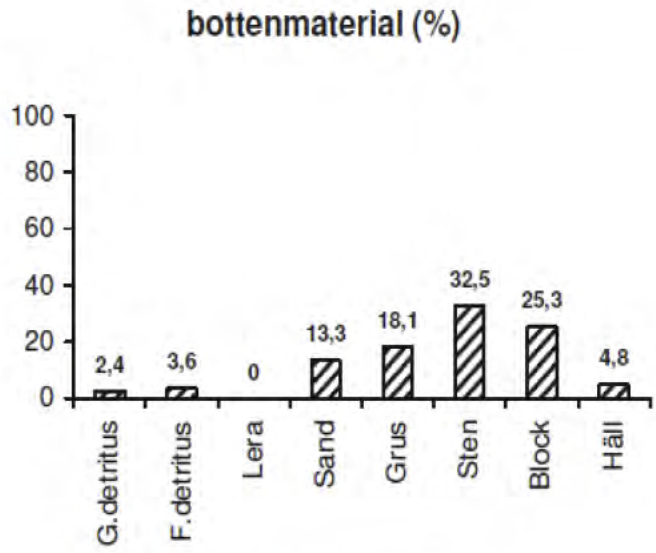

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

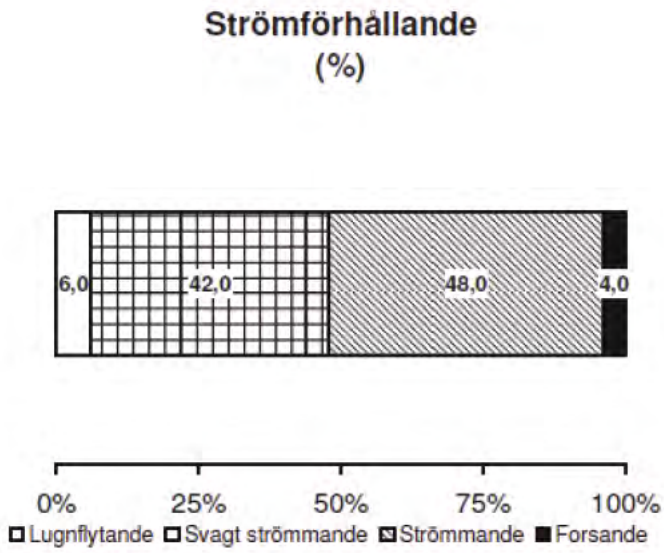

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

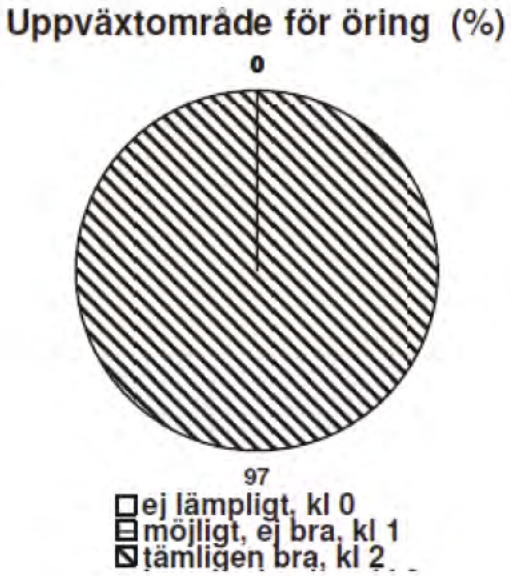

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

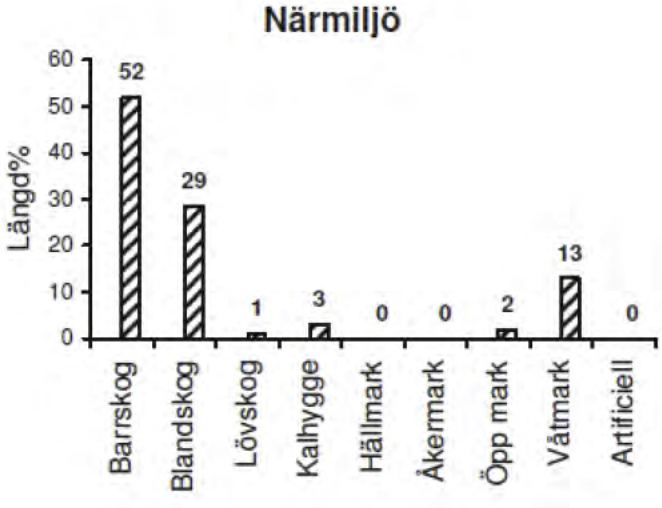

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

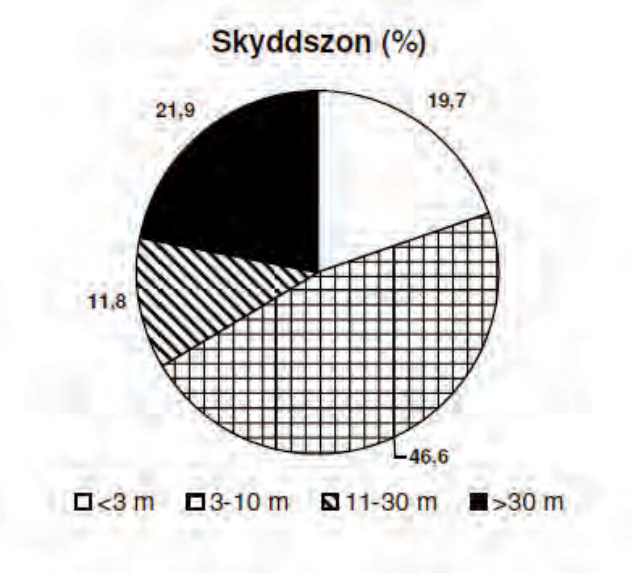

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 6958969

Y 1418206

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
7,06	2,31	0,144	78

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,123	0,043	0,044	0,005

Sammanfattning för biotopkartering Gimån 2009

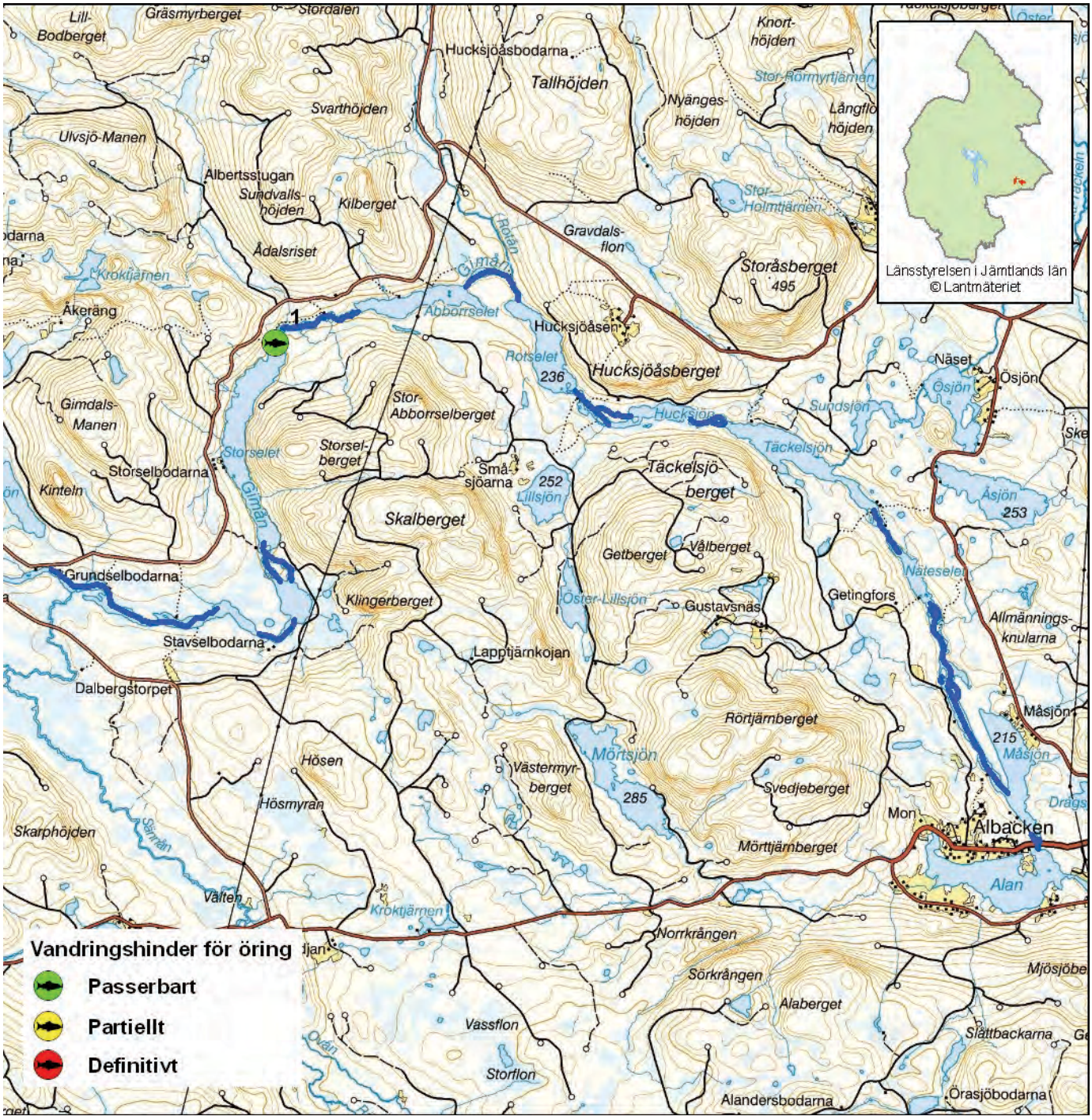

Gimån inventerades i slutet av september 2009, ån ligger i Bräcke kommun och är ett av de större biflödena till Ljungan. Gimåns vattensystem är ett mycket sjörikt system. Den biotopkarterade sträckan börjar i Albacken och slutar vid Idsjöströmmen, som sedan tidigare är biotopkarterad. Gimån och dess biflöden var under många år en mycket viktig transportväg för timmer. Den biotopkarterade sträckan innehåller flera stora sel. Stora delar av Gimån är kraftigt rensat, dock har restaureringsarbete pågått i ett flertal år och ån börjar återfå sin naturliga karaktär. Exempel på åtgärder är bland annat utläggning av lekgrus och sten, breddning och öppnande av sidofåror. Det finns dock fortfarande många spår av flottningen, genom de dammar och flottningsrännor som finns kvar. Gimån är känd för sitt fina Harr- och Öringsfiske.

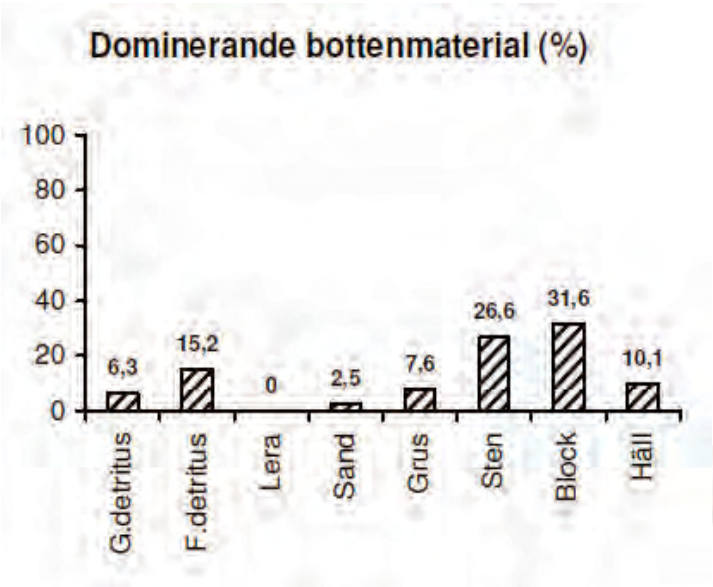

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

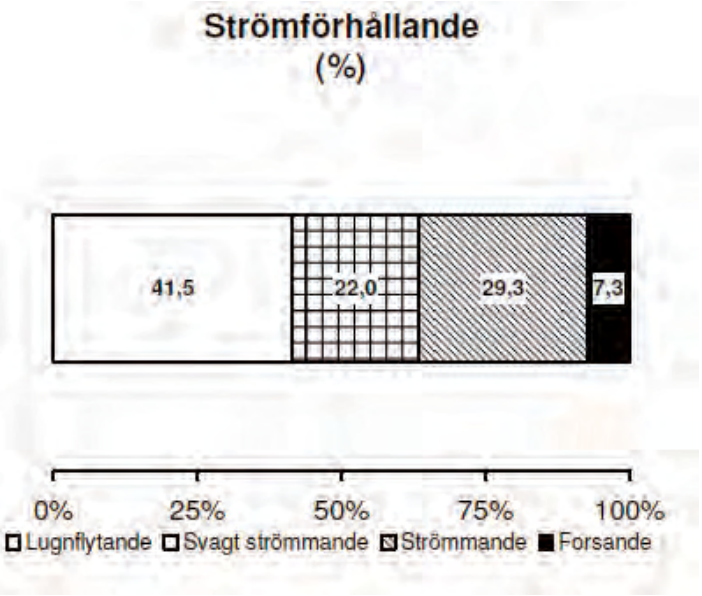

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

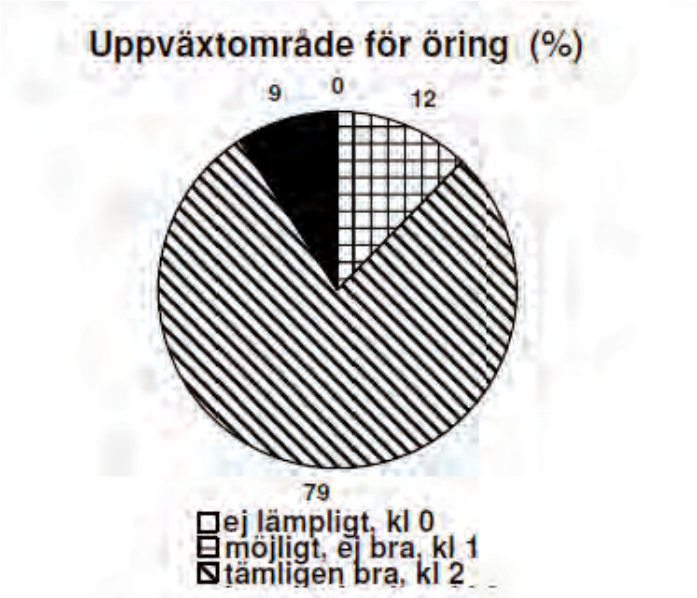

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

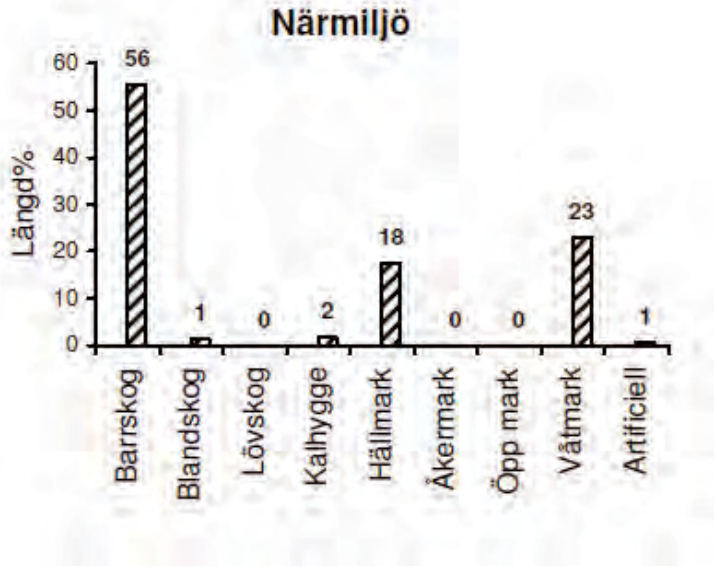

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

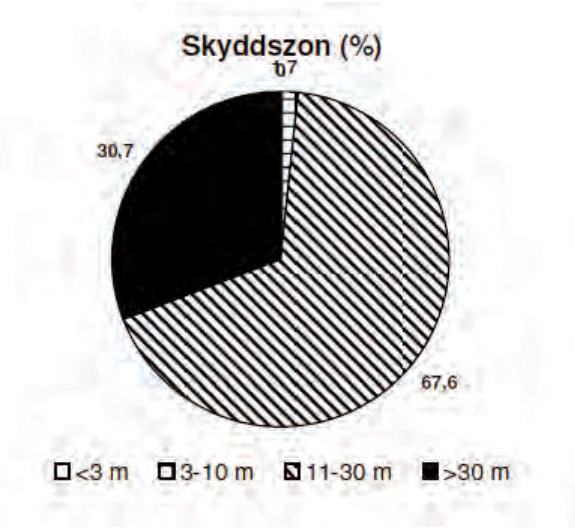

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Sammanfattning för biotopkartering Gräftån 2008

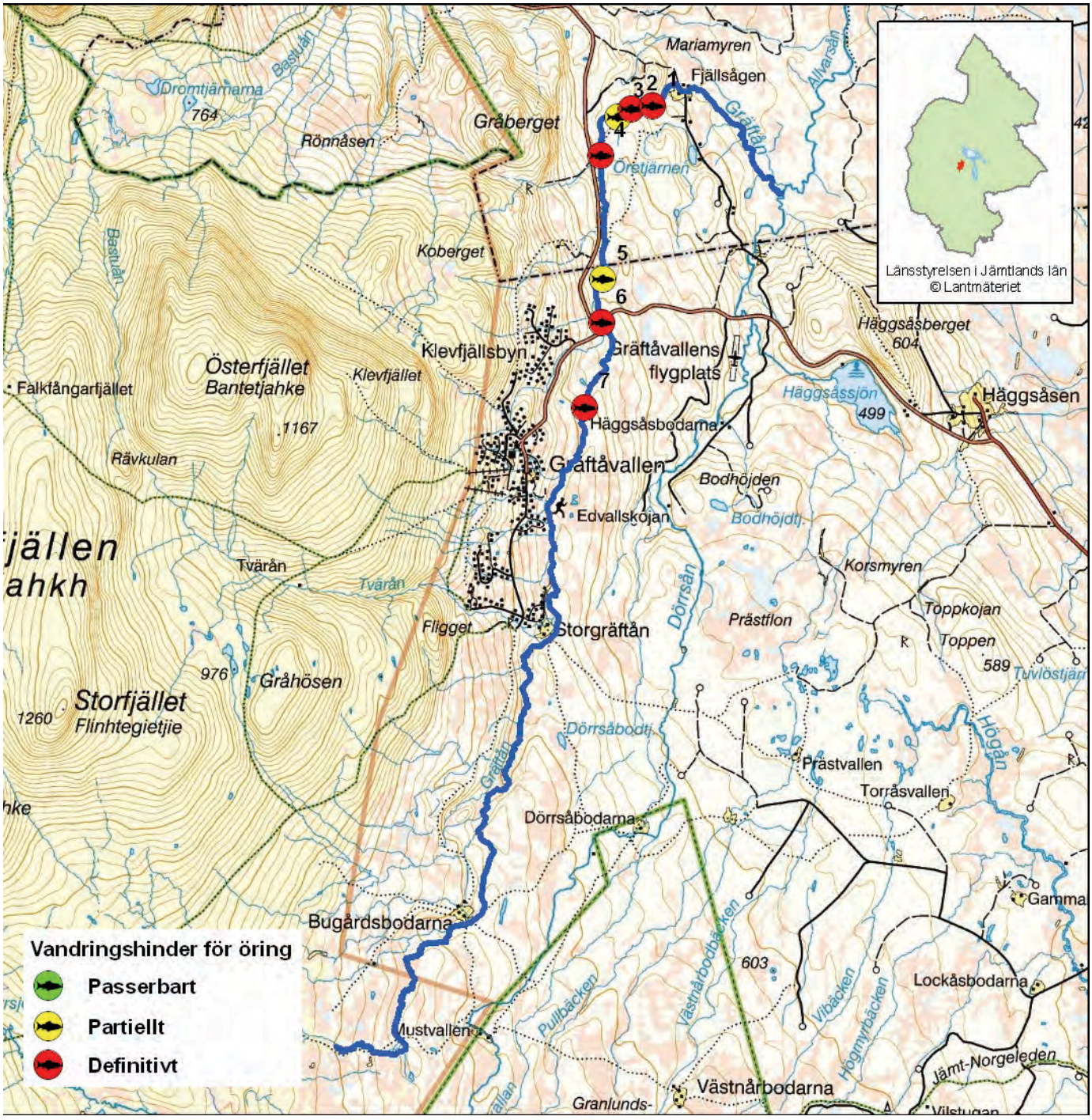

Gräftån inventerades andra halvan av juli 2008, ån ligger både i Bergs- och Åre kommun. Vattendraget har många fall, där det största är omkring 15 meter högt och har en lång klippsida som säkert är ett enda stort fall under vårfloden. Förmodligen finns stora variationer i vattenståndet mellan vårflod och övriga året. Det syns på stränderna att vattenståndet skiftar mycket. På myrarna som ligger runt omkring finns på många ställen väldigt mycket stora block och klippor.

Både närmiljö och vattendraget hade inga klara gränser mellan de olika typerna av biotoper, det medförde att det var svårt att vet var brytningarna mellan protokollen skulle göras. Biflödena kommer i stort sett bara från den högra sidan som vetter mot fjället. Vattendraget biotopkarterades så långt upp på fjället att vattenbiotopen slutade att variera.

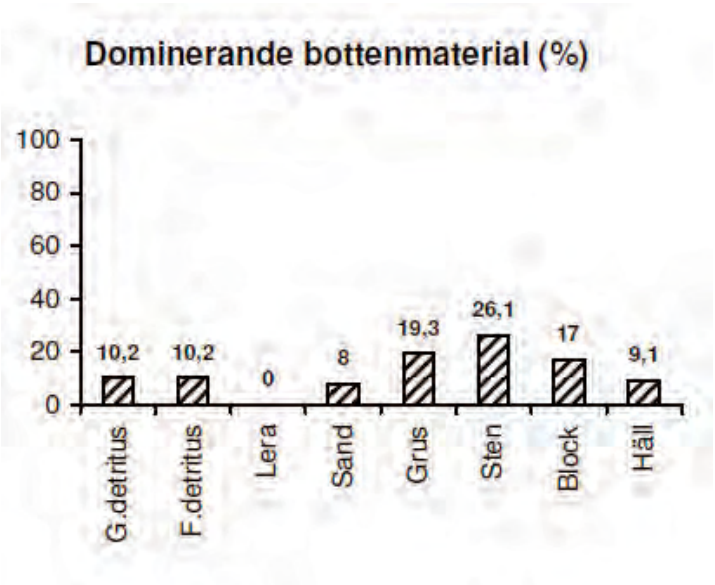

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

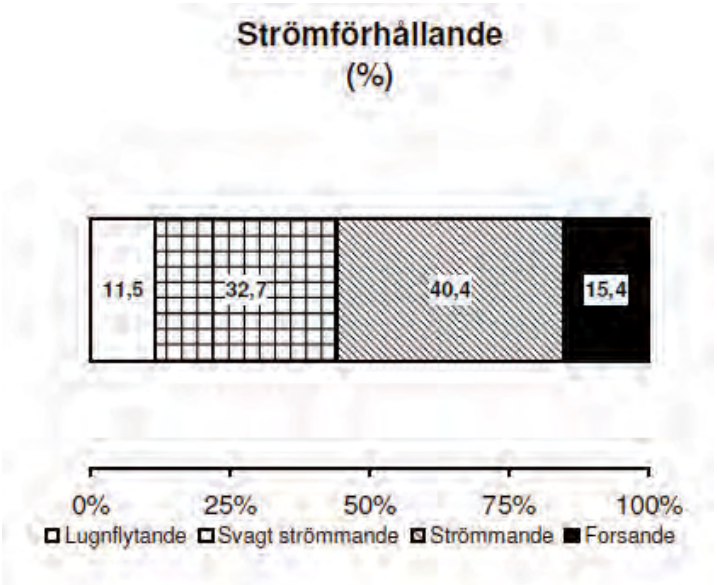

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

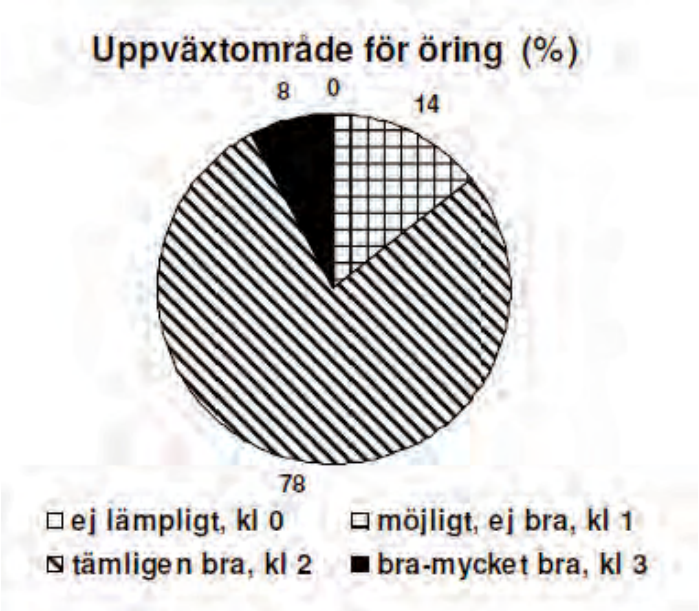

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

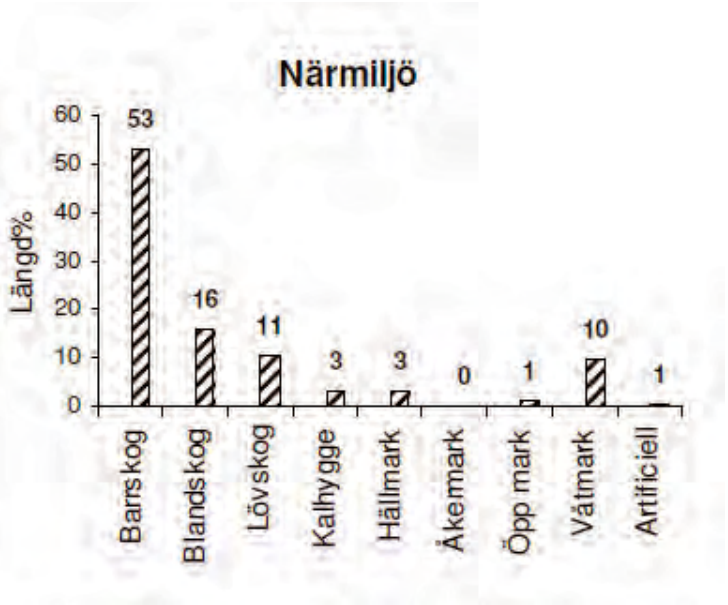

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

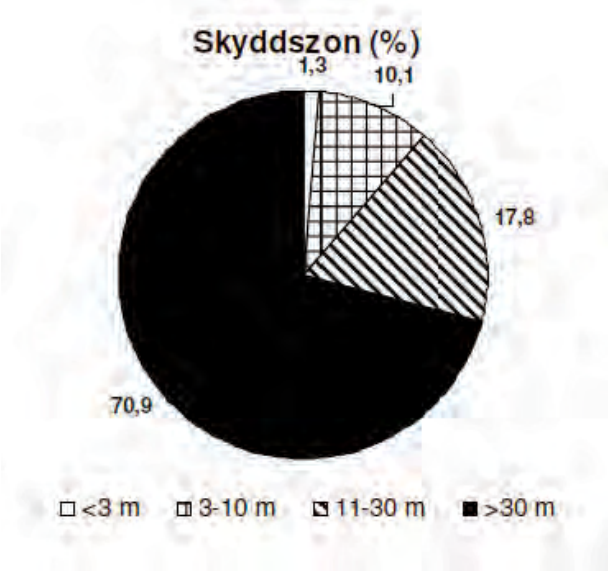

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 6993625

Y 1406921

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
6,91	1,41	0,085	16

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,049	0,037	0,038	0,002

Sammanfattning för biotopkartering Gåxsjönoret 2009

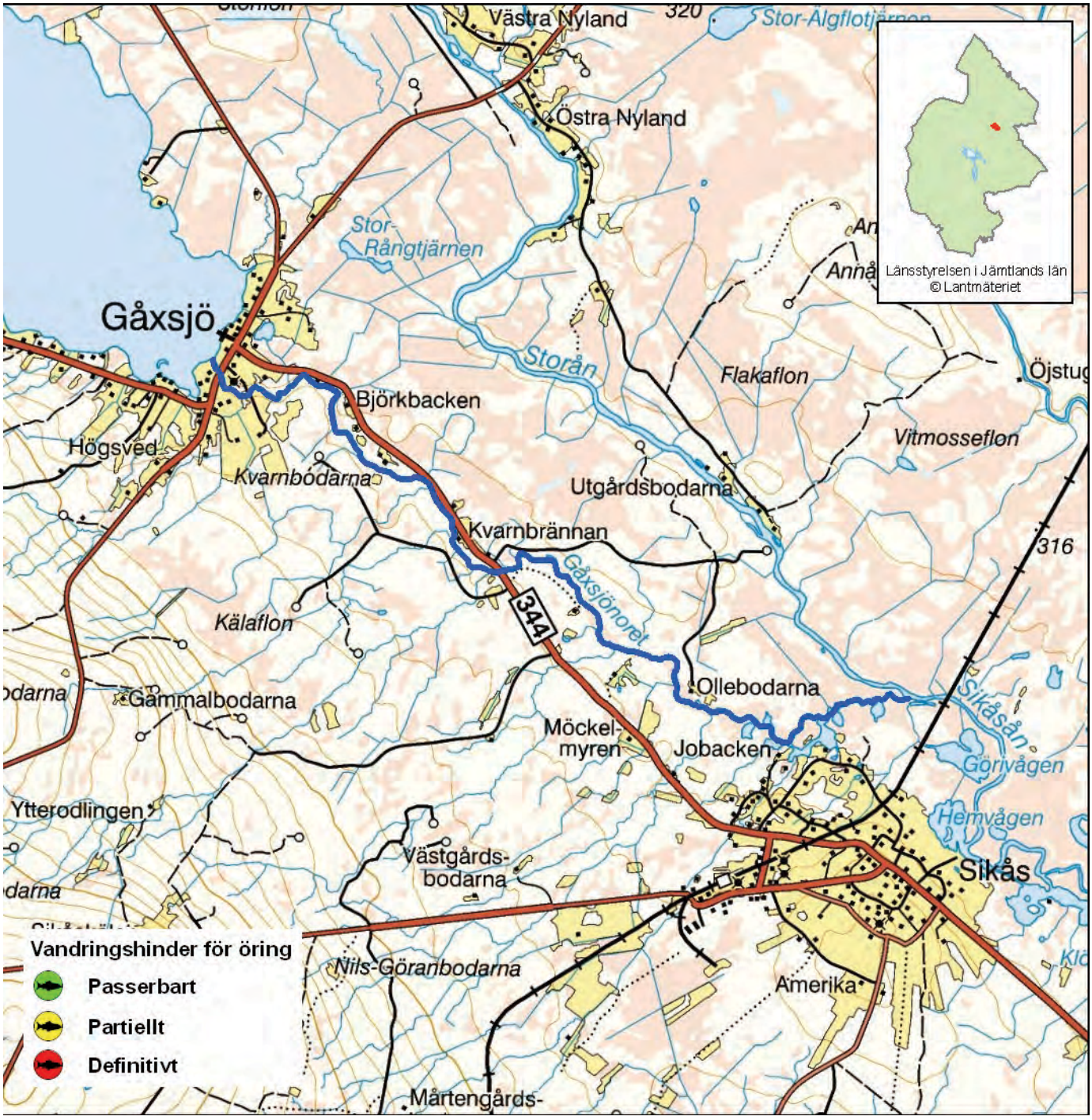

Gåxsjönoret inventerades i mitten av juli 2009, ån rinner från Gåxsjön och ut i Storån norr om Sikås i Strömsunds kommun. Gåxsjönoret är en relativt stor å och rinner mestadels sakta och ringlade genom ett landskap präglat av våtmark och barrskog där gran och tall omväxlande dominerar. Närheten till både Gåxsjö och Sikås gör att landskapet bär spår av mänsklig påverkan. Dominerande bottensubstrat är sten och finsediment, men block, grus och sand förekommer rikligt på vissa sträckor. Strömförhållandet varierar mellan att vara lugnflytande och strömmande. Inga vandringshinder återfanns i Gåxsjönoret men flottledsrensning är utförd i de grundare partierna av ån.

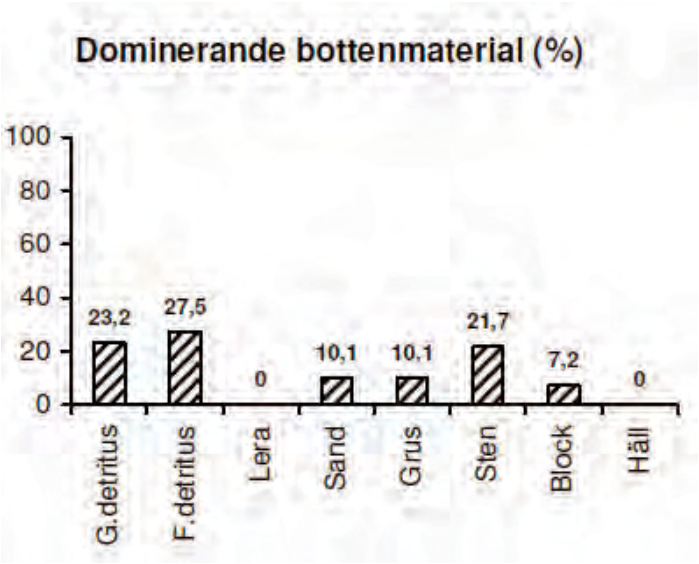

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

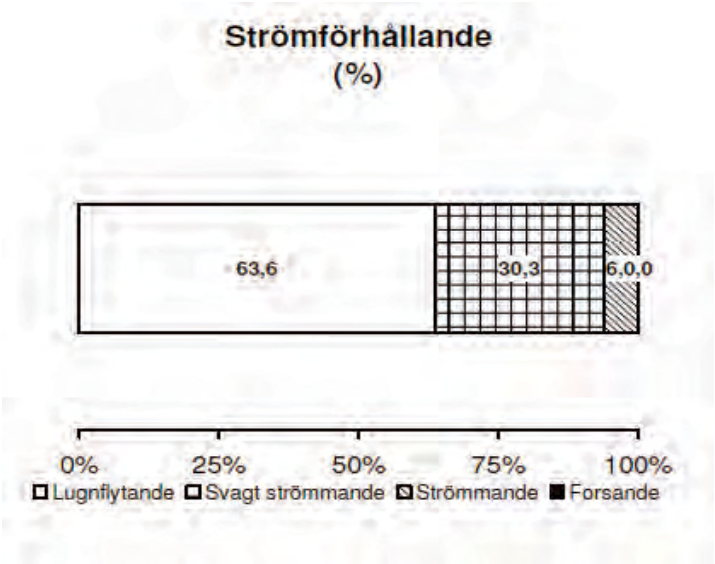

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

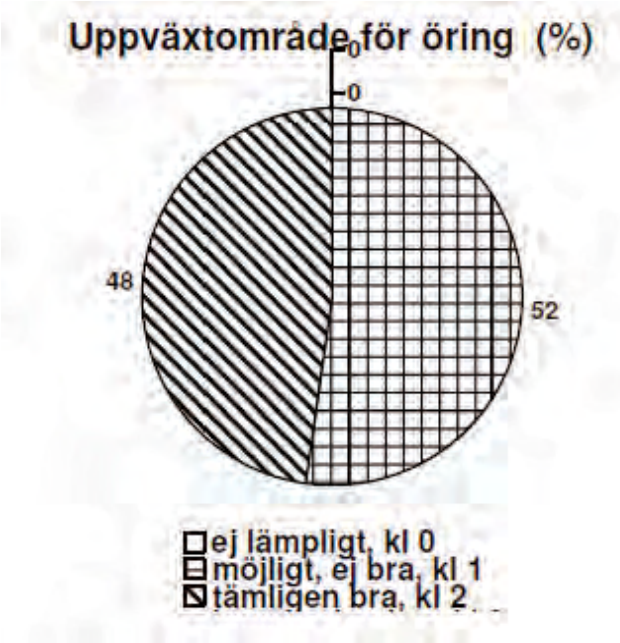

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

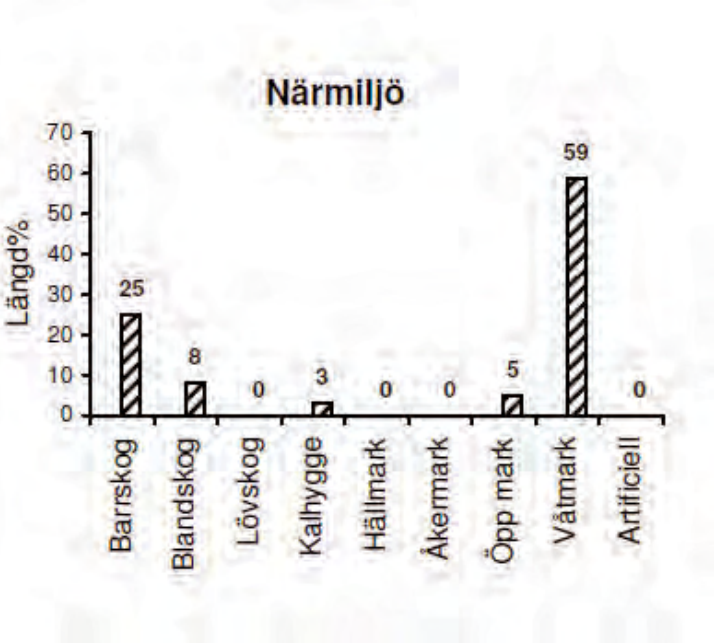

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

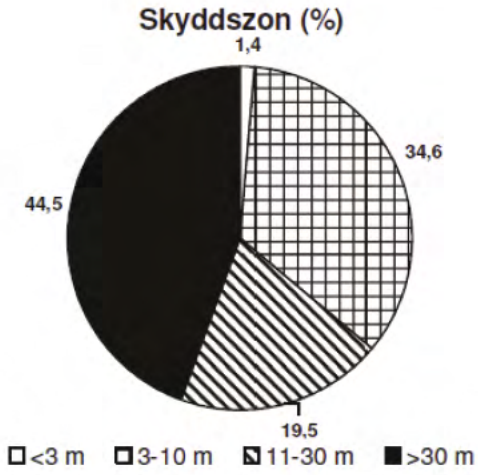

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 7062852

Y 1465184

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
7,68	10,48	0,769	32

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,843	0,119	0,037	0,010

Sammanfattning för biotopkartering Gönan 2007

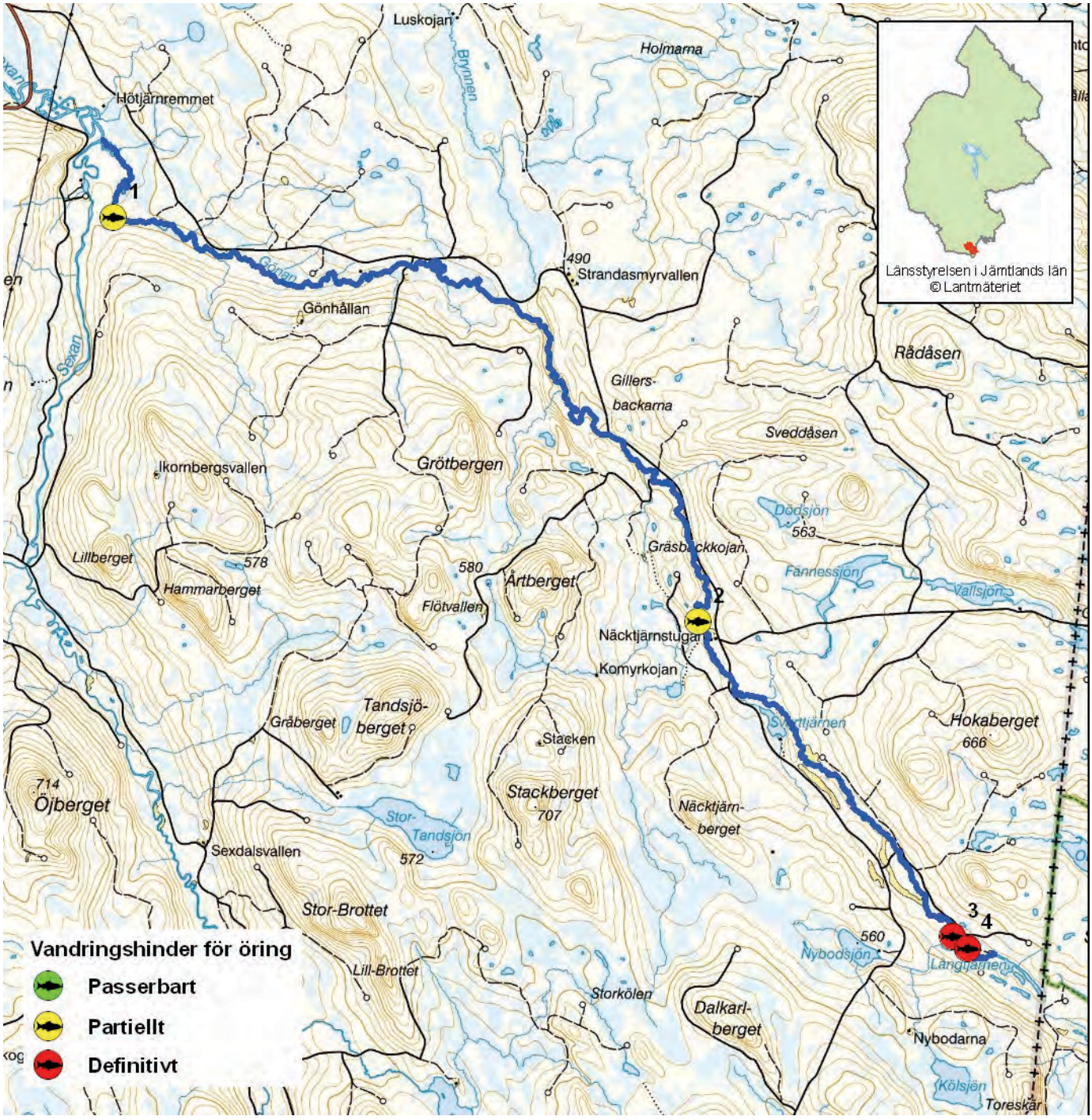

Vattenföringen var låg vid inventeringstillfället och medelflödet var 0,7 m^3/s. Vattendraget är relativt homogent från Långtjärnen till utloppet i Sexan. Detta gör att bottenmaterial, vegetation, skuggning och död ved är likartat för hela vattendraget. Den största skillnaden är att den blir smalare och grundare ju mer uppströms man kommer. Bottenmaterialet domineras av sand. Gönan är till 84 % ringlande och 12 % meandrande. De meandrande sträckorna, men även de mest kraftigt ringlande sträckorna ligger på mitten av vattendraget. Här har vattendraget grävts sig ner under årens lopp och skapat branter och i vissa fall raviner ner mot vattendraget, en anledning till detta kan vara den höga andelen av sand i den omgivande marken. På dessa ställen har det bildats stora brinkar i framförallt ytterkurvorna. Kanterna som består av sand har stor erosionsrisk. Den döda ved som finns består framförallt av gamla stockar från flottningsepoken. Den magra marken runt vattendraget syns tydligt på trädskiktet i omgivningen som består till största del av småväxta tallar. Vattendraget har fyra vandringshinder varav tre är bäverdammar. Första vandringshindret är ett mindre vattenfall med 1,5 meter i fallhöjd som är partiellt för mört och öring.

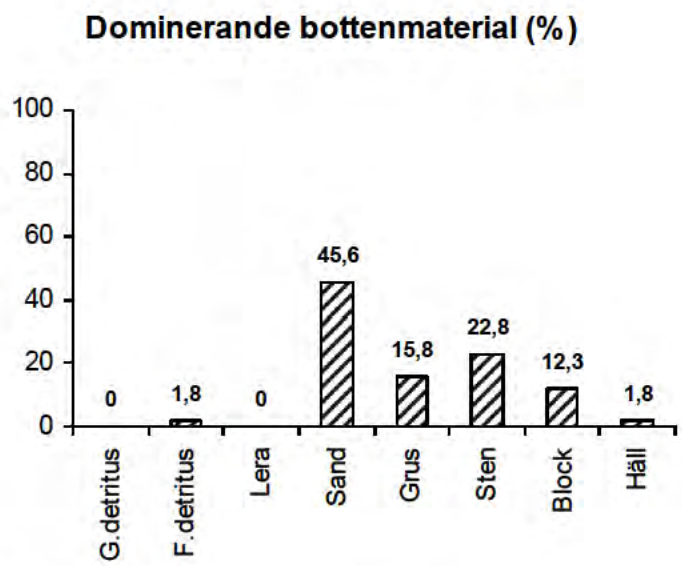

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

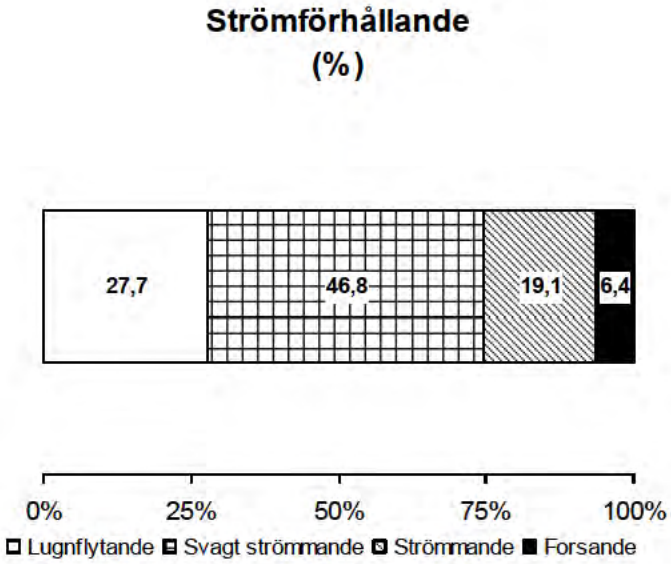

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

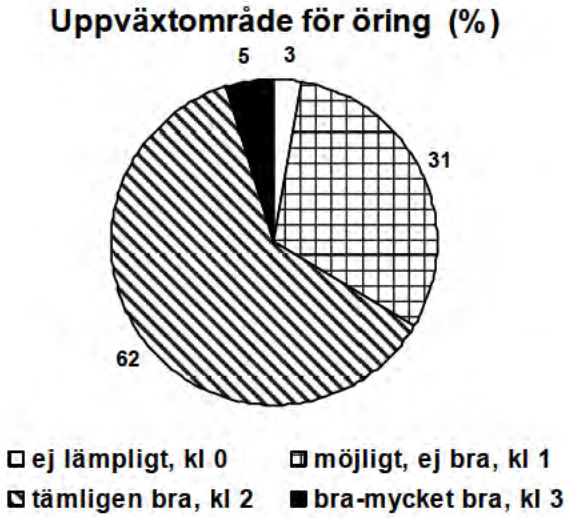

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

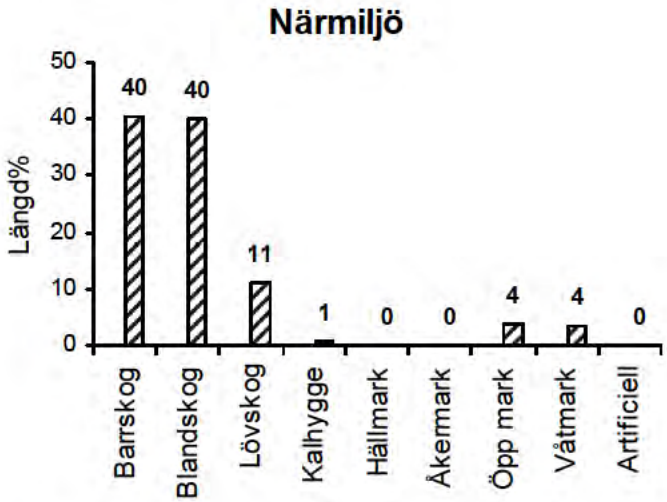

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

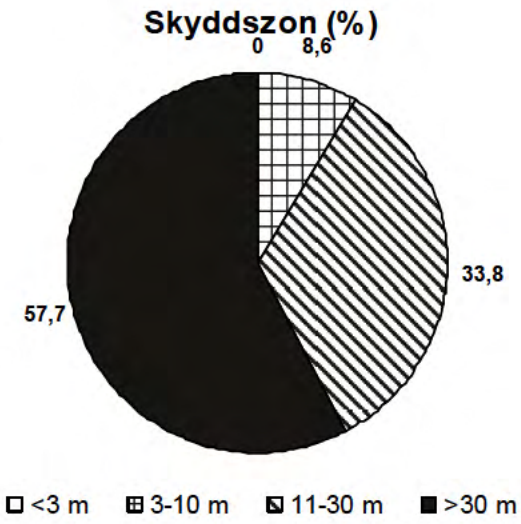

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Sammanfattning för biotopkartering Hasslingsån/ Främmerån 2009

Hasslingsån inventerades i början av augusti 2009, ån rinner från sjön Storhasslingen till Storgruveln (Hotagen) öster om Valsjöbyn. Biotopkarteringen omfattar även noren mellan de tre Stor-, Mellan- och Österhasslingsjöarna samt några kilometer av Fämmerån som rinner ut i Österhasslingen. Hasslingsån rinner huvudsakligen genom äldre barrskog som domineras av gran. Här finns det sevärda Hasslingsfallet där vattnet forsar över hällmark, med flera små och större fall. Det är just hällar och block som dominerar de strömmande och forsande partierna medan de lugnflytande noren domineras av findetritus. Rensningen av vattendraget bedömdes som ringa den första biten upp till Hasslingssjöarna. Men ögonvittnen berättade att man sprängt i och omkring Hasslingsfallet, så påverkan är nog större än vad som dokumnterats. Den sista biten av biotopkarteringen, den egentliga Främmerån har synbart större påverkan av flottningsrensning. Totalt dokumenterades nio vandringshinder varav merparten definitiva för både mört och öring, alla var naturliga med reservationen påverkan genom sprängning.

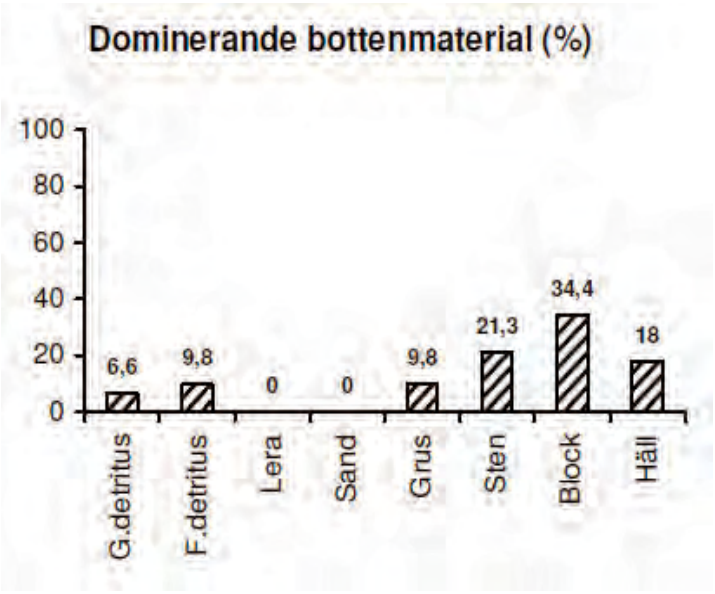

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

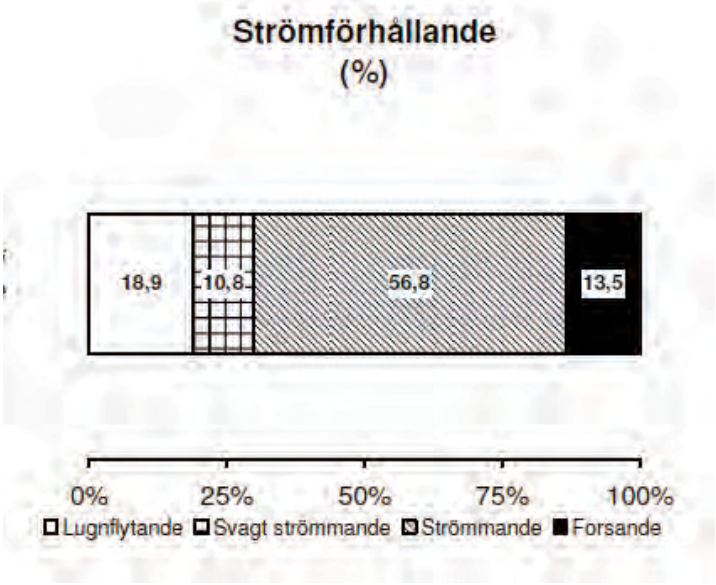

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

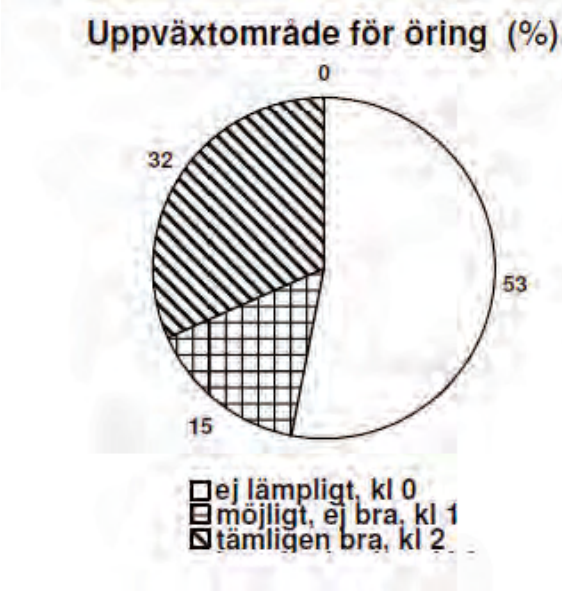

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande

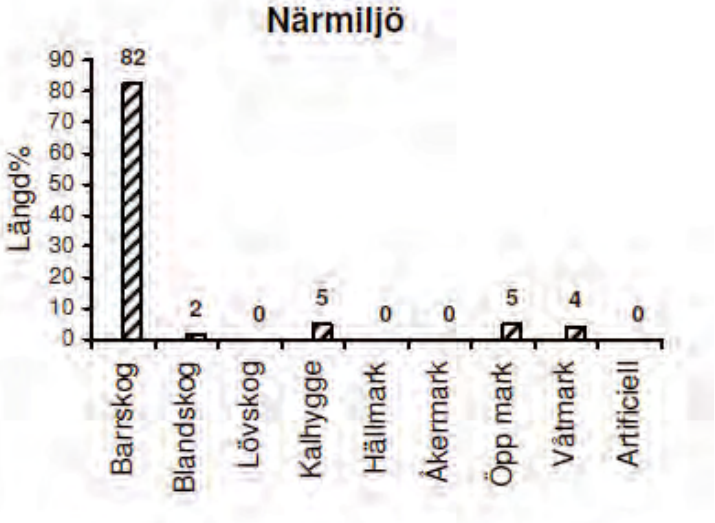

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

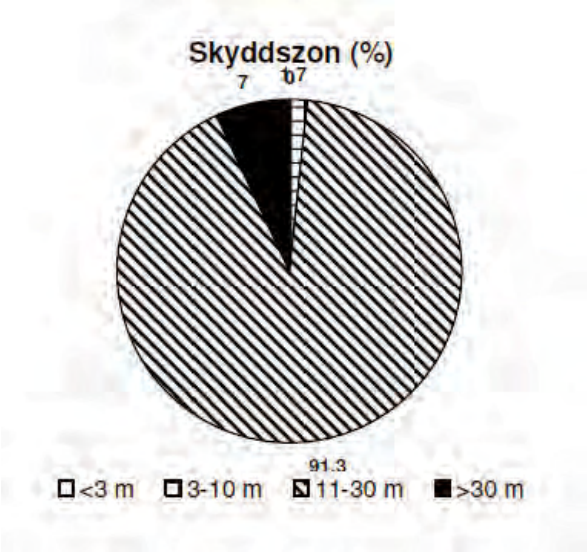

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 7101234

Y 1424231

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
6,92	1,99	0,110	54

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,086	0,037	0,035	0,006

Sammanfattning för biotopkartering Hemmingsån 2009

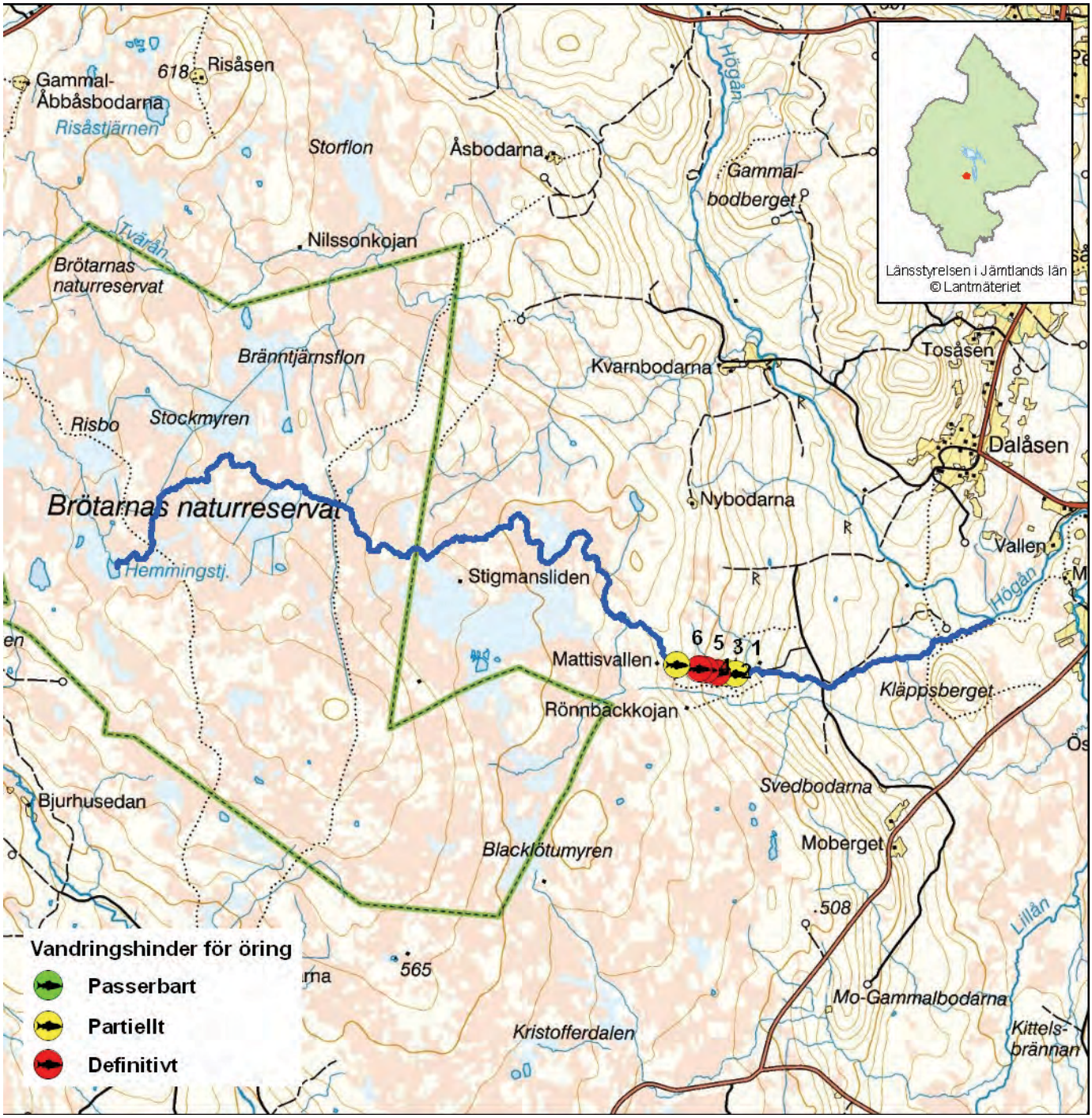

Hemmingsån inventerades i början av juni 2009, ån är ett av de större biflödena till Högån som ligger i Bergs kommun. Vattendrag börjar i Hemmingstjärn i Brötarnas naturreservat och rinner ut i Högån. Högån är ett vattendrag som på olika sätt påverkats kraftigt genom åren, dels av skogsbruket och dels av att området är dikat och vattnet i dikena rinner direkt till Hemmingsån. Vattendragets nedre delar består av mycket stenar, block och hällar. Även fler vandringshinder, där de flesta är partiella för öring. De översta 2/3 delarna av vattendraget är på myrmark. Vid karteringstillfället var det högt sommarflöde och även den omgivande myrmarken var mycket våt. Ett av de många dikena överleder vatten från Hemmingsån till den närbelägna Tvärån. Hemmingsåns avrinningsområde ligger inom det Life+ -projekt som skall återställa våtmarkerna inom Brötarnas naturreservat, projektet kommer att vara mellan 2010-2016. Denna restaurering av våtmarken kommer att förändra mycket av de förutsättningar som fanns när den biotopkartering utfördes. Bland annat kommer diken att läggas igen något som kommer att förändra vattenföringen i ån. Sedan 2000 har det observerats utter i området.

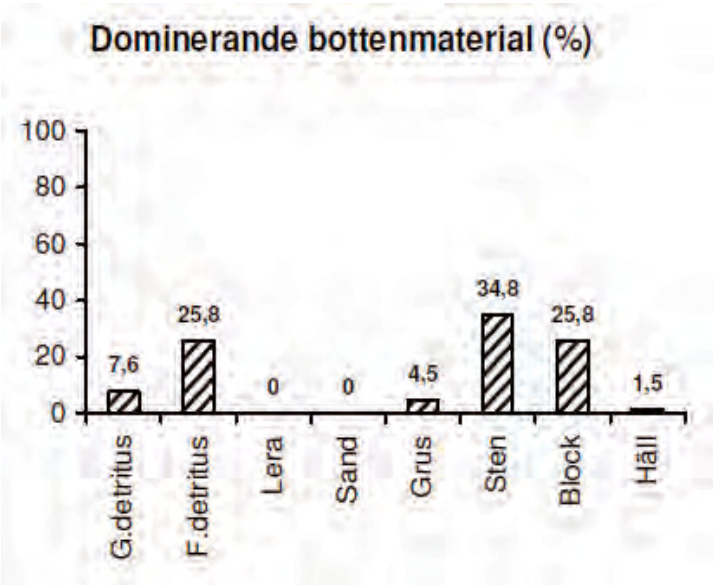

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

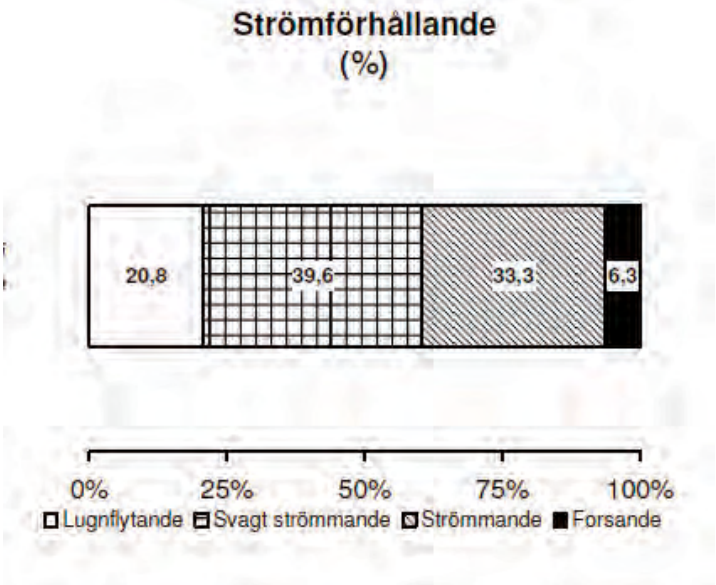

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

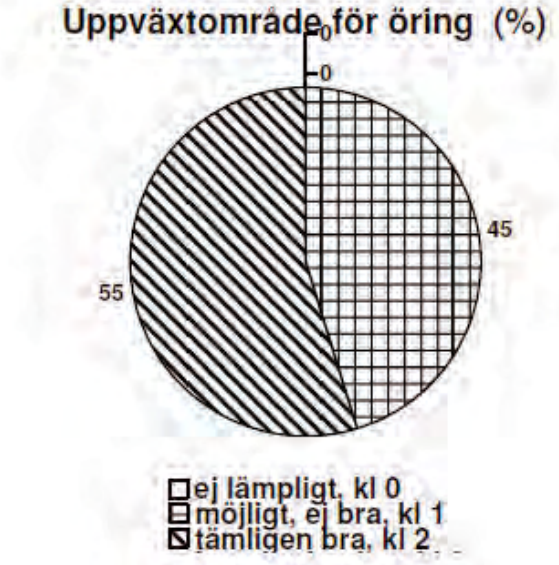

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

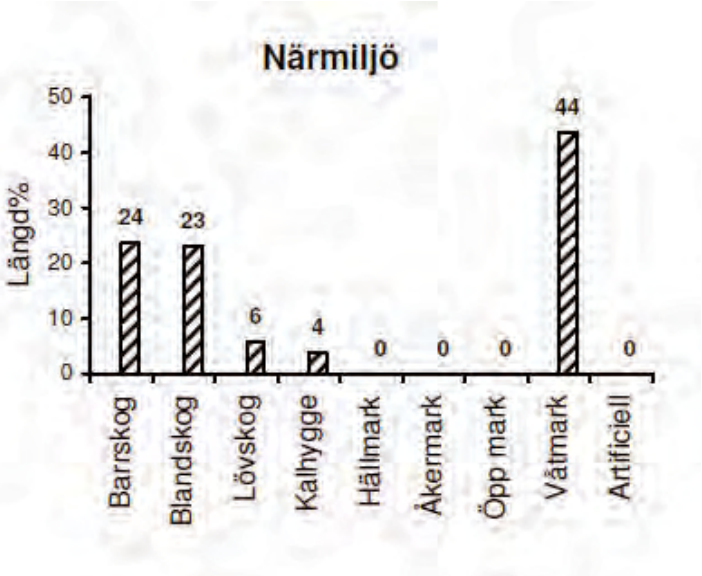

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

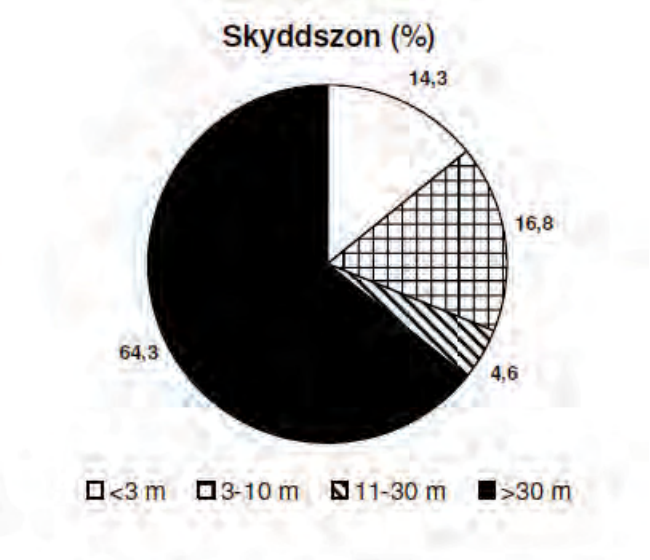

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 6970745

Y 1420628

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
5,56	1,20	0,004	183

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,074	0,021	0,021	0,001

Sammanfattning för biotopkartering Hoan 2009

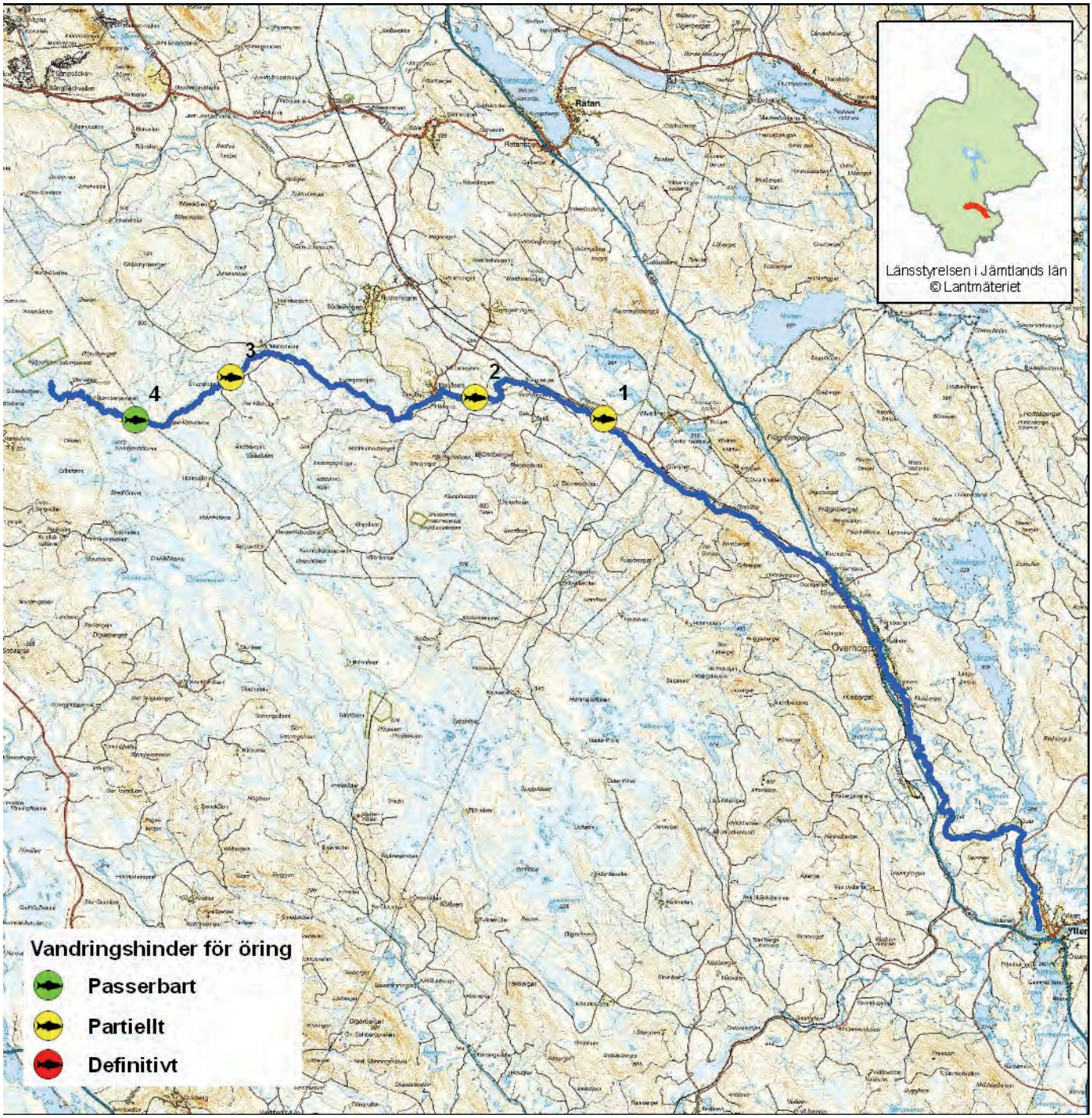

Hoan inventerades i slutet av juni och början av juli 2009, ån är ett biflöde till Ljusnan och rinner ut i Ljusnan i byn Flor. Karteringen började dock i Ytterhogdal vid Hoans utlopp i Kyrksjön. Under karteringen var det normalt sommarvattenflöde. Vattendraget kan delas upp i tre delar. De första 2,5 milen är Hoan bred, djup och lungflytande med undantag av ett par större forsar. Forsarna är kraftigt rensade och har många stora stenkistor som har fungerat både som styrarmar för timmer samt för att stänga av de sidofåror som fanns. Omgivningen präglas mycket av bebyggelsen i Hogdalsområdet samt av Europa väg 45. Vattendraget har stora översvämningsområden runt Överhogdal. Norr om Överhogdal börjar vattendraget att smalna av och bli allt grundare, vilket medför en allt kraftigare ström och omgivningen består mer av skog. Här har Inlandsbanan en stor påverkan på närmiljön då den går parallellt med Hoan i nästan 15 kilometer. Efter byn Söderhögen byter Hoan och dess omgivning karaktär igen och blir mer fjällnära. Hoan saknar definitiva vandringshinder för Öring och fiskare uppgav att det var mest harr och gädda i de nedre delarna och en ökning av öring ju högre upp i vattendraget man kommer.

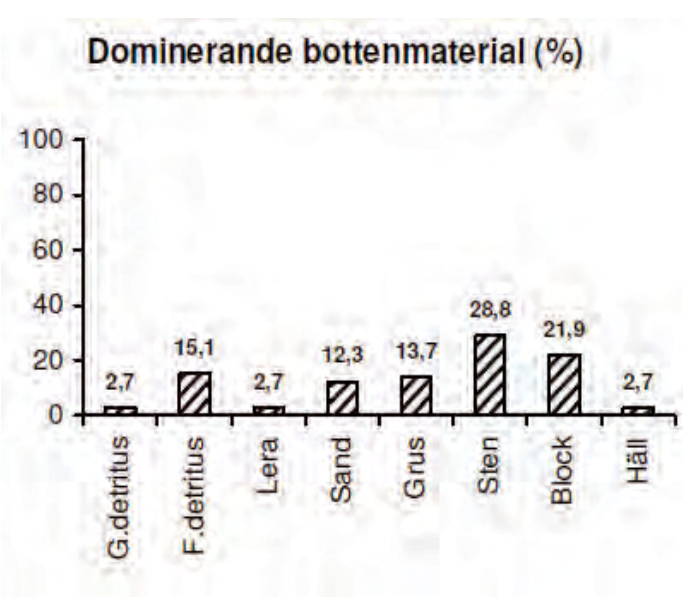

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

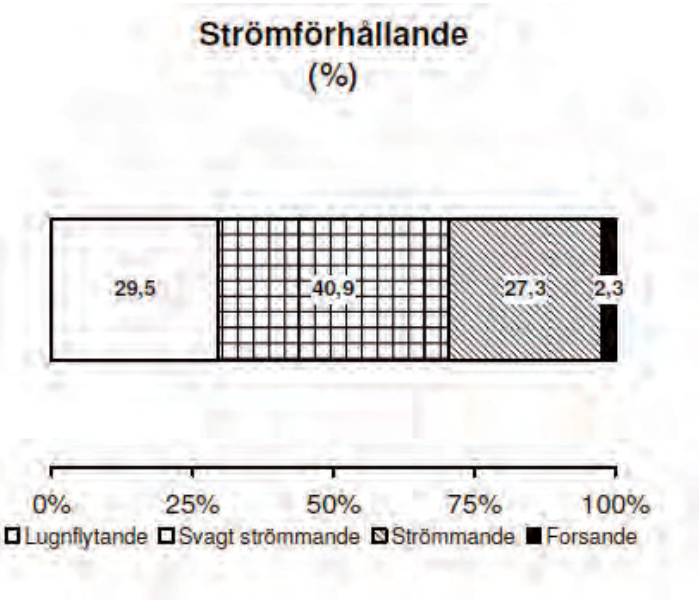

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

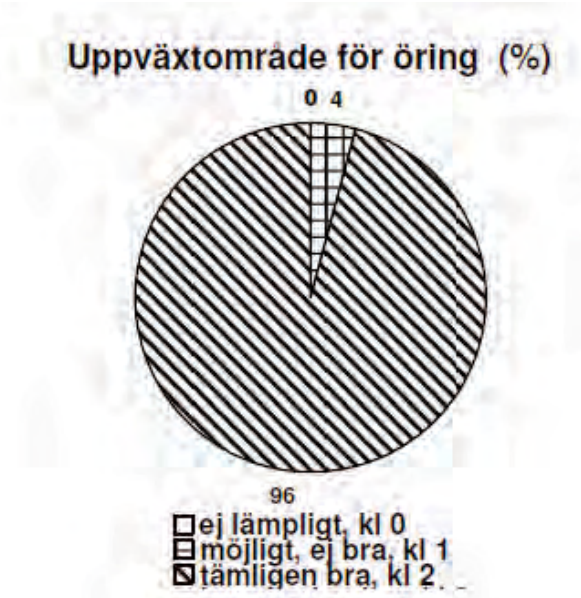

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

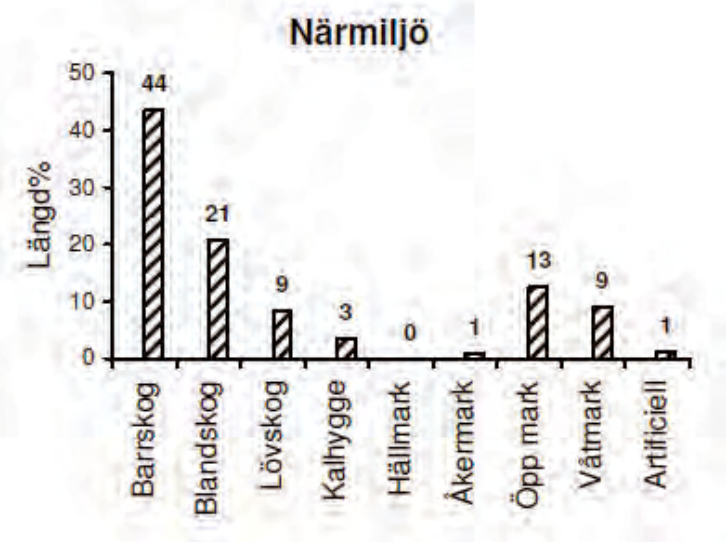

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

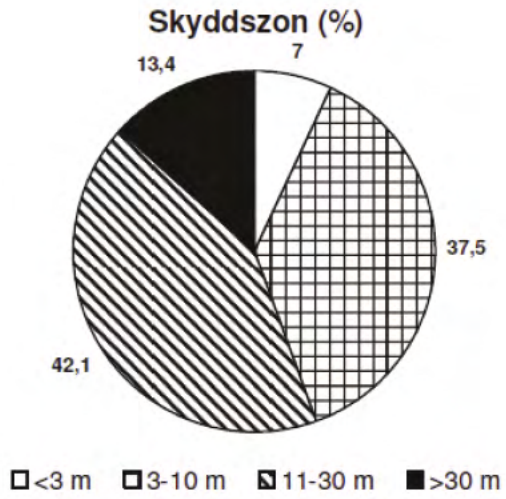

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 6918285

Y 1414430

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
6,62	2,62	0,157	92

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,152	0,048	0,054	0,004

Sammanfattning för biotopkartering Hårkan 2007

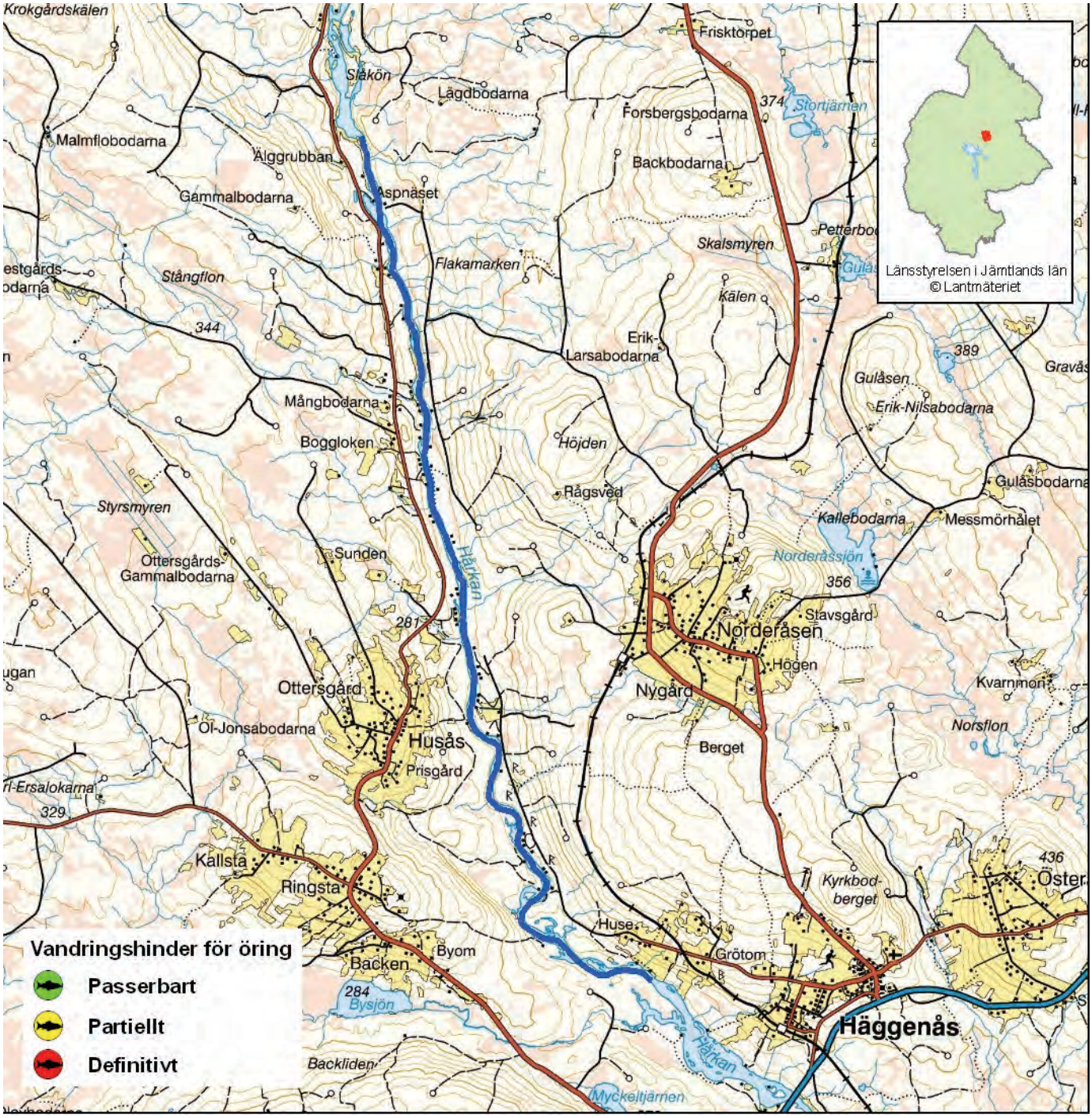

Den biotopkarterade delen av Hårkan ligger i Östersunds kommun. Vattendraget är ett natura 2000-område (SE0720361) och ingår i Indalsälvens vattensystem. Hårkan är Indalsälvens största biflöde. Ån rinner genom bl.a. sjöarna Valsjön, Hotagen, Lövsjön, Ockern och Sandvikssjön för att till slut mynna i Indalsälven. Hårkan var ett av de viktigaste vattendragen under flottningsepoken. Hårkan är reglerad vid Hotagen, samt kraftverket vid Näsaforsen. Vid regleringsdammen i utloppet av Hotagen finns dock ett nybyggt inlöpe, som skall möjliggöra fiskvandring. Vattendragets fiskefauna består i huvudsak av öring, harr och sik. I de större sjöarna ända upp till Valsjön finns det även abborre och gädda. Hårkan inventerades av Calle Lindström och John Nicklasson två studenter från Umeå universitet. Biotopkarteringen var en del i deras examensarbete, med fokus på harrens lek- och uppväxtplatser. En av skillnaderna mellan denna kartering och den övriga karteringen är att harrbiotoper lagts som komplement till Öringbiotopen. Kriterierna har varit samma för harren som för öring. Bedömningen baseras på vattendragets geomorfologiska/topografiska egenskaper som ligger till grund för habitatval under harrens utveckling och yngel liksom vuxen fisk har sina speciella habitatkrav. En annan skillnad är att inventeringen har gjorts medströms.

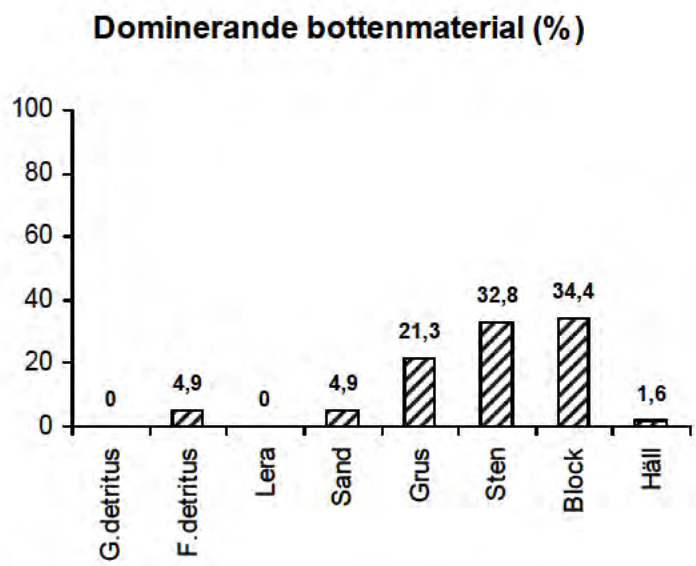

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

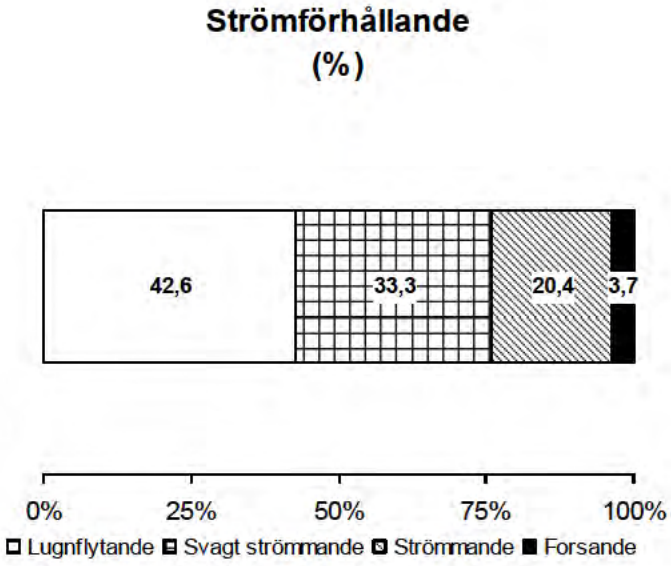

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

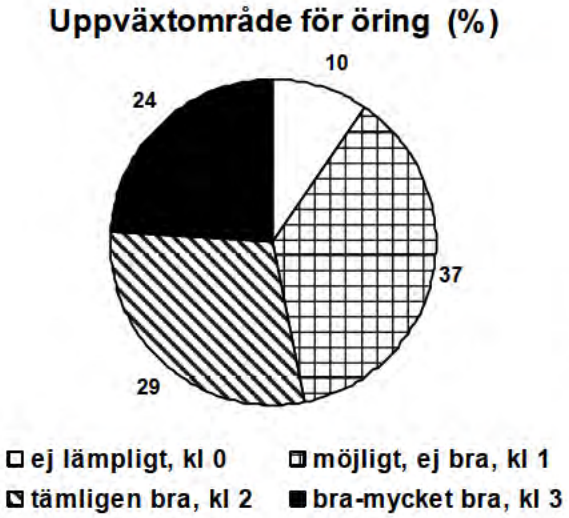

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

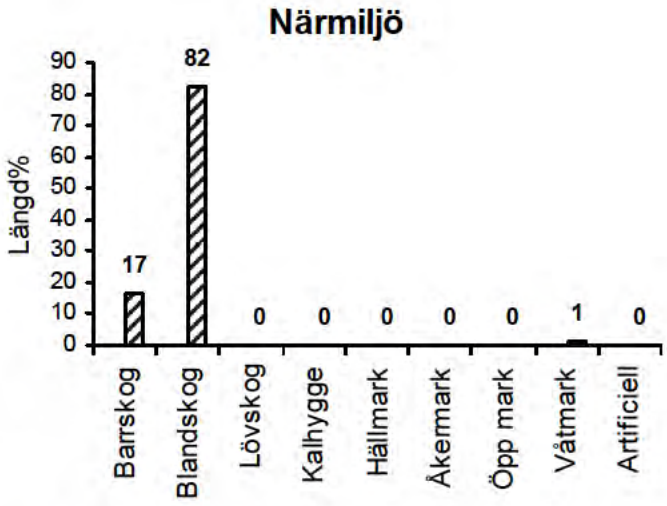

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

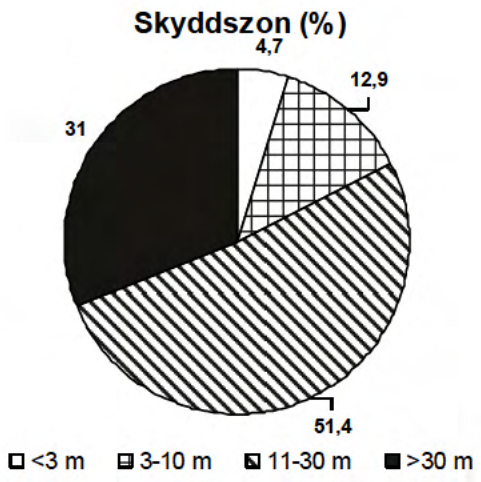

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Sammanfattning för biotopkartering Högån 2008

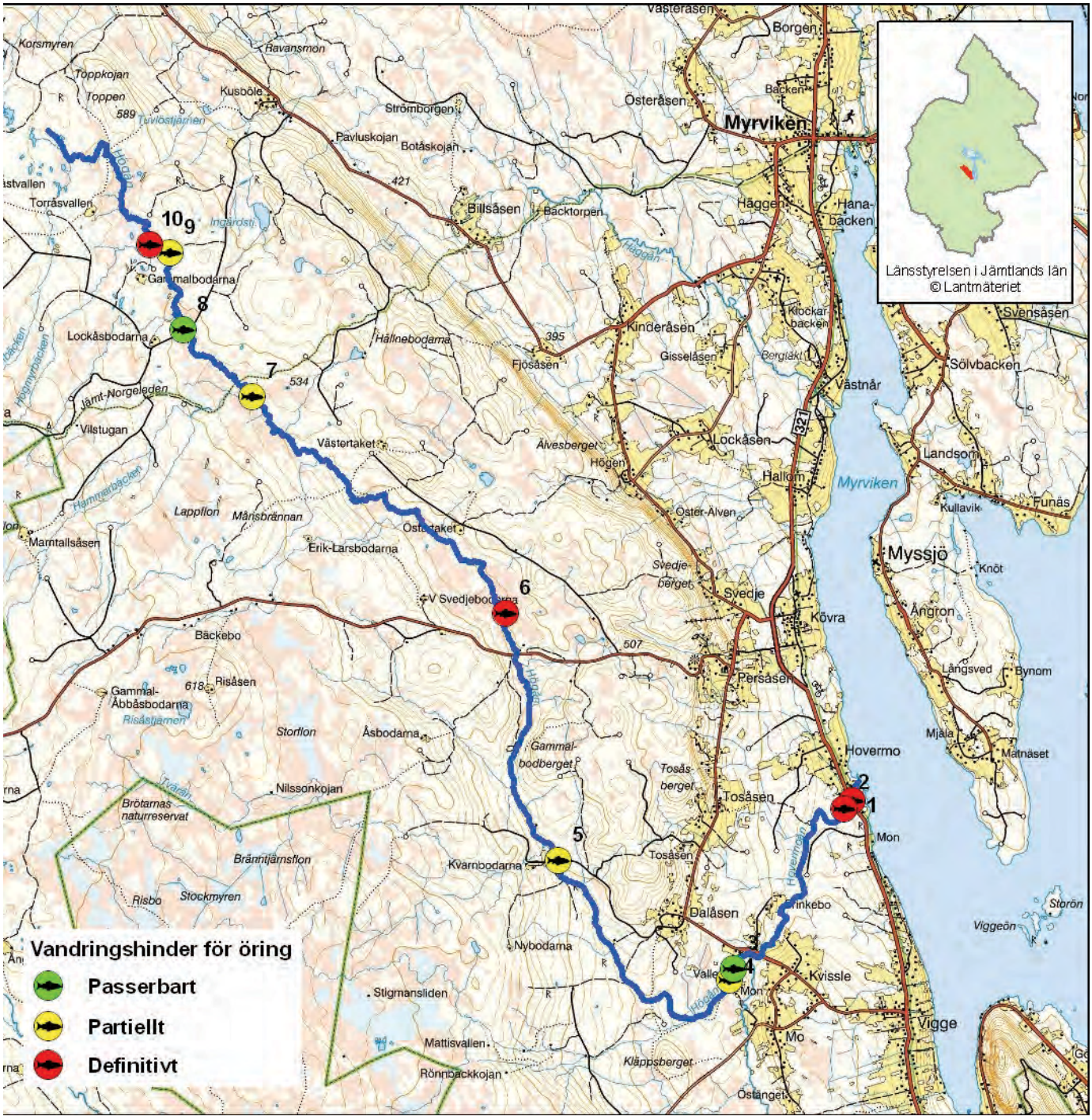
Länsstyrelsen i Jämtlands län
© Lantmäteriet
Vandringshinder för öring
Passerbart
Partiellt
Definitivt
Myrviken
Myssjö
Hovermo
Svedje
Kövra
Persåsen
Tosåsen
Dalåsen
Kvissle
Vigge
Kvarnbodarna
Gammalbodarna
Lockåsbodarna
Erik-Larsbodarna
Bäckebo
Risåsen
Åsbodarna
Nybodarna
Stigmansliden
Mattisvallen
Rönnbäckkojan
Kläppsberget
Östanget
Mo
Mon
Inkebo
Viggeön
Storön
Myrviken
Hallom
Lockåsen
Kinderåsen
Billsåsen
Backtorpen
Strömborgen
Kusböle
Pavluskojan
Botåskojan
Österåsen
Borgen
Västnår
Sölvbacken
Svensåsen
Landsort
Funäs
Kullavik
Knöt
Ångron
Långsved
Bynom
Mjåla
Matnäset
Hovermo
Tosåsberget
Gammalbodberget
Svedjeberget
Älvesberget
Västertaket
Östertaket
Lapplion
Månsbrännan
Marntallsåsen
Hällnebodarna
Jämt-Norgeleden
Vilstugan
Lockåsbacken
Hömmarbacken
Hammarbacken
Gammal-Åbbåsbodarna
Risåsjamen
Storflon
Brännflarnsflon
Stockmyren
Risbo
Brötarnas naturreservat
Tvärån
Nilssonkojan
Toppkojan
Toppen
Korsmyren
Ravansmon
Torråsvallen
Ingårdstj.
Gisselåsen
Flösåsen
Klockarbacken
Bergtakt
Hana-backen
Häggen
Backen
Myrviken
Dalåsen
Tosåsen
Persåsen
Svedje
Kövra
Hovermo
Myssjö
Vigge
Kvissle
Mon
Mo
Inkebo
Dalåsen
Nybodarna
Kvarnbodarna
Stigmansliden
Mattisvallen
Rönnbäckkojan
Kläppsberget
Östanget
Tosåsberget
Gammalbodberget
Svedjeberget
Älvesberget
Västertaket
Östertaket
Lapplion
Månsbrännan
Marntallsåsen
Erik-Larsbodarna
Bäckebo
Risåsen
Åsbodarna
Storflon
Brännflarnsflon
Stockmyren
Risbo
Brötarnas naturreservat
Tvärån
Nilssonkojan
Gammal-Åbbåsbodarna
Risåsjamen
Lockåsbodarna
Gammalbodarna
Hällnebodarna
Jämt-Norgeleden
Vilstugan
Lockåsbacken
Hömmarbacken
Hammarbacken

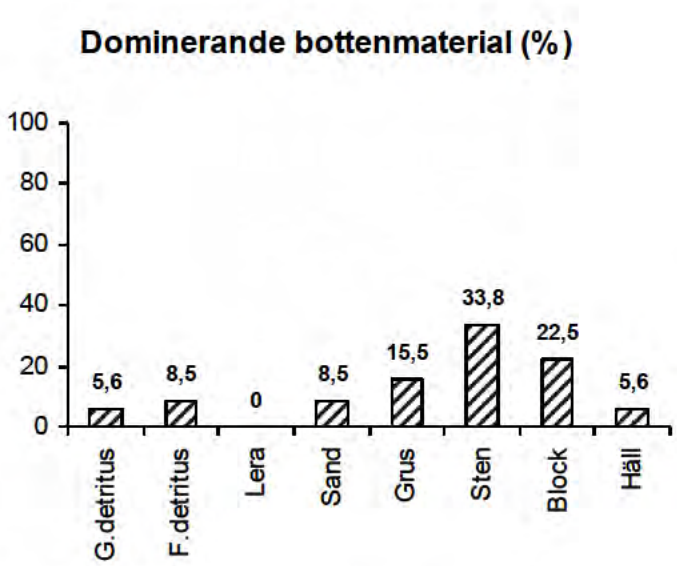

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

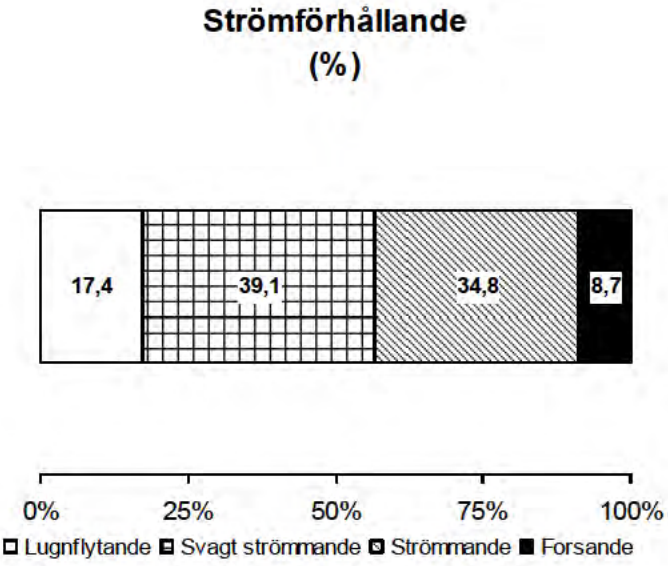

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

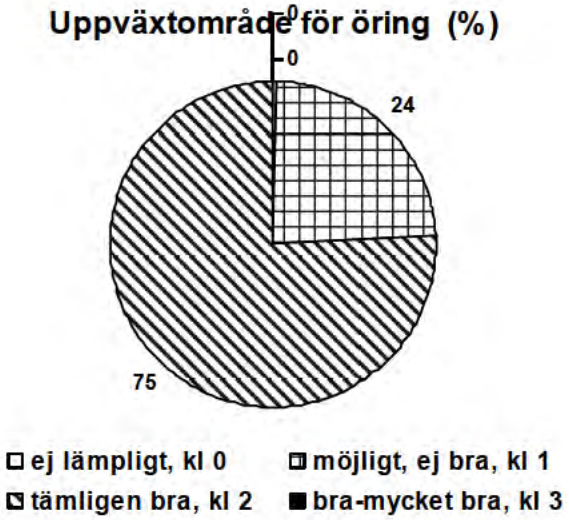

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

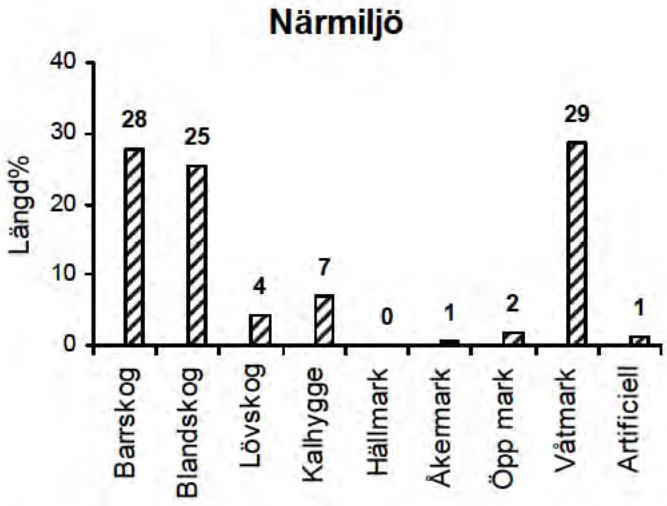

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

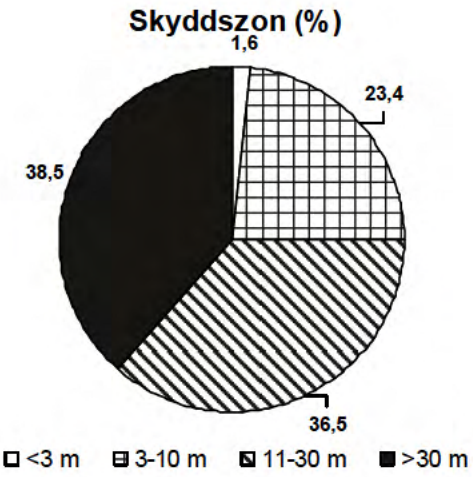

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Vattenkemi

X 6988584

Y 1410954

pH	Konduktivitet mS/m	Alkalinitet mekv/l	Färgtal mgPt/l
6,08	2,19	0,139	11

Ca mekv/l	Mg mekv/l	Na mekv/l	K mekv/l
0,082	0,042	0,054	0,011

Sammanfattning för biotopkartering Hökvattsån 2008-2009

Hökvattsån inventerades 2008 och 2009, ån ligger i norra delarna av Krokoms kommun. Vattendraget är ett natura 2000-område (SE0720371) och ingår i Indalsälvens vattensystem. Innan vattnet från Hökvattsån når Indalsälven rinner det genom Storån och Ammerån. Vattendraget huserar utter och flodpärlmussla som ingår i art & habitatdirektivet. Flodpärlmusslan är det mest värdefulla skyddsobjektet i Hökvattsån. Individantalet längs den kilometer som har musselinventerats beräknats uppgår till 147 000 musslor. Beståndet innefattar även små musslor (mindre än 2 centimeter), vilket ger belägg för fungerande reproduktion. Populationen är den bästa i länet med avseende på tätheter och reproduktion. Till den samlade bilden av flodpärlmusslans utbredning i vattensystemet hör även populationer i Storån och Läskvattsån. Det totala antalet kan grovt skattas till 1 miljon musslor, vilket innebär att det är ett av landets största bestånd. Den del av vattendraget som är karaterat är relativt hårt flottledsrensat. Vattendraget har en stor variation från svagt strömmande sel till partier som är stark strömmande. Närmiljön domineras av barrskog med inslag av våtmark.

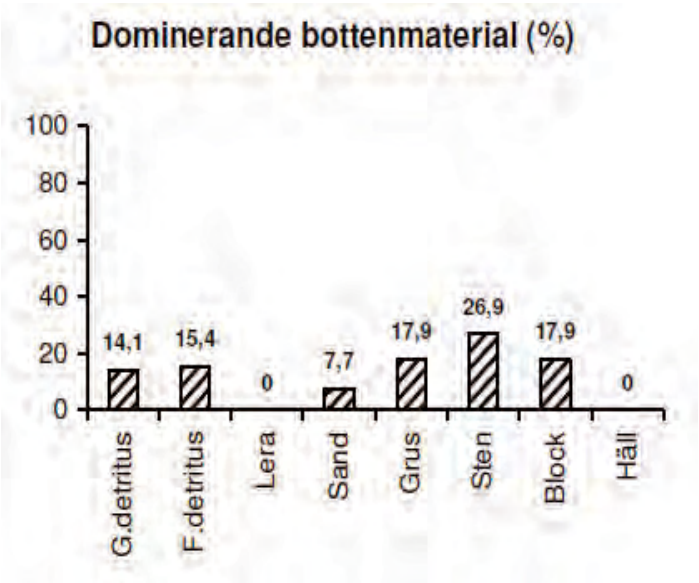

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

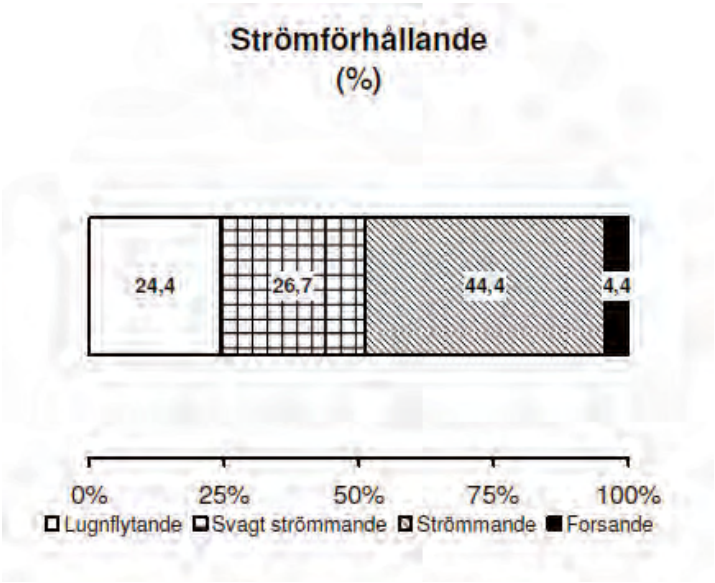

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

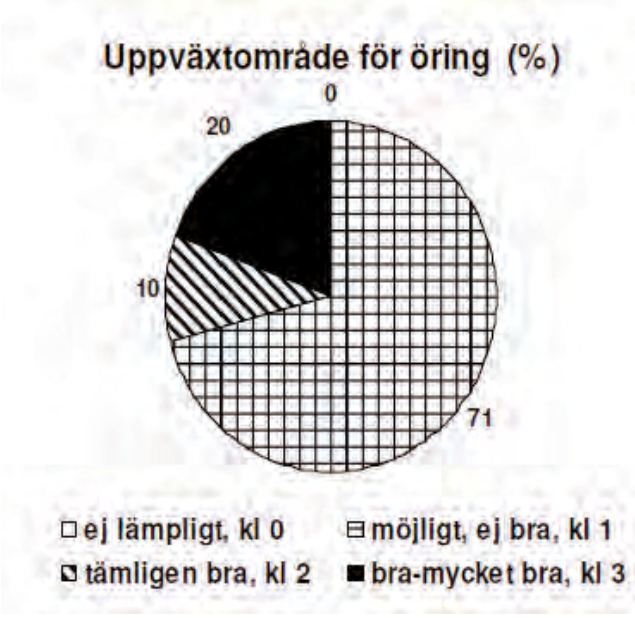

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

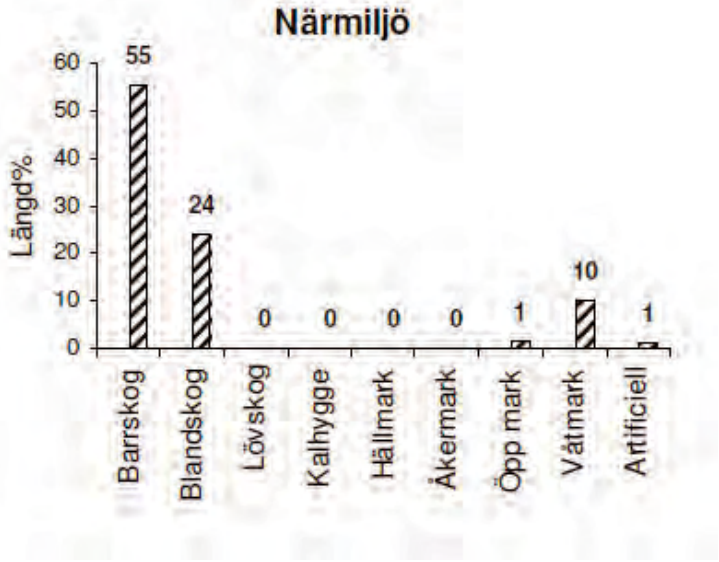

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

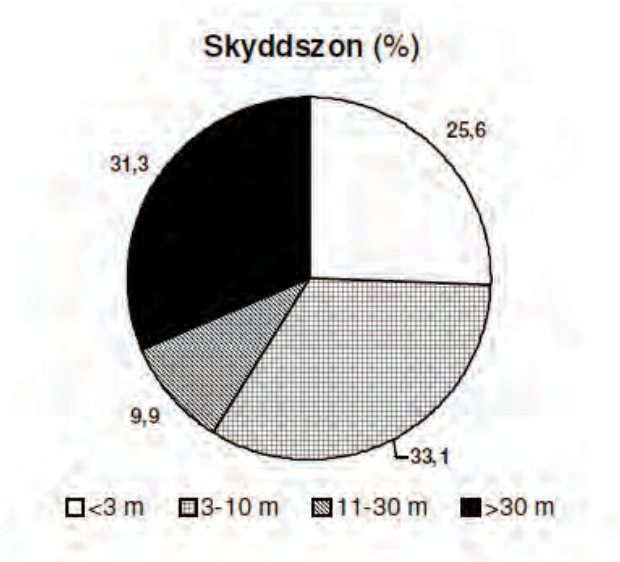

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Sammanfattning för biotopkartering Idsjöströmmen 2007

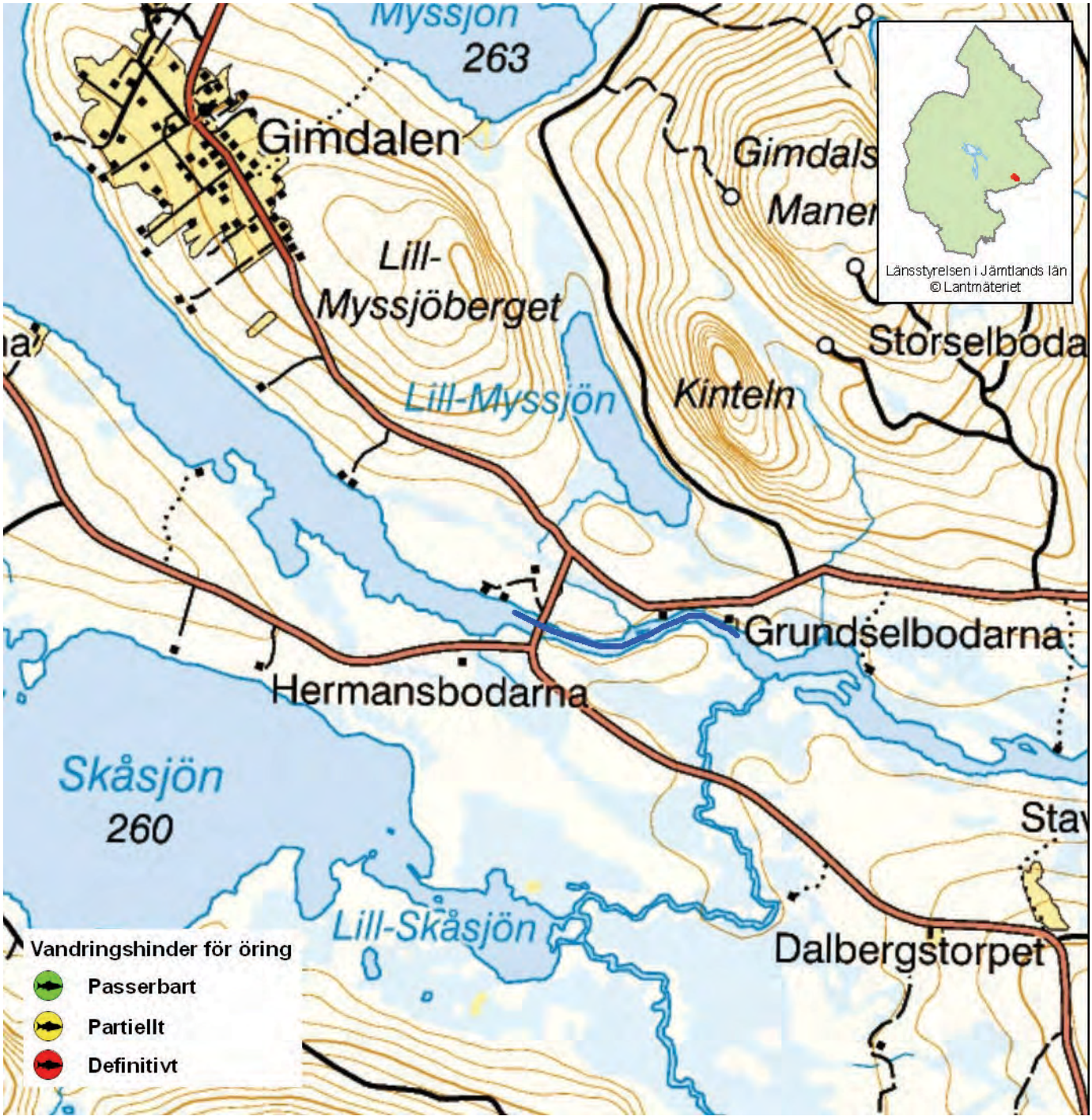

Idsjöströmmen inventerades i mitten av augusti 2007. Strömmen ligger i Bräcke kommun och är en liten del av vattendraget Gimån, Gimån är ett N2000 vattendrag (SE0720294). Gimån var ett viktigt vattendrag under flottningsepoken. Detta har gjort att Idsjöströmmen rensades kraftigt, men på senare år har omfattande restaurering utförts. Det har resulterat i bättre biologiska förutsättningar för framförallt fisk. Inom området finns bland annat utter, och stensimpa som ingår i art & habitat-direktivet. Idsjöströmmen biotopkarterades av Calle Lindström och John Nicklasson som är två studenter från Umeå Universitet. Biotopkarteringen var en del i deras examensarbete, som hade fokus på Harren, dess lek och uppväxtplatser. En av skillnaderna mellan denna kartering och den övriga karteringen är att harrbiotoper lagts som komplement till öringbiotopen. Bedömningen baseras på vattendragets geomorfologiska/topografiska egenskaper som ligger till grund för habitatval under harrens utveckling och yngel, liksom vuxen fisk har sina speciella habitatkrav. Resultatet finns i databasen under övrigt. Resultatet står där löpande till exempel 3,3,3 vilket skulle betyda i följande ordning optimala förutsättningar för lek, uppväxt, och ståndplatser. En annan skillnad är att inventeringen har gjorts medströms.

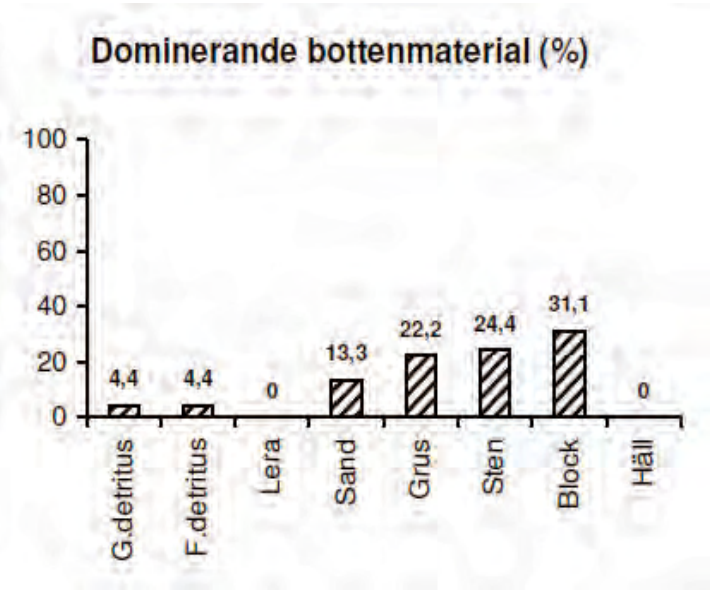

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

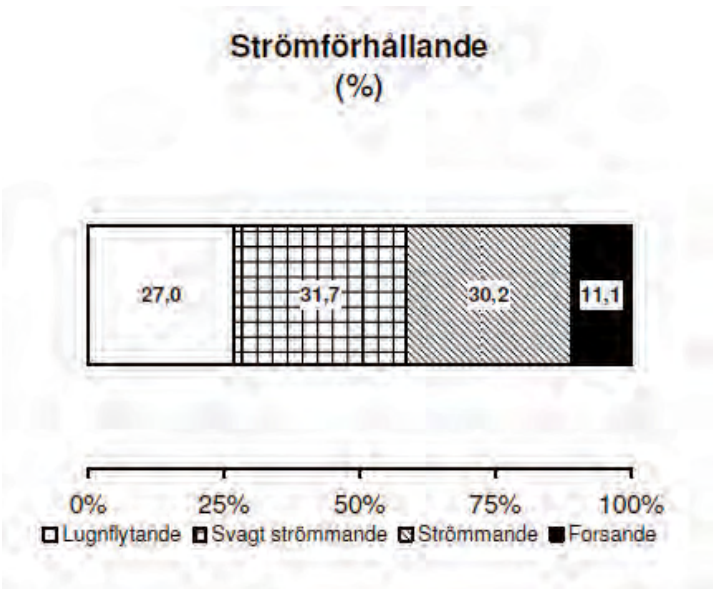

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte enbart på vattenhastighet.

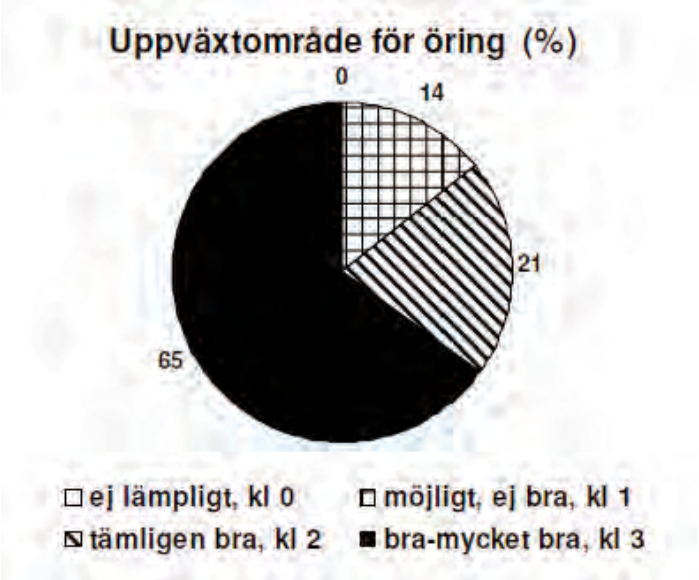

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

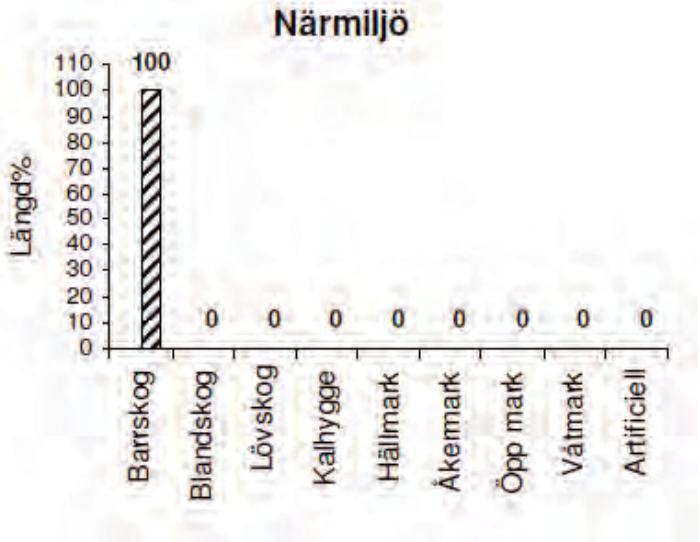

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

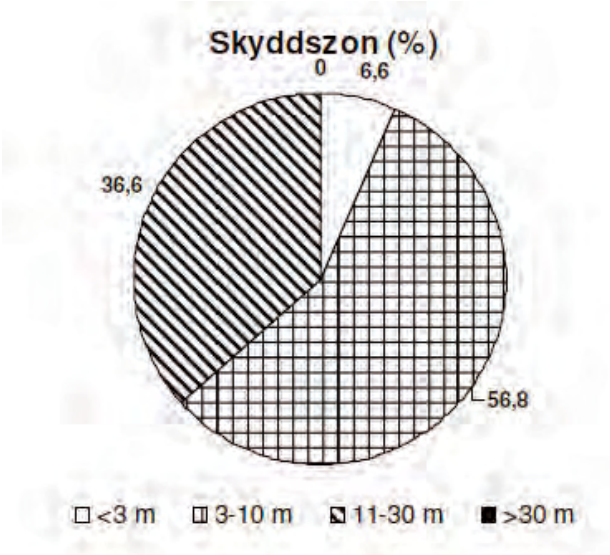

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.

Sammanfattning för biotopkartering Indalsälven 2009

Vandringshinder för öring
Passerbart
Partiellt
Definitivt
Länsstyrelsen i Jämtlands län
© Lantmäteriet
Undersåker
Järpen
Helgesjövallen
Brattland
Hålland
Slagsån
Svenstahön
Hållandshön
Hövallhön
Trillevallen
Edsåsen
Liten
Tossön
Järpberget
Gunnilvallen
Norsjöberget
Brattlandsvallen
Järpströmstorpen
Näsesved
Åre Björnen
Förberget
Hårbörsta
Fröån
Ol-Olsvallen
Sövallen
Järpbyn
Böle
Nyland
Rista
Ersåkers ka
Högmon
Gärdsåsen
Pe-Holmstorpet
Söderåsen
Möberget
Toppvallen
Gilleråsen
Ängesvallen
Hemfarabackarna
Prästvallen
Svenstavallen
Gulsjövallen
Korsjöberget
Svartjärnåsen
Sönnerhön
Korpralshön
Glåvallen
Dolpflon
Vansåshön
Hällberget
Brännvallknipparna
Lövhyddan
Ol-Erstorpet
Brännvinsvallen
Brännvallen
Henåvallen
Kilen
Välaberget
Välaflon
Skalberget
Utsikten
Storträdvallen
Norra stugan
Romotoppen
Gammalvallen
Pevallen
Hammarberget
Tjärnbackhöjden
Nylandsvallen
Gulsjön
Storflon
Grästenmyrarna
Vackerbackarna
Lövnäset
Sågbacken
Trostebacken
Högåsen
Kläppen
Melen
Tvärsätt
Sved
Åstorp
Jo-Perstorpet
Fallet
Romohöjden
Svensta
Älvåksviken
Gulåviken
Mo
Böle
Gäddsjön
Sandtjärndalen naturreservat
Lång-tjärnen
Lill-Svartsjön
Korsjön
Stor-Glån
Lyngtj
Oxögat
Sluten
Ängelsj
Furutj
Svarttjärnen
Holmtjärnen
Stor-Gäddtjärnen
Åsvallen
Kårasen
Fallet
Kårasj
Nymyrtjärnen
Bringan
Blamyren
Sästjärnarna
Gruvhål
Hissjön
549
Öset
Järptjärnen
Ösbäcken
Hissjöhöjden
Fröå hytta
728
Hissjödammet
Nyvalltjärnen
Gammalvallt
Jotorpet
Stor-Skalt
515
Sätteråsen
Såssjön
Småtjärnarna
Bergtakt
Brattlandssjön
Brattlandstjärnen
Brattlandshöjden
Norsjön
499
Norsjövallen
Edet
336
565
432
576
423
436
559
520
549
634
Romohöjden
Hövallhön
Hållandshön
Ängesvallen
Prästvallen
Svenstahön
Järpberget
Helgesjön
Järpen
Liten
Undersåker
Edsåsen
Hålland
Nyland
Rista
Ersåkers ka
Böle
Järpströmtjärnen
Brattlandsströmmen
Slagsån
Storflon
Korsjöberget
Svartjärnåsen
Grästenmyrarna
Gulsjön
Gulsjövallen
Pevallen
Gammalvallen
Romotoppen
Hammarberget
Tjärnbackhöjden
Nylandsvallt
Skalberget
Utsikten
Storträdvallen
Norra stugan
Brännvallen
Brännvinsvallen
Henåvallen
Kilen
Välaberget
Välaflon
Ol-Erstorpet
Hållandshön
Hövallhön
Trillevallen
Vilan
Torget
Stadigt
Gammalvallb
Skaltjärnen
V Skaltjärnen
Brattjärnhöjden
Gulån
Hemfarabackarna
Vackerbackarna
Brännvallknipparna
Lövhyddan
Svenstavallen
Sönnerhön
Korpralshön
Glåvallen
Dolpflon
Vansåshön
Hällberget
Pe-Holmstorpet
Söderåsen
Möberget
Toppvallen
Gilleråsen
Gärdsåsen
Högmon
Jo-Perstorpet
Fallet
Svensta
Tossön
Älvåksviken
Gulåviken
Mo
Lövnäset
Sågbacken
Trostebacken
Högåsen
Kläppen
Melen
Tvärsätt
Sved
Åstorp
Brattland
Brattlandsvallen
Brattlandshöjden
Helgesjövallen
Norsjövallen
Gunnilvallen
Norsjöberget
Järpberget
Järpströmstorpen
Näsesved
Järpbyn
Böle
Åre Björnen
Förberget
Hårbörsta
Fröån
Ol-Olsvallen
Sövallen
Fallet
Kårasen
571
Bringan
Blamyren
Sästjärnarna
Gruvhål
Hissjön
549
Öset
Järptjärnen
Ösbäcken
Hissjöhöjden
Fröå hytta
728
Hissjödammet
Nyvalltjärnen
Gammalvallt
Jotorpet
Stor-Skalt
515
Sätteråsen
Såssjön
Småtjärnarna
Bergtakt
Brattlandssjön
Brattlandstjärnen
Norsjön
499
Norsjövallen
Edet
336
565
Svenstahön
Järpberget
Gunnilvallen
Norsjöberget
Sågbacken
Lövnäset
Brattlandshöjden
Brattland
Åstorp
Helgesjön
432
Jo-Perstorpet
Fallet
Svensta
Tossön
Järpen
Liten
317
Älvåksviken
Gulåviken
Mo
Slagsån
Ersåkers ka
Nyland
Romohöjden
Rista
Hålland
Undersåker
Edsåsen
576
Melen
Kläppen
Högåsen
Trostebacken
Storflon
Sved
Tvärsätt
Brattlandsströmmen
Böle
436
Gärdsåsen
Högmon
Gilleråsen
Toppvallen
Söderåsen
Möberget
Pe-Holmstorpet
Svartjärnen
Holmtjärnen
Stor-Gäddtjärnen
Sandtjärndalen naturreservat
Lång-tjärnen
Lill-Svartsjön
Hällberget
Brännvallknipparna
Ängelsj
Sluten
Lövhyddan
Svartjärnen
Furutj
Vansåshön
Dolpflon
Stor-Glån
634
Glåvallen
Lyngtj
Oxögat
Krokt
Vackerbackarna
Svenstavallen
Sönnerhön
Korpralshön
Stor-Korsjön
Storslycken
Korsjöberget
Svartjärnåsen
Grästenmyrarna
Gulsjön
Gulsjövallen
Storflon
Pevallen
Gammalvallen
Romotoppen
Hammarberget
Tjärnbackhöjden
Nylandsvallt
Gammalvallb
Skaltjärnen
V Skaltjärnen
Stadigt
Torget
Trillevallen
Vilan
Hövallhön
Hållandshön
Ängesvallen
Hemfarabackarna
Prästvallen
Ol-Erstorpet
Brännvinsvallen
Brännvallen
Henåvallen
Kilen
Välaberget
Välaflon
Skalberget
Utsikten
Storträdvallen
Norra stugan
Gulån
Brattjärnhöjden
Lövnäset
Sågbacken
Trostebacken
Högåsen
Kläppen
Melen
Tvärsätt
Sved
Åstorp
Brattland
Brattlandsvallen
Brattlandshöjden
Helgesjövallen
Hissjön
549
Öset
Järptjärnen
Ösbäcken
Hissjöhöjden
Fröå hytta
728
Förberget
Åre Björnen
Hårbörsta
Sätteråsen
Såssjön
Småtjärnarna
Bergtakt
Brattlandssjön
Brattlandstjärnen
Lillänget
Säbölе
Så
Fröån
Gruvhål
Sästjärnarna
Frötjärnen
Bringan
Blamyren
Ol-Olsvallen
Sövallen
Fallet
Kårasen
571
Åsvallen
Kårasj
Nymyrtjärnen
Järpströmtjärnen
Näsesved
Järpbyn
Böle
Jotorpet
Stor-Skalt
515
Svenstahön
336
Edet
Järpberget
565
Gunnilvallen
Norsjöberget
Norsjön
499
Norsjövallen
Järpströmstorpen
Gammalvallt
Nyvalltjärnen
Hissjödammet
Brattlandsvallen
Järpen
Liten
317
Tossön
Svensta
Älvåksviken
Gulåviken
Mo
Ersåkers ka
Slagsån
Nyland
Romohöjden
Rista
Hålland
Undersåker
Edsåsen
576
Melen
Kläppen
Högåsen
Trostebacken
Storflon
Sved
Tvärsätt
Brattlandsströmmen
Helgesjön
432
Jo-Perstorpet
Fallet
Åstorp
Brattland
Brattlandshöjden
Lövnäset
Sågbacken
Brattlandstjärnen
Lillänget
Säbölе
Så
Helgesjövallen
Bergtakt
Brattlandssjön
Sätteråsen
Såssjön
Småtjärnarna
Hissjön
549
Öset
Järptjärnen
Ösbäcken
Hissjöhöjden
Fröå hytta
728
Förberget
Åre Björnen
Hårbörsta

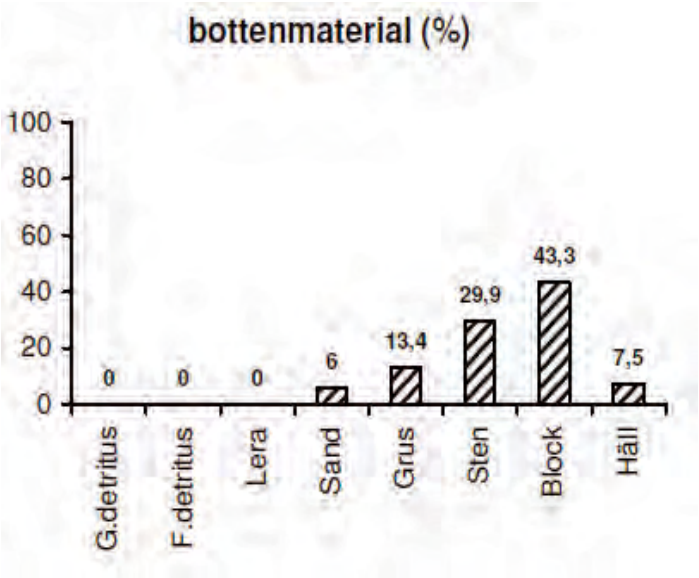

Diagram A. Fördelning av bottenmaterialet.

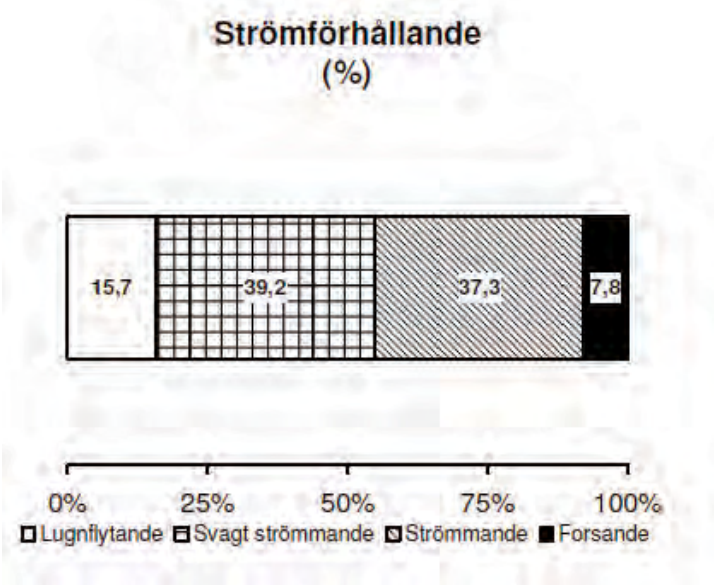

Diagram B. Strömförhållande för hela vattendraget, bedöms i huvudsak av vattnets utseende och inte en-

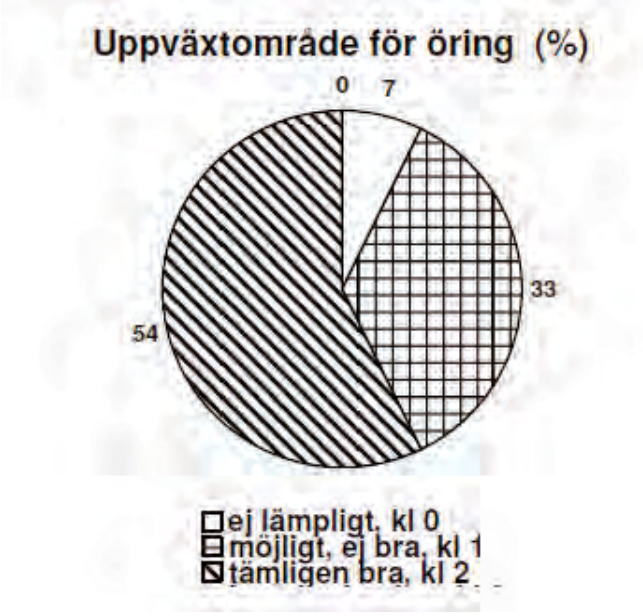

Diagram C. Lämplig uppväxtmiljö för öring har bedömts, där i första hand bottenstruktur och strömförhållande ligger till grund för bedömningen.

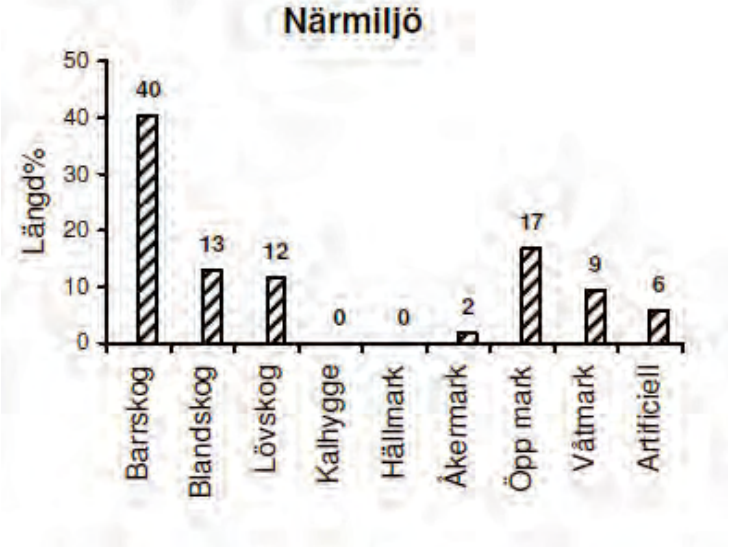

Diagram D. 0-30 m från vattendraget har bedömts enligt skogstyrelsens huggningsklasser. (Finns även data för omgivning 30-200 m från vattendraget.)

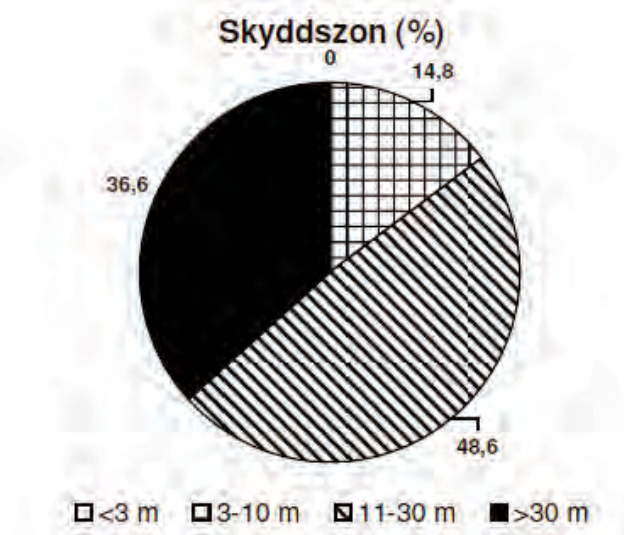

Diagram E. Skyddszon har angivits för alla sträckor och visar bredden på närmiljön som skyddar vattendraget mot bl.a. jord- och skogsbruk.